

Službeni list

Europske unije

L 269

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 56.

10. listopada 2013.

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije 1

Cijena: 7 EUR

HR

Akti čiji su naslovi tiskani običnim slovima su oni koji se odnose na svakodnevno upravljanje poljoprivrednim pitanjima, a općenito vrijede ograničeno razdoblje.

Naslovi svih drugih akata tiskani su masnim slovima, a prethodi im zvjezdica.

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) br. 952/2013 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 9. listopada 2013.

o Carinskom zakoniku Unije

(preinačena)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 33., 114. i 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) potrebno je unijeti znatne izmjene u Uredbu (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik) ⁽³⁾. Radi jasnoće, tu bi Uredbu trebalo preinačiti.

(2) Primjereno je osigurati dosljednost Uredbe (EZ) br. 450/2008 s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU), osobito njegovim člancima 290. i 291.

Također je primjereno da ta uredba uzme u obzir razvoj prava Unije i da se neke njezine odredbe prilagode s ciljem njihove lakše primjene.

(3) Radi dopune ili izmjene određenih elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.

(4) Komisija bi osobito prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, trebala osigurati dovoljno rano i transparentno savjetovanje sa stručnjacima i poslovnom zajednicom iz država članica.

(5) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti radi određivanja oblika i oznake zajedničkih zahtjeva u pogledu podataka za potrebe razmjene informacija između carinskih tijela i između gospodarskih subjekata i carinskih tijela, kao i za potrebe pohrane takvih informacija, te postupovnih pravila za razmjenu i pohranu informacija koje se mogu izvršiti drugim sredstvima osim tehnika elektroničke obrade podataka; donošenja odluka koje jednoj ili više država članica dopuštaju uporabu sredstava za razmjenu i pohranu podataka koje nisu tehnike elektroničke obrade podataka; određivanja carinskog tijela koje je odgovorno za registraciju gospodarskih subjekata i drugih osoba; određivanja tehničkih mjera za razvoj, održavanje i postavljanje elektroničkih sustava; određivanja postupovnih pravila za dodjelu i dokazivanje prava carinskog zastupnika na pružanje usluga u državi članici koja nije država članica njegovog poslovnog nastana; postupovnih pravila za predaju i zaprimanje zahtjeva za odluku koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva te za donošenje i praćenje takve odluke; postupovnih pravila za poništenje, opoziv i izmjenu povoljnih odluka; postupovnih pravila

⁽¹⁾ SL C 229, 31.7.2012., str. 68.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. rujna 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 27. rujna 2013.

⁽³⁾ SL L 145, 4.6.2008., str. 1.

za korištenje odluke koja se odnosi na obvezujuće informacije nakon što prestane biti valjana ili nakon što je opozvana; postupovnih pravila za obavješćivanje carinskih tijela da se suspendira donošenje takvih odluka i da se ta suspenzija povlači; donošenja odluka kojima se od država članica traži da opozovu odluke koje se odnose na obvezujuće informacije; donošenja modaliteta primjene kriterija za dodjelu statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta; donošenja mjera kojima se osiguravaju jedinstvena primjena carinskih provjera, uključujući razmjenu informacija o riziku i analizi,

zajednička mjerila i standarde za rizike, mjere provjere i prioriteta područja provjere; određivanja luka ili zračnih luka u kojima se provode carinske provjere i formalnosti za kabinsku i predanu prtljagu; određivanja pravila o konverziji valute; donošenja mjera o ujednačenom upravljanju carinskim kvotama i carinskim plafonima te upravljanju nadzorom puštanja u slobodni promet ili izvoz robe; donošenja mjera određivanja razvrstavanja robe u Carinsku tarifu;; određivanja postupovnih pravila o dostavi i provjeri dokaza o nepovlaštenom podrijetlu; postupovnih pravila o olakšavanju uspostavljanja povlaštenog podrijetla robe u Uniji; donošenja mjera za određivanje podrijetla određene robe; dodjele privremenog odstupanja od pravila o povlaštenom podrijetlu robe koja koristi povlaštene mjere koje je jednostrano donijela Unija; određivanja podrijetla određene robe; određivanja postupovnih pravila o određivanju carinske vrijednosti robe; određivanja postupovnih pravila o dostavi osiguranja, određivanju iznosa osiguranja, njegovom praćenju i puštanju te opozivu i poništenju preuzete obveze osiguravatelja; određivanja postupovnih pravila o privremenoj zabrani uporabe zajedničkog osiguranja; donošenja mjera kojima se osigurava međusobna pomoć carinskih tijela u slučaju nastanka carinskog duga; određivanja postupovnih pravila o povratu i otpustu iznosa uvozne ili izvozne carine i informacija koje je potrebno dostaviti Komisiji; donošenja odluka o povratu ili otpustu iznosa uvozne ili izvozne carine; određivanja postupovnih pravila o podnošenju, izmjeni i poništenju ulazne skraćene deklaracije; određivanja roka u kojem se treba provesti analiza rizika na temelju ulazne skraćene deklaracije; određivanja postupovnih pravila o obavješćivanju o dolasku brodova za plovidbu morem i zrakoplova i o prijevozu robe na primjereno mjesto;

određivanja postupovnih pravila o podnošenju robe carini; postupovnih pravila o podnošenju, izmjeni i poništenju deklaracije za privremeni smještaj i kretanju robe u privremenom smještaju; postupovnih pravila o dostavi i provjeri dokaza o carinskom statusu robe Unije; postupovnih pravila o određivanju nadležnih carinskih ureda i podnošenju carinske deklaracije kada se koriste druga sredstva, a ne tehnike elektroničke obrade podataka;

postupovnih pravila o podnošenju standardne carinske deklaracije i dostupnosti priloženih isprava; postupovnih pravila o podnošenju pojednostavljene deklaracije i dopunske deklaracije; postupovnih pravila o podnošenju carinske deklaracije prije podnošenja robe carini, primanju carinske deklaracije i izmjeni carinske deklaracije nakon puštanja robe; donošenja mjera za određivanje tarifnih podbrojeva robe koja podliježe najvišoj stopi uvozne ili izvozne carine kada se pošiljka sastoji od robe iz različitih tarifnih podbrojeva; određivanja postupovnih pravila o centraliziranom carinjenju i odricanju od obveze podnošenja robe u tom kontekstu; postupovnih pravila o unosu u evidencije deklaranta; postupovnih pravila o carinskim formalnostima i provjerama koje obavlja korisnik odobrenja u kontekstu samoprocjene; donošenja mjera za provjeru carinske deklaracije, pregled i uzorkovanje robe i rezultate provjere;

postupovnih pravila o raspolaganju robom; postupovnih pravila o dostavi informacija kojima se utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine za vraćenu robu i o davanju dokaza da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od uvozne carine za proizvode morskog ribolova i ostale proizvode iz mora; postupovnih pravila o ispitivanju gospodarskih uvjeta u kontekstu posebnih postupaka; postupovnih pravila o završetku posebnog postupka; postupovnih pravila o prenošenju prava i obveza i kretanja robe u kontekstu posebnih postupaka; postupovnih pravila o uporabi istovrijedne robe u kontekstu posebnih postupaka; postupovnih pravila za primjenu odredaba instrumenata međunarodnog provoza u carinskom području Unije; postupovnih pravila o stavljanju robe u postupak provoza Unije, završetku tog postupka, izvođenju pojednostavljenja tog postupka i o carinskom nadzoru robe koja prolazi preko područja zemlje ili područja izvan carinskog područja Unije u postupku vanjskog provoza Unije; postupovnih pravila o stavljanju robe u postupak carinskog skladištenja ili slobodnu zonu; određivanja roka u kojem se treba provesti analiza rizika na temelju deklaracije prije otpreme; određivanja postupovnih pravila o izlasku robe;

postupovnih pravila o podnošenju, izmjeni i poništenju izlazne skraćene deklaracije; postupovnih pravila o podnošenju, izmjeni i poništenju obavijesti o ponovnom izvozu; donošenja programa rada za potporu razvoju s tim povezanih elektroničkih sustava i upravljanje određivanjem prijelaznih razdoblja; donošenja odluka kojima se državama članicama dopušta da ispituju pojednostavljenja u primjeni carinskog zakonodavstva, osobito kada se ta pojednostavljenja odnose na informacijsku tehnologiju (IT). Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br.182/2011 Europskog parlamenta i

- Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela o mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾.
- (6) S obzirom na to da je suradnja između država članica i Komisije potrebna za razvoj, održavanje i postavljanje elektroničkih sustava koji su potrebni za provedbu Carinskog zakonika Unije (Zakonik), Komisija ne bi trebala donijeti program rada za potporu tom razvoju i upravljanje određivanjem prijelaznih razdoblja ako ne dobije mišljenje odbora koji ispituje nacrt provedbenog akta.
- (7) Savjetodavni postupak trebao bi se upotrebljavati za donošenje odluka koje jednoj ili više država članica dopuštaju uporabu sredstava za razmjenu i pohranu informacija koje nisu tehnike elektroničke obrade podataka, s obzirom na to da se te odluke ne odnose na sve države članice; odluka kojima se od država članica traži da opozovu odluke koje se odnose na obvezujuće informacije, s obzirom na to da se te odluke odnose samo na jednu državu članicu i za cilj imaju osiguravanje usklađenosti s carinskom zakonodavstvom; odluka o povratu ili otpustu iznosa uvozne ili izvozne carine s obzirom na to da se te odluke izravno odnose na podnositelja zahtjeva za taj povrat ili otpust.
- (8) U valjano utemeljenim slučajevima, kada to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, Komisija bi trebala donijeti odmah primjenjive provedbene akte u pogledu: mjera kojima se osigurava jedinstvena primjena carinskih provjera, uključujući razmjenu informacija o riziku i analizi, zajednička mjerila i standarde za rizike, mjere provjere i prioritetna područja provjere; određivanja razvrstavanja robe u Carinsku tarifu; određivanja podrijetla određene robe; mjera kojima se privremeno zabranjuje uporaba zajedničkih osiguranja.
- (9) Unija se temelji na carinskoj uniji. Preporučljivo je, u interesu i gospodarskih subjekata i carinskih tijela u Uniji, prikupiti važeće carinsko zakonodavstvo u jedan zakonik. Temeljeći se na ideji unutarnjeg tržišta, taj bi se zakonik trebao sastojati od općih pravila i postupaka koji osiguravaju primjenu tarifa i drugih mjera zajedničke politike koje su uvedene na razini Unije za trgovinu robom između Unije i zemalja ili područja izvan carinskog područja Unije, uzimajući u obzir zahtjeve tih zajedničkih politika. Carinsko bi zakonodavstvo trebalo bolje uskladiti u vezi s odredbama koje se odnose na naplatu uvoznih davanja bez promjene područja primjene poreznih odredaba koje su na snazi.
- (10) U daljnjoj modernizaciji carinskog zakonodavstva trebalo bi uzeti u obzir stajališta gospodarskih subjekata kako bi se osiguralo učinkovito administrativno pojednostavljenje.
- (11) U skladu s Komunikacijom Komisije od 9. kolovoza 2004. pod nazivom "Zaštita financijskih interesa Zajednice - borba protiv prijevare - Akcijski plan za 2004.-2005.", primjereno je prilagoditi pravni okvir za zaštitu financijskih interesa Unije.
- (12) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽²⁾, temeljila se na integraciji carinskih postupaka koji su se zasebno primjenjivali u pojedinim državama članicama tijekom 1980-ih. Ta se uredba opetovano i bitno mijenjala od kada je uvedena, kako bi se bavila specifičnim problemima kao što su zaštita dobre vjere ili kako bi se vodilo računa o sigurnosnim zahtjevima. Daljnje izmjene te uredbe uvedene su Uredbom (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. ⁽³⁾ - te su potom uključene u Uredbu (EZ) br. 450/2008 - kao posljedica značajnih pravnih promjena koje su se dogodile u posljednjim godinama, na razini Unije i na međunarodnoj razini, kao što su istek Ugovora o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik te stupanja na snagu akata o pristupanju iz 2003., 2005. i 2011., kao i izmjena Međunarodne konvencije o pojednostavljenju i usklađivanju carinskih postupaka (revidirana Konvencija iz Kyota), pri čemu je pristupanje Unije toj konvenciji odobreno Odlukom Vijeća 2003/231/EZ od 17. ožujka 2003. ⁽⁴⁾
- (13) Primjereno je u Zakonik uvesti pravni okvir za primjenu određenih odredaba carinskog zakonodavstva za trgovinu robom Unije između dijelova carinskog područja na kojem se primjenjuju odredbe Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽⁵⁾ ili Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općem sustavu trošarina ⁽⁶⁾ i dijelova tog područja na kojima se te odredbe ne primjenjuju ili na trgovinu između dijelova gdje se te odredbe ne primjenjuju. Uzimajući u obzir činjenicu da dotična roba jest roba Unije i uzimajući u obzir fiskalnu prirodu odnosnih mjera u takvoj trgovini unutar Unije, opravdano je uvesti primjerena pojednostavljenja carinskih formalnosti koje se trebaju primjenjivati na tu robu.

⁽²⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1.

⁽³⁾ SL L 117, 4.5.2005., str. 13.

⁽⁴⁾ SL L 86, 3.4.2003., str. 21.

⁽⁵⁾ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

⁽⁶⁾ SL L 9, 14.1.2009., str. 12.

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

- (14) Kako bi se u obzir uzeo posebni fiskalni režim na nekim dijelovima carinskog područja Unije, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu carinskih formalnosti i provjera koje se primjenjuju na trgovinu robom Unije između tih dijelova i ostatka carinskog područja Unije.
- (15) Olakšavanje zakonite trgovine i borbe protiv prijevare zahtijevaju jednostavne, brze i standardne carinske postupke i procese. Stoga je primjereno, u skladu s Komunikacijom Komisije od 24. srpnja 2003. pod nazivom „Jednostavno okružje bez papira za carinu i trgovinu”, pojednostaviti carinsko zakonodavstvo i dopustiti uporabu modernih alata i tehnologije te nadalje promovirati jedinstvenu primjenu carinskog zakonodavstva i moderniziranih pristupa carinskoj provjeri, pomažući da se na taj način osigura osnova za učinkovite i jednostavne postupke carinjenja. Carinski postupci trebali bi se spojiti ili uskladiti, a broj postupaka smanjiti na one koji su ekonomski opravdani, s ciljem povećanja konkurentnosti poslovanja.
- (16) Dovršenje unutarnjeg tržišta, smanjenje prepreka u međunarodnoj trgovini i ulaganju i pojačana potreba da se osigura sigurnost i zaštita na vanjskim granicama Unije promijenili su ulogu carinskih tijela, dajući im vodeću ulogu u lancu opskrbe, što ih, kroz praćenje i upravljanje međunarodnom trgovinom, čini katalizatorom konkurentnosti među zemljama i poduzećima. Carinsko zakonodavstvo stoga bi trebalo odražavati novu gospodarsku stvarnost i novu ulogu i misiju carinskih tijela.
- (17) Uporaba informacijskih i komunikacijskih tehnologija, kako se navodi u Odluci br. 70/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o okružju bez papira za carinu i trgovinu⁽¹⁾, ključni je element u omogućavanju istovremenog pojednostavljenja trgovine i učinkovitosti carinskih provjera, smanjujući na taj način troškove za poslovanje i rizik za društvo. Stoga je potrebno u Zakoniku odrediti pravni okvir u kojem će se ta odluka moći provoditi, osobito pravno načelo da se sve carinske i trgovinske transakcije trebaju provoditi elektroničkim putem te da informacijski i komunikacijski sustavi za carinsko poslovanje u svakoj državi članici trebaju nuditi jednake mogućnosti svim gospodarskim subjektima.
- (18) Kako bi se osiguralo okružje bez papira za carinu i trgovinu, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi sa zajedničkim zahtjevima u pogledu podataka za potrebe razmjene i pohrane informacija uz korištenje tehnika elektroničke obrade podataka, slučajevima u kojima se mogu koristiti druga sredstva za takvu razmjenu i pohranu i registracijom osoba. Sredstva koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka mogla bi se osobito koristiti u prijelaznom razdoblju, dok nužni elektronički sustavi još ne budu operativni, ali ne nakon 31. prosinca 2020. Što se tiče centraliziranog carinjenja, te bi se prijelazne mjere sastojale u zadržavanju postupka koji je sada poznat kao „jedinstveno odobrenje za pojednostavljene postupke”, dok nužni elektronički sustavi ne postanu operativni.
- (19) Uporaba informacijskih i komunikacijskih tehnologija trebala bi se upotrijebiti usklađenom i standardiziranom provedbom carinskih provjera koje provode države članice, kako bi se osigurala ujednačena razina carinske provjere u cijeloj Uniji te kako se ne bi potaklo ponašanje koje narušava tržišno natjecanje na raznim ulaznim i izlaznim mjestima Unije.
- (20) U interesu pojednostavljenja poslovanja, a istovremeno omogućavajući primjerene razine provjere robe koja je unesena u ili iznesena iz carinskog područja Unije, poželjno je da se informacije koje dostave gospodarski subjekti dijele, vodeći računa o relevantnim odredbama o zaštiti podataka, između carinskih tijela i ostalih tijela koja sudjeluju u toj provjeri. Te bi provjere trebale biti usklađene tako da gospodarski subjekt te informacije treba dostaviti samo jedanput, a da ta tijela pregledaju robu u isto vrijeme i na istom mjestu.
- (21) U interesu pojednostavljenja poslovanja, sve osobe trebale bi i dalje imati pravo na imenovanje zastupnika u poslovanju s carinskim tijelima. Međutim, to pravo na zastupnika ne bi trebalo više biti pridržano prema pravu jedne od država članica. Nadalje, carinski zastupnik koji ispuni kriterije za odobravanje statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta za carinsko pojednostavljenje trebao bi imati pravo pružati svoje usluge u drugoj državi članici osim one države članice u kojoj on ili ona ima poslovni nastan. Kao opće pravilo, carinski zastupnik trebao bi imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije. Od te bi ga obveze trebalo osloboditi kada carinski zastupnik djeluje u ime osoba koje ne trebaju imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije ili u drugim opravdanim slučajevima.
- (22) Sve odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva, uključujući obvezujuće informacije, trebale bi biti obuhvaćene istim pravilima. Sve takve odluke trebale bi biti valjane u cijeloj Uniji i trebalo bi ih se moći poništiti, izmijeniti osim ako je propisano drukčije, ili opozvati ako nisu u skladu s carinskim zakonodavstvom ili njegovim tumačenjem.

(1) SL L 23, 26.1.2008., str. 21.

- (23) Racionalizacija carinskih postupaka u elektroničkom okružju zahtijeva podjelu odgovornosti između carinskih tijela raznih država članica. Potrebno je osigurati primjerenu razinu učinkovitih, odvrćajućih i proporcionalnih sankcija na cijelom unutarnjem tržištu.
- (24) Gospodarski subjekti koji ispunjavaju kriterije i pouzdani su trebali bi uživati status „ovlaštenoga gospodarskog subjekta” kojemu se može dati odobrenje za carinsko pojednostavljenje ili odobrenje za sigurnost i zaštitu, ili oboje. Ovisno o vrsti danog odobrenja, ovlašteni gospodarski subjekti trebali bi moći u najvećoj mjeri iskoristiti široku uporabu carinskog pojednostavljenja ili imati korist od olakšica u odnosu na sigurnost i zaštitu. Također, trebali bi imati povlašteniji odnos u vezi carinskih provjera, na primjer manje fizičkih provjera i provjera koje se temelje na ispravama.
- (25) Gospodarski subjekti koji ispunjavaju kriterije i pouzdani su trebali bi imati korist od međusobnog međunarodnog priznavanja statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta”.
- (26) Kako bi se osigurala ravnoteža između potrebe carinskih tijela za jamčenjem ispravne primjene carinskog zakonodavstva, s jedne strane, i prava gospodarskih subjekata da se s njima pravedno postupi, s druge strane, carinska tijela trebala bi dobiti široke ovlasti za provjeru, a gospodarski subjekti pravo na žalbu.
- (27) U skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, potrebno je, osim prava na žalbu protiv svih odluka koje donose carinska tijela, predvidjeti pravo svake osobe na saslušanje prije donošenja bilo kakve odluke koja bi mogla imati štetni utjecaj na tu osobu. Ipak, ograničenja tog prava mogu biti opravdana, osobito kada priroda ili razina prijetnje sigurnosti i zaštiti Unije i njezinih stanovnika, zdravlju ljudi, životinja ili biljaka, okolišu ili potrošačima tako zahtijevaju.
- (28) Radi smanjivanja, na najmanju moguću mjeru, rizika za Uniju, njezine građane i trgovinske partnere, usklađena primjena carinskih provjera koju obavljaju države članice trebala bi se temeljiti na zajedničkom okviru upravljanja rizikom i elektroničkom sustavu za njegovu provedbu. Uspostava okvira upravljanja rizikom koji je zajednički svim državama članicama ne bi ih smjela sprečavati u nasumičnim provjerama robe.
- (29) Kako bi se osiguralo dosljedno i ujednačeno postupanje prema osobama na koje se odnose carinske formalnosti i provjere, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu određivanja ostalih slučajeva u kojima carinski zastupnik ne mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije i pravila koja se odnose na odluke koje donose carinska tijela, uključujući one o obvezujućim informacijama, ovlaštenom gospodarskom subjektu i pojednostavljenjima.
- (30) Potrebno je utvrditi čimbenike na temelju kojih se primjenjuju uvozne ili izvozne carine i druge mjere u vezi s trgovinom robe. Također, primjereno je utvrditi detaljnije odredbe za izdavanje dokaza o podrijetlu u Uniji, kada se tako zahtijeva zbog potreba trgovine.
- (31) Kako bi se nadopunili čimbenici na temelju kojih se primjenjuju uvozna ili izvozna carina i druge mjere, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu pravila o podrijetlu robe.
- (32) Poželjno je grupirati sve slučajeve nastanka uvoznog carinskog duga, osim onih koji nastaju nakon predavanja carinske deklaracije za puštanje u slobodni promet robe ili pri privremenom uvozu s djelomičnim oslobođenjem, kako bi se izbjegle poteškoće pri utvrđivanju pravne osnove na kojoj je carinski dug nastao. Isto bi se trebalo primjenjivati u slučajevima nastanka izvoznog carinskog duga.
- (33) Primjereno je odrediti mjesto nastanka carinskog duga i mjesto na kojem bi se uvozna ili izvozna carina trebala naplatiti.
- (34) Pravila za posebne postupke trebala bi omogućiti uporabu jedinstvenog osiguranja za sve kategorije posebnih postupaka te to osiguranje treba biti zajedničko i pokrivati više transakcija.
- (35) Pod određenim uvjetima trebalo bi dopustiti zajedničko osiguranje sa smanjenim iznosom, uključujući za carinske dugove i druga nastala davanja, ili zajedničko osiguranje s oslobođenjem od osiguranja. Zajedničko osiguranje sa smanjenim iznosom za carinske dugove i druga nastala davanja trebalo bi odgovarati polaganju osiguranja za ukupan iznos dospjele uvozne ili izvozne carine, osobito u svrhu puštanja dotične robe i knjiženja.

- (36) Kako bi se osigurala bolja zaštita financijskih interesa Unije i država članica, osiguranje bi trebalo pokrivati nedeklariranu ili nepropisno deklariranu robu koja čini dio pošiljke ili deklaracije za koju je predviđena. Iz istog razloga, preuzeta obveza osiguravatelja također bi trebala pokrivati iznose uvozne ili izvozne carine koji dospijevaju nakon naknadnih provjera robe.
- (37) Kako bi se zaštitili financijski interesi Unije i država članica i suzbile prijevare, preporučuju se dogovori koji uključuju postupne mjere za primjenu zajedničkog osiguranja. Ako postoji povećani rizik od prijevare, trebalo bi biti moguće privremeno zabraniti primjenu zajedničkog osiguranja, vodeći računa o određenoj situaciji dotičnoga gospodarskog subjekta.
- (38) Primjereno je voditi računa o dobroj vjeri dotične osobe u slučajevima kada je carinski dug nastao zbog nepoštovanja carinskog zakonodavstva te umanjiti učinak nepažnje dužnika.
- (39) Kako bi se zaštitili financijski interesi Unije i država članica i nadopunila pravila o carinskom dugu i osiguranjima, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu mjesta nastanka carinskog duga, izračuna iznosa uvozne i izvozne carine, osiguranja tog iznosa i naplate, povrata, otpusta i gašenja carinskog duga.
- (40) Potrebno je odrediti načelo prema kojem se utvrđuje status robe Unije i okolnosti koje se odnose na gubitak takvog statusa te predvidjeti osnovu za određivanje kada status ostaje nepromijenjen u slučajevima kada je roba privremeno iznesena iz carinskog područja Unije.
- (41) Kako bi se osiguralo slobodno kretanje robe Unije na carinskom području Unije i carinsko postupanje prema robi koja nije roba Unije, a donesena je na to područje, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu određivanja carinskog statusa robe, gubitka carinskog statusa robe iz Unije, očuvanja tog statusa za robu koja privremeno napušta carinsko područje Unije i oslobođenja od carine za vraćenu robu.
- (42) Primjereno je, ako je gospodarski subjekt unaprijed dostavio potrebne informacije za provjere o prihvatljivosti robe koje se temelje na procjeni rizika, osigurati da brzo puštanje robe postane pravilo. Provjere fiskalnih i trgovačkih politika trebao bi prvenstveno obavljati carinski ured koji je nadležan s obzirom na poslovni prostor gospodarskog subjekta.
- (43) Pravila za carinske deklaracije i za stavljanje robe u carinski postupak trebala bi biti modernizirana i pojednostavljena, posebno na takav način da, u pravilu, zahtijevaju da se carinske deklaracije izrađuju elektronički i predviđaju samo jednu vrstu pojednostavljenih deklaracija i mogućnost podnošenja carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta.
- (44) Budući da revidirana Konvencija iz Kyota podržava podnošenje, unos i provjeru carinske deklaracije prije dolaska robe te, osim tog, razdvajanje mjesta gdje je deklaracija podnesena od mjesta gdje je roba fizički smještena, primjereno je predvidjeti centralizirano carinjenje na mjestu gdje gospodarski subjekt ima poslovni nastan.
- (45) Primjereno je donijeti pravila na razni Unije koja uređuju način na koji carinska tijela uništavaju ili drugačije odlažu robu, budući da su to pitanja koja je prethodno uređivalo nacionalno zakonodavstvo.
- (46) Kako bi se dopunila pravila o stavljanju robe u carinski postupak i osiguralo ujednačeno postupanje prema uključenim osobama, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu pravila koja se odnose na carinsku deklaraciju i puštanje robe.
- (47) Primjereno je donijeti zajednička i jednostavna pravila za posebne postupke, koja se dopunjavaju manjim pravilnicima za svaku kategoriju posebnih postupaka, kako bi gospodarski subjekt mogao jednostavno odabrati ispravni postupak, izbjeći greške i smanjiti broj naplata i povrata nakon puštanja robe u promet.
- (48) Trebalo bi olakšati izdavanje odobrenja za nekoliko posebnih postupaka s jedinstvenim osiguranjem i jedinstvenim nadzornim carinskim uredom te bi trebala postojati jednostavna pravila za nastajanje carinskog duga u tim slučajevima. Osnovno načelo trebalo bi biti ono da se roba u posebnom postupku ili proizvodi koji se izrađuju od takve robe procjenjuje u vrijeme nastanka carinskog duga. Međutim, također bi trebalo biti moguće, ako je ekonomski opravdano, procijeniti robu kada se ona nalazi u posebnom postupku. Ista načela trebala bi se primjenjivati na uobičajene oblike postupanja.

- (49) S obzirom na pojačane mjere koje se odnose na sigurnost, stavljanje robe u slobodne zone trebalo bi postati carinski postupak, a roba bi trebala podlijegati carinskoj provjeri na ulasku i u odnosu na evidencije.
- (50) S obzirom na to da namjera za ponovni izvoz više nije potrebna, trebalo bi spojiti postupak unutarnje proizvodnje u sustavu suspenzije, s postupkom prerade pod carinskim nadzorom, a napustiti postupak unutarnje proizvodnje, sustav povrata. Ovaj jedinstveni postupak unutarnje proizvodnje također bi trebao obuhvatiti uništenje, osim kada uništenje obavlja carina ili se obavlja pod carinskim nadzorom.
- (51) Kako bi se dopunila pravila o posebnim postupcima i osiguralo ujednačeno postupanje prema uključenim osobama, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu pravila koja se odnose na slučajeve robe u posebnom postupku, kretanja, uobičajene oblike rukovanja i istovrijednost te robe te završetak tih postupaka.
- (52) Mjere u vezi sa sigurnošću koje se odnose na robu Unije koja se iznosi iz carinskog područja Unije trebale bi se jednako primjenjivati na ponovni izvoz robe koja nije roba Unije. Ista pravila trebala bi se primjenjivati na sve vrste robe, uz mogućnost iznimaka po potrebi, kao što su one za robu koja se samo provози kroz carinsko područje Unije.
- (53) Kako bi se osigurao carinski nadzor robe unesene i iznesene iz carinskog područja Unije i primjena mjera koje se odnose na sigurnost, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu pravila o ulaznoj skraćenoj deklaraciji i deklaracijama prije otpreme.
- (54) Kako bi se istražile dodatne carinske i trgovinske olakšice, osobito uporabom najnovijih alata i tehnologija, državama članicama trebalo bi biti dopušteno, pod određenim uvjetima i na zahtjev, u ograničenom roku, ispitivanje pojednostavljenja u primjeni carinskog zakonodavstva. Ta mogućnost ne bi smjela ugroziti primjenu carinskog zakonodavstva ili stvoriti nove obveze gospodarskim subjektima koji mogu sudjelovati u tim ispitivanjima isključivo na dobrovoljnoj bazi.
- (55) U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), potrebno je i primjereno da se za postizanje temeljnih ciljeva omogućavanja učinkovitog funkcioniranja carinske unije i provođenja zajedničke trgovinske politike utvrde opća pravila i postupci koji se primjenjuju na robu unesenu na carinsko područje Unije ili iznesenu iz njega. U skladu s člankom 5. stavkom 4. prvim podstavkom UEU-a, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (56) Kako bi se pojednostavilo i racionaliziralo carinsko zakonodavstvo, mnoge su odredbe koje su sadržane u autonomnim aktima Unije, radi transparentnosti, uključene u Zakonik. Uredbu Vijeća (EEZ) br. 3925/91 od 19. prosinca 1991. o ukidanju kontrola i formalnosti koje se primjenjuju na kabinsku i predanu prtljagu osoba na letovima unutar Zajednice i na prtljagu osoba na pomorskim putovanjima unutar Zajednice⁽¹⁾, Uredbu (EEZ) br. 2913/92, Uredbu Vijeća (EZ) br. 1207/2001 od 11. lipnja 2001. o postupcima kojima se olakšava izdavanje ili sastavljanje dokaza o podrijetlu i izdavanje određenih odobrenja za ovlaštenog izvoznika u Zajednici na temelju odredbi o povlaštenoj trgovini između Europske zajednice i određenih država⁽²⁾, i Uredbu (EZ) br. 450/2008 stoga bi trebalo staviti izvan snage.
- (57) Odredbe ove Uredbe koji utvrđuju delegiranje ovlasti i dodjelu provedbenih ovlasti i odredbe o naknadama i troškovima trebali bi se primjenjivati od dana stupanja na snagu ove Uredbe. Ostale odredbe trebale bi se primjenjivati od 1. lipnja 2016.
- (58) Ova Uredba ne bi trebala dovesti u pitanje postojeća i buduća pravila Unije o pristupu dokumentima koja su donesena u skladu s člankom 15. stavkom 3. UFEU-a. Ona također ne bi trebala dovesti u pitanje nacionalna pravila o pristupu dokumentima.
- (59) Komisija bi trebala poduzeti sve mjere kako bi osigurala da delegirani i provedbeni akti predviđeni u ovoj Uredbi stupe na snagu dovoljno prije datuma primjene Zakonika kako bi ih države članice mogle pravovremeno provesti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

⁽¹⁾ SL L 374, 31.12.1991., str. 4.

⁽²⁾ SL L 165, 21.6.2001., str. 1.

SADRŽAJ

	Stranica
GLAVA I. OPĆE ODREDBE	11
POGLAVLJE 1. <i>Područje primjene carinskog zakonodavstva, misija carina i definicije</i>	11
POGLAVLJE 2. <i>Prava i obveze osoba u vezi s carinskim zakonodavstvom</i>	15
Odjeljak 1. Pružanje informacija	15
Odjeljak 2. Carinsko zastupanje	18
Odjeljak 3. Odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva	19
Odjeljak 4. Ovlašteni gospodarski subjekt	24
Odjeljak 5. Sankcije	25
Odjeljak 6. Žalbe	26
Odjeljak 7. Provjera robe	26
Odjeljak 8. Čuvanje isprava i drugih informacija te naknade i troškovi	28
POGLAVLJE 3. Konverzija valute i rokovi	29
GLAVA II. ČIMBENICI NA TEMELJU KOJIH SE PRIMJENJUJE UVOZNA ILI IZVOZNA CARINA I DRUGE MJERE U VEZI S TRGOVINOM ROBOM	29
POGLAVLJE 1. <i>Zajednička carinska tarifa i razvrstavanje robe u Carinsku tarifu</i>	29
POGLAVLJE 2. <i>Podrijetlo robe</i>	31
Odjeljak 1. Nepovlašteno podrijetlo	31
Odjeljak 2. Povlašteno podrijetlo	31
Odjeljak 3. Određivanje podrijetla određene robe	32
POGLAVLJE 3. <i>Vrijednost robe u carinske svrhe</i>	33
GLAVA III. CARINSKI DUG I OSIGURANJA	35
POGLAVLJE 1. Nastanak carinskog duga	35
Odjeljak 1. Uvozni carinski dug	35
Odjeljak 2. Izvozni carinski dug	37
Odjeljak 3. Odredbe koje su zajedničke za carinske dugove nastale pri uvozu i izvozu	38
POGLAVLJE 2. Osiguranje za carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati	39
POGLAVLJE 3. Naplata, plaćanje, povrat i otpust iznosa uvozne ili izvozne carine	42

Odjeljak 1.	Određivanje iznosa uvozne ili izvozne carine, obavješćivanje o carinskom dugu i knjiženje	42
Odjeljak 2.	Plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine	44
Odjeljak 3.	Povrat i otpust	47
POGLAVLJE 4.	Gašenje carinskog duga	50
GLAVA IV.	ROBA UNESENA NA CARINSKO PODRUČJE UNIJE	51
POGLAVLJE 1.	Ulazna skraćena deklaracija	51
POGLAVLJE 2.	Dolazak robe	53
Odjeljak 1.	Unos robe na carinsko područje Unije	53
Odjeljak 2.	Podnošenje, istovar i pregled robe	54
Odjeljak 3.	Privremeni smještaj robe	55
GLAVA V.	OPĆA PRAVILA O CARINSKOM STATUSU, STAVLJANJU ROBE U CARINSKI POSTUPAK, PROVJERI, PUŠTANJU I RASPOLAGANJU ROBOM	58
POGLAVLJE 1.	Carinski status robe	58
POGLAVLJE 2.	Stavljanje robe u carinski postupak	59
Odjeljak 1.	Opće odredbe	59
Odjeljak 2.	Standardne carinske deklaracije	60
Odjeljak 3.	Pojednostavljene carinske deklaracije	60
Odjeljak 4.	Odredbe koje se primjenjuju na sve carinske deklaracije	61
Odjeljak 5.	Druga pojednostavljena	63
POGLAVLJE 3.	Provjera i puštanje robe	65
Odjeljak 1.	Provjera	65
Odjeljak 2.	Puštanje	66
POGLAVLJE 4.	Raspolaganje robom	66
GLAVA VI.	PUŠTANJE U SLOBODNI PROMET I OSLOBOĐENJE OD UVOZNE CARINE ...	68
POGLAVLJE 1.	Puštanje u slobodni promet	68
POGLAVLJE 2.	Oslobođenje od uvoznih carina	68
Odjeljak 1.	Vraćena roba	68
Odjeljak 2.	Morski ribolov i proizvodi iz mora	69

	Stranica
GLAVA VII. POSEBNI POSTUPCI	70
POGLAVLJE 1. <i>Opće odredbe</i>	70
POGLAVLJE 2. <i>Provoz</i>	73
Odjeljak 1. Vanjski i unutarnji provoz	73
Odjeljak 2. Provoz Unije	75
POGLAVLJE 3. <i>Smještaj</i>	76
Odjeljak 1. Zajedničke odredbe	76
Odjeljak 2. Carinsko skladištenje	76
Odjeljak 3. Slobodne zone	77
POGLAVLJE 4. <i>Posebna uporaba</i>	78
Odjeljak 1. Privremeni uvoz	78
Odjeljak 2. Uporaba u posebne svrhe	79
POGLAVLJE 5. <i>Prerada</i>	80
Odjeljak 1. Opće odredbe	80
Odjeljak 2. Unutarnja proizvodnja	80
Odjeljak 3. Vanjska proizvodnja	81
GLAVA VIII. ROBA KOJA SE IZNOSI IZ CARINSKOG PODRUČJA UNIJE	82
POGLAVLJE 1. <i>Formalnosti prije izlaska robe</i>	82
POGLAVLJE 2. <i>Formalnosti kod izlaska robe</i>	83
POGLAVLJE 3. <i>Izvoz i ponovni izvoz</i>	83
POGLAVLJE 4. <i>Izlazna skraćena deklaracija</i>	84
POGLAVLJE 5. <i>Obavijest o ponovnom izvozu</i>	85
POGLAVLJE 6. <i>Oslobođenje od izvozne carine</i>	86
GLAVA IX. ELEKTRONIČKI SUSTAVI, POJEDNOSTAVLJENJA, DELEGIRANJE OVLAŠTI, POSTUPAK ODBORA I ZAVRŠNE ODREDBE	86
POGLAVLJE 1. <i>Razvoj elektroničkih sustava</i>	86
POGLAVLJE 2. <i>Pojednostavljenja u primjeni carinskog zakonodavstva</i>	86
POGLAVLJE 3. <i>Delegiranje ovlasti i postupak odbora</i>	87
POGLAVLJE 4. <i>Završne odredbe</i>	87
PRILOG KORELACIJSKA TABLICA	89

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

POGLAVLJE 1.

Područje primjene carinskog zakonodavstva, misija carina i definicije

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom uspostavlja Carinski zakonik Unije (Zakonik) o općim pravilima i postupcima koji se primjenjuju na robu koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega.

Ne dovodeći u pitanje međunarodno pravo i konvencije te zakonodavstvo Unije u ostalim područjima, Zakonik se primjenjuje ujednačeno na cijelom carinskom području Unije.

2. Određene odredbe carinskog zakonodavstva mogu se primjenjivati izvan carinskog područja Unije u okviru zakonodavstva koje uređuje posebna područja ili u okviru međunarodnih konvencija.

3. Određene odredbe carinskog zakonodavstva, uključujući pojednostavljena koja ono predviđa, primjenjuju se na trgovinu robom Unije između dijelova carinskog područja Unije na koje se primjenjuju odredbe Direktive 2006/112/EZ ili Direktive 2008/118/EZ i dijelova tog područja na kojima se te odredbe ne primjenjuju ili na trgovinu između dijelova tog područja na kojima se te odredbe ne primjenjuju.

Članak 2.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. kojima se preciziraju odredbe carinskog zakonodavstva i njihovo pojednostavljenje u pogledu carinske deklaracije, dokazivanja carinskog statusa, uporabe internog postupka provoza Unije, u mjeri u kojoj se time ne utječe na pravilnu primjenu odgovarajućih fiskalnih mjera koje se primjenjuju na trgovinu robom Unije iz članka 1. stavka 3. Ti akti mogu se odnositi na posebne okolnosti u vezi s trgovinom robom Unije koja uključuje samo jednu državu članicu.

Članak 3.

Misija carinskih tijela

Carinska tijela prvenstveno su odgovorna za nadzor nad međunarodnom trgovinom Unije, pridonoseći na taj način pravednoj i otvorenoj trgovini, provedbi vanjskih aspekata unutarnjeg tržišta, zajedničke trgovinske politike i ostalih zajedničkih politika Unije koje imaju utjecaj na trgovinu i na opću sigurnost lanca opskrbe. Carinska tijela provode mjere koje su posebno namijenjene sljedećem:

- (a) zaštiti financijskih interesa Unije i njezinih država članica;
- (b) zaštiti Unije od nepravedne i nezakonite trgovine, a podržavanju zakonitih poslovnih aktivnosti;
- (c) osiguravanju sigurnosti i zaštite Unije i njezinih stanovnika te zaštite okoliša, ako je potrebno uz blisku suradnju s ostalim nadležnim tijelima, i
- (d) održavanju primjerene ravnoteže između carinske provjere i omogućavanja zakonite trgovine.

Članak 4.

Carinsko područje

1. Carinsko područje Unije uključuje sljedeća državna područja, uključujući njihove teritorijalne vode, unutrašnje vode i zračni prostor:

- državno područje Kraljevine Belgije,
- državno područje Republike Bugarske,
- državno područje Češke Republike,
- državno područje Kraljevine Danske, osim Farskih otoka i Grenlanda,
- državno područje Savezne Republike Njemačke, osim otoka Helgolanda i područja Büsingena (Ugovor od 23. studenoga 1964. između Savezne Republike Njemačke i Švicarske Konfederacije),
- državno područje Republike Estonije,
- državno područje Irske,
- državno područje Helenske Republike,
- državno područje Kraljevine Španjolske, osim Ceute i Melille,
- državno područje Francuske Republike, osim francuskih prekomorskih zemalja i područja na koje se odnose odredbe dijela četvrtog UFUEU-a,

- državno područje Republike Hrvatske,
- državno područje Talijanske Republike, osim općina Livigno i Campione d'Italia i nacionalnih voda jezera Lugano koje su između obale i političke granice područja između Ponte Tresa i Ponte Ceresio
- državno područje Republike Cipra, u skladu s odredbama Akta o pristupanju iz 2003.,
- državno područje Republike Latvije,
- državno područje Republike Litve,
- državno područje Velikog Vojvodstva Luksemburga,
- državno područje Mađarske,
- državno područje Malte,
- državno područje Kraljevine Nizozemske u Europi,
- državno područje Republike Austrije,
- državno područje Republike Poljske,
- državno područje Portugalske Republike,
- državno područje Rumunjske,
- državno područje Republike Slovenije,
- državno područje Slovačke Republike,
- državno područje Republike Finske,
- državno područje Kraljevine Švedske, i
- državno područje Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske i Kanalskih otoka i Otoka Mana.
2. Sljedeća područja, uključujući njihove teritorijalne vode, unutrašnje vode i zračni prostor, koji su smješteni izvan državnih područja država članica, uzimajući u obzir konvencije i ugovore koji se na njih primjenjuju, smatraju se dijelom carinskog područja Unije:
- (a) FRANCUSKA
- Područje Monaka, kako se definira u Carinskoj konvenciji potpisanoj u Parizu 18. svibnja 1963. (Journal Officiel de la République française – Službeni list Francuske Republike – od 27. rujna 1963., str. 8679.);
- (b) CIPAR
- Područje suverenih vojnih baza Ujedinjene Kraljevine Akrotiri i Dhekelia, kako je definirano u Ugovoru koji se odnosi na osnivanje Republike Cipra, potpisanom u Nikoziji 16. kolovoza 1960. (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Članak 5.

Definicije

Za potrebe ovog Zakonika, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „carinska tijela“ znači carinske uprave država članica koje su odgovorne za primjenu carinskog zakonodavstva i sva ostala nadležna tijela koja prema nacionalnom pravu imaju ovlasti primijeniti određene carinske propise;
2. „carinsko zakonodavstvo“ znači skup zakona koji se sastoji od sljedećeg:
 - (a) Zakonika i odredbi koje ga dopunjuju ili provode i donesene su na razini Unije ili na nacionalnoj razini;
 - (b) Zajedničke carinske tarife;
 - (c) propisa koji uspostavljaju sustav Unije za oslobođenje od carina;
 - (d) međunarodnih sporazuma koji sadrže carinske odredbe, u mjeri u kojoj se primjenjuju u Uniji;

3. „carinske provjere“ znači posebne radnje koje obavljaju carinska tijela kako bi osigurala poštovanje carinskog zakonodavstva i drugog zakonodavstva koje regulira ulazak, izlazak, prevoz, kretanje, smještaj i uporabu robe u posebne svrhe koja se kreće između carinskog područja Unije i zemalja ili područja izvan tog područja, te prisutnost i kretanje robe koja nije roba Unije unutar carinskog područja Unije i robe koje je stavljena u postupak krajnje uporabe;
4. „osoba“ znači fizička osoba, pravna osoba i svako udruženje osoba koje nije pravna osoba, ali kojem pravo Unije ili nacionalno pravo priznaje sposobnost poduzimanja pravnih radnji;
5. „gospodarski subjekt“ znači osoba koja je tijekom svojeg poslovanja uključena u aktivnosti koje pokriva carinsko zakonodavstvo;
6. „carinski zastupnik“ znači bilo koja osoba koju imenuje druga osoba da obavlja radnje i formalnosti koje se zahtijevaju prema carinskom zakonodavstvu u poslovanju s carinskim tijelima;
7. „rizik“ znači vjerojatnost i učinak događaja koji se događa, u vezi s ulaskom, izlaskom, prevozom, kretanjem ili uporabom u posebne svrhe robe koja se kreće između carinskog područja Unije i zemalja ili područja izvan tog područja i u vezi s prisutnošću unutar carinskog područja Unije robe koja nije roba Unije, koji bi mogao:
 - (a) spriječiti ispravnu primjenu mjera Unije ili nacionalnih mjera;
 - (b) dovesti u pitanje financijske interese Unije i njezinih država članica, ili
 - (c) predstavljati prijetnju za sigurnost i zaštitu Unije i njezinih stanovnika, zdravlja ljudi, životinja ili biljaka, okoliša ili potrošača;
8. „carinske formalnosti“ znači sve radnje koje osoba i carinska tijela moraju obaviti kako bi poštovali carinsko zakonodavstvo;
9. „ulazna skraćena deklaracija“ znači radnja kojom osoba obavješćuje carinska tijela, u propisanom obliku i na propisani način, unutar određenog roka, da će se roba unijeti u carinsko područje Unije;
10. „izlazna skraćena deklaracija“ znači radnja kojom osoba obavješćuje carinska tijela, u propisanom obliku i na propisani način, unutar određenog roka, da će se roba iznijeti iz carinskog područja Unije;
11. „deklaracija za privremeni smještaj“ znači radnja kojom osoba navodi u propisanom obliku i na propisani način, da je roba u privremenom smještaju;
12. „carinska deklaracija“ znači radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu stavi u određeni carinski postupak, po potrebi uz naznaku posebnih postupaka koje je potrebno primijeniti;
13. „deklaracija za ponovni izvoz“ znači radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu koja nije roba Unije, uz izuzetak robe koja se nalazi u slobodnoj zoni ili privremenom smještaju, iznese iz carinskog područja Unije;
14. „obavijest o ponovnom izvozu“ znači radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisani način izražava želju da robu koja nije roba Unije, a nalazi se u slobodnoj zoni ili privremenom smještaju, iznese izvan carinskog područja Unije;
15. „deklarant“ znači osoba koja podnosi carinsku deklaraciju, deklaraciju za privremeni smještaj, ulaznu skraćenu deklaraciju, izlaznu skraćenu deklaraciju, deklaraciju za ponovni izvoz ili obavijest o ponovnom izvozu u svoje ime ili osobe u čije ime se takva deklaracija ili obavijest podnose;
16. „carinski postupak“ znači bilo koji od sljedećih postupaka u koji se roba može staviti u skladu sa Zakonikom:
 - (a) puštanje u slobodni promet;
 - (b) posebni postupci;
 - (c) izvoz;
17. „privremeni smještaj“ znači situacija u kojoj je roba koja nije roba Unije privremeno smještena pod carinski nadzor u razdoblju između podnošenja carini i stavljanja u carinski postupak ili ponovni izvoz;

18. „carinski dug“ znači obveza osobe da plati iznos uvozne ili izvozne carine koja se primjenjuje na određenu robu prema carinskom zakonodavstvu na snazi;
19. „dužnik“ znači bilo koja osoba koja je odgovorna za carinski dug;
20. „uvozne carine“ znači carine koje se plaćaju pri uvozu robe;
21. „izvozne carine“ znači carine koje se plaćaju pri izvozu robe;
22. „carinski status“ znači status robe kao robe Unije ili robe koja nije roba Unije;
23. „roba Unije“ znači roba koja potpada pod bilo koju od sljedećih kategorija:
- (a) roba koja je u cijelosti dobivena na carinskom području Unije i ne sadrži robu koja je uvezena iz zemalja ili područja izvan carinskog područja Unije;
 - (b) roba koja je unesena u carinsko područje Unije iz zemalja ili područja izvan tog područja i koja je puštena u slobodni promet;
 - (c) roba dobivena ili proizvedena u carinskom području Unije, ili isključivo iz robe iz točke (b) ili iz robe iz točaka (a) i (b);
24. „roba koja nije roba Unije“ znači druga roba od one koja se navodi u točki 23. ili ona koja je izgubila carinski status kao roba Unije;
25. „upravljanje rizikom“ znači sustavno prepoznavanje rizika, uključujući kroz nasumične provjere i primjena svih potrebnih mjera za ograničavanje izlaganja riziku;
26. „puštanje robe“ znači radnja kojom carinska tijela stavljaju robu na raspolaganje u svrhe koje su određene za carinski postupak u kojem se roba nalazi;
27. „carinski nadzor“ znači djelovanje koju carinska tijela općenito poduzimaju s ciljem osiguranja poštovanja carinskog zakonodavstva i, po potrebi, ostalih odredaba koje se primjenjuju na robu koja podliježe takvoj radnji;
28. „povrat“ znači refundiranje iznosa uvozne ili izvozne carine koja je bila plaćena;
29. „otпуст“ znači odustajanje od obveze na plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji nije bila plaćena;
30. „prerađeni proizvodi“ znači roba koja se stavlja u postupak prerade i koja je prošla proizvodne radnje;
31. „osoba s poslovnim nastanom na carinskom području Unije“ znači:
- (a) u slučaju fizičke osobe, svaka osoba koja ima uobičajeno boravište na carinskom području Unije;
 - (b) u slučaju pravne osobe ili udruženja osoba, svaka osoba koja ima registrirani ured, glavno sjedište ili trajni poslovni nastan na carinskom području Unije;
32. „stalni poslovni nastan“ znači stalno mjesto poslovanja, na kojem su stalno prisutni potrebni ljudski i tehnički resursi i preko kojih se radnje osobe u vezi s carinom provode u cijelosti ili djelomično;
33. „podnošenje robe carini“ znači obavješćivanje carinskih tijela o dolasku robe u carinski ured ili na drugo mjesto koje su carinska tijela odredila ili odobrila i dostupnost te robe za carinsku provjeru;
34. „posjednik robe“ znači osoba koja je vlasnik robe ili koja ima isto pravo na raspolaganje robom ili fizičku kontrolu nad robom;
35. „korisnik postupka“ znači:
- (a) osoba koja podnosi carinsku deklaraciju ili u čije ime se ta deklaracija podnosi; ili
 - (b) osoba na koju su prenesena prava i obveze u vezi s carinskim postupkom;

36. „mjere trgovinske politike“ znači netarifne mjere, koje su uvedene kao dio zajedničke trgovinske politike, u obliku odredaba Unije koje reguliraju međunarodnu trgovinu robom;

37. „proizvodne radnje“ znači:

(a) obrada robe, uključujući postavljanje, sastavljanje ili ugradnju u drugu robu;

(b) prerada robe;

(c) uništenje robe;

(d) popravak robe, uključujući obnavljanje i osposobljavanje;

(e) korištenje robe koja se ne nalazi u prerađenim proizvodima, ali koja omogućava ili olakšava proizvodnju tih proizvoda, čak i ako je u potpunosti ili djelomično iskorištena u postupku (pomoćni uređaji za proizvodnju);

38. „normativ proizvodnje“ znači količina ili postotak prerađenih proizvoda koji se dobivaju iz prerade određene količine robe koja je stavljena u postupak prerade;

39. „odluka“ znači svaka radnja kojom carinska tijela koja pripadaju carinskom zakonodavstvu donose odluku o određenom slučaju i koji proizvodi učinke za dotičnu osobu ili osobe;

40. „prijevoznik“ znači:

(a) u kontekstu ulaska, osoba koja unosi robu u carinsko područje Unije ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe u carinsko područje Unije. Međutim,

i. u slučaju kombiniranog prijevoza, „prijevoznik“ znači osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom koje se, nakon što je ušlo na carinsko područje Unije, kreće samostalno kao aktivno prijevozno sredstvo;

ii. u slučaju pomorskog ili zračnog prijevoza u okviru zajedničkog broda ili ugovornog aranžmana,

„prijevoznik“ znači osoba koja sklapa ugovor i izdaje teretnicu ili zračni tovarni list za stvarni prijevoz robe u carinsko područje Unije;

(b) u kontekstu izlaska, osoba koja iznosi robu iz carinskog područja Unije ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe iz carinskog područja Unije. Međutim:

i. u slučaju kombiniranog prijevoza, kada aktivno prijevozno sredstvo koje napušta carinsko područje Unije samo prevozi drugo prijevozno sredstvo koje se, nakon stizanja aktivnog prijevoznog sredstva na svoje odredište, kreće samostalno kao aktivno prijevozno sredstvo, „prijevoznik“ znači osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom koje se, nakon napuštanja carinskog područja Unije i stizanja na svoje odredište, kreće samostalno;

ii. u slučaju pomorskog ili zračnog prijevoza u okviru zajedničkog broda ili ugovornog aranžmana, „prijevoznik“ znači osoba koja sklapa ugovor i izdaje teretnicu ili zračni tovarni list za stvarni prijevoz robe iz carinskog područja Unije;

41. „kupovna provizija“ znači naknada koju uvoznik plaća zastupniku za to što ga zastupa u kupnji robe kojoj se određuje vrijednost.

POGLAVLJE 2.

Prava i obveze osoba u vezi s carinskim zakonodavstvom

Odjeljak 1.

Pružanje informacija

Članak 6.

Sredstva za razmjenu i pohranu informacija i zajednički zahtjevi u pogledu podataka

1. Sve razmjene informacija, poput deklaracija, zahtjeva ili odluka, između carinskih tijela i između gospodarskih subjekata i carinskih tijela te pohrana takvih informacija kako se zahtijeva carinskim zakonodavstvom obavljaju se koristeći tehniku elektroničke obrade podataka.

2. Zajednički zahtjevi u pogledu podataka sastavljaju se za potrebe razmjene i pohrane informacija iz stavka 1.

3. Sredstva za razmjenu i pohranu informacija koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka iz stavka 1. mogu se koristiti na sljedeći način:

(a) stalno, kada je to opravdano vrstom prometa ili kada uporaba tehnika elektroničke obrade podataka nije primjerena za dotične carinske formalnosti;

(b) privremeno, u slučaju privremenog pada sustava računalne obrade podataka carinskih tijela ili gospodarskih subjekata;

4. Odstupajući od stavka 1., Komisija može u iznimnim slučajevima donijeti odluke kojima se jednoj ili više država članica dopušta uporaba sredstava za razmjenu i pohranu informacija koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka.

Takva odluka o odstupanju opravdava se posebnom situacijom države članice koja ga traži i odstupanje se dodjeljuje za određeno razdoblje. Odstupanje se periodično provjerava i može se produljiti za daljnja određena razdoblja na temelju dodatnog zahtjeva države članice kojoj je upućeno. Odstupanje se opoziva kada više nije opravdano.

Odstupanje ne utječe na razmjenu informacija između države članice kojoj je upućeno i drugih država članica kao ni na izmjenu i pohranu informacija u drugim državama članicama za potrebe primjene carinskog zakonodavstva.

Članak 7.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., radi određivanja:

(a) zajedničkih zahtjeva u pogledu podataka iz članka 6. stavka 2., uzimajući u obzir potrebu ispunjavanja carinskih formalnosti propisanih carinskim zakonodavstvom te prirodu i svrhu razmjene i pohrane informacija iz članka 6. stavka 1.;

(b) posebnih slučajeva u kojima se, u skladu s člankom 6. stavkom 3. točkom (a) mogu koristiti sredstva za razmjenu i pohranu informacija koja nisu tehnike elektroničke obrade podataka;

(c) vrste informacija i podataka koji se trebaju nalaziti u evidencijama iz članka 148.h stavka 4. i članka 214. stavka 1.

Članak 8.

Dodjela provedbenih ovlasti

1. Komisija, putem provedbenih akata, određuje:

(a) gdje je to potrebno, oblik i oznaku zajedničkih zahtjeva u pogledu podataka iz članka 6. stavka 2.;

(b) postupovna pravila o razmjeni i pohrani informacija koje se mogu izvršavati sredstvima koje nisu tehnike elektroničke obrade podataka iz članka 6. stavka 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

2. Komisija donosi odluke o odstupanjima iz članka 6. stavka 4. putem provedbenih akata.

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 285. stavka 2.

Članak 9.

Registracija

1. Gospodarski subjekti s poslovnim nastanom na carinskom području Unije registriraju se kod carinskih tijela koja su nadležna za mjesto njihovog poslovnog nastana.

2. U posebnim slučajevima, gospodarski subjekti koji nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije registriraju se kod carinskih tijela koja su nadležna za mjesto na kojem su podnijeli prvu deklaraciju ili zatražili odluku.

3. Osobe koje nisu gospodarski subjekti ne moraju se registrirati kod carinskih tijela osim ako je propisano drukčije.

Ako se osobe iz prvog podstavka moraju registrirati, primjenjuje se sljedeće:

(a) ako imaju poslovni nastan na carinskom području Unije registriraju se kod carinskih tijela koja su nadležna za mjesto njihovog poslovnog nastana;

(b) ako nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije, registriraju se kod carinskih tijela koja su nadležna za mjesto na kojemu su prvo podnijeli deklaraciju ili zatražili odluku.

4. U posebnim slučajevima, carinska tijela poništavaju registraciju.

Članak 10.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., radi određivanja:

(a) slučajeva iz članka 9. stavka 2., kada se gospodarski subjekti koji nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije moraju registrirati kod carinskih tijela;

(b) slučajeva iz članka 9. stavka 3. prvog podstavka, kada se osobe koje nisu gospodarski subjekti moraju registrirati kod carinskih tijela;

(c) slučajeva iz članka 9. stavka 4., kada carinska tijela poništavaju registraciju.

Članak 11.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje carinsko tijelo nadležno za registraciju iz članka 9.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 12.

Priopćavanje informacija i zaštita podataka

1. Sve informacije koje carinska tijela dobiju u tijeku obavljanja svojih dužnosti, koje su po svojoj prirodi povjerljive ili koje su pružene u povjerenju, obuhvaćene su obvezom čuvanja poslovne tajne. Osim kako je predviđeno u članku 47. stavku 2., nadležna tijela ne smiju otkrivati takve informacije bez izričite dozvole osobe ili tijela koje ih je pružilo.

Međutim, takve se informacije mogu otkriti bez dozvole ako su carinska tijela obvezna ili ovlaštena to učiniti temeljem važećih odredaba, posebno u vezi sa zaštitom podataka ili u vezi s pravnim postupcima.

2. Povjerljive informacije iz stavka 1. mogu se priopćiti carinskim tijelima i ostalim nadležnim tijelima zemalja ili područja izvan carinskog područja Unije za potrebe carinske suradnje s tim zemljama ili područjima u okviru međunarodnog sporazuma ili zakonodavstva Unije u području zajedničke trgovinske politike.

3. Svako otkrivanje ili priopćavanje informacija iz stavaka 1. i 2. mora osigurati odgovarajuću razinu zaštite podataka uz potpuno poštovanje odredaba o zaštiti podataka koje su na snazi.

Članak 13.

Razmjena dodatnih informacija između carinskih tijela i gospodarskih subjekata

1. Carinska tijela i gospodarski subjekti mogu razmjenjivati sve informacije koje carinsko zakonodavstvo posebno ne traži, osobito u svrhu suradnje u prepoznavanju i djelovanju protiv rizika. Ta se razmjena može odvijati prema pisanom sporazumu i može uključivati pristup carinskih tijela računalnim sustavima gospodarskih subjekata.

2. Sve informacije koje jedna strana pruži drugoj tijekom suradnje iz stavka 1. povjerljive su, osim ako se obje strane drukčije dogovore.

Članak 14.

Informacije koje pružaju carinska tijela

1. Sve osobe mogu od carinskih tijela zahtijevati informacije koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva. Takav zahtjev može biti odbijen ako se ne odnosi na radnju koja je u vezi s međunarodnom trgovinom robom koja je stvarno predviđena.

2. Carinska tijela održavaju redovan dijalog s gospodarskim subjektima i drugim tijelima koja su uključena u međunarodnu trgovinu robom. Ona promiču transparentnost stavljajući carinsko zakonodavstvo, opće upravne odluke i obrasce za prijavu slobodno na raspolaganje, kad god je moguće bez naplate, i objavljuju ih na internetu.

Članak 15.

Informacije koje se pružaju carinskim tijelima

1. Sve osobe koje su izravno ili neizravno uključene u ispunjavanje carinskih formalnosti ili u carinske provjere, na zahtjev carinskih tijela i u određenom roku, pružaju tim tijelima sve potrebne isprave i informacije, u primjerenom obliku, kao i svu potrebnu pomoć za okončavanje tih formalnosti ili provjera.

2. Podnošenjem carinske deklaracije, deklaracije za privremeni smještaj, ulazne skraćene deklaracije, izlazne skraćene deklaracije, deklaracije za ponovni izvoz ili obavijesti o ponovnom izvozu koje osoba podnosi carinskim tijelima ili pri podnošenju zahtjeva za odobrenje ili neku drugu odluku, dotična je osoba odgovorna za sve sljedeće:

- (a) točnost i potpunost informacija koje se navode u deklaraciji, obavijesti ili zahtjevu;
- (b) vjerodostojnost, točnost i valjanost svih dokumenata koji se prilažu deklaraciji, obavijesti ili zahtjevu;
- (c) ako je potrebno, ispunjenje svih obveza koje se odnose na stavljanje dotične robe u predmetni carinski postupak ili na obavljanje odobrenih radnji.

Prvi podstavak primjenjuje se i na pružanje svih informacija u bilo kojem drugom obliku koje carinska tijela zahtijevaju ili koje im se pružaju.

Ako deklaraciju ili obavijest ili zahtjev podnosi ili informacije daje carinski zastupnik dotične osobe, kako je navedeno u članku 18., taj carinski zastupnik također je vezan obvezama koje su navedene u prvom podstavku ovog stavka.

Članak 16.

Elektronički sustavi

1. Države članice surađuju s Komisijom u razvoju, održavanju i korištenju elektroničkih sustava za razmjenu informacija između carinskih tijela i s Komisijom te za pohranu takvih informacija, u skladu sa Zakonikom.

2. Od država članica kojima je odobreno odstupanje u skladu s člankom 6. stavkom 4. ne zahtijeva se, u okviru tog odstupanja, da razvijaju, održavaju i koriste elektroničke sustave iz stavka 1. ovog članka.

Članak 17.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje tehničke mjere za razvoj, održavanje i korištenje elektroničkih sustava iz članka 16. stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.

Carinsko zastupanje

Članak 18.

Carinski zastupnik

1. Svaka osoba može imenovati carinskog zastupnika.

Takvo zastupanje može biti izravno, u kojem slučaju carinski zastupnik djeluje u ime i za račun druge osobe ili neizravno, u kojem slučaju carinski zastupnik djeluje u svoje ime, ali za račun druge osobe.

2. Carinski zastupnik ima poslovni nastan unutar carinskog područja Unije.

Od toga se zahtjeva oslobađa, osim ako je propisano drukčije, ako carinski zastupnik djeluje u ime osoba koje ne moraju imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije.

3. Države članice mogu, u skladu s pravom Unije, odrediti uvjete prema kojima carinski zastupnik može pružati usluge u državi članici u kojoj ima poslovni nastan. Međutim, ne dovodeći u pitanje primjenu manje strogih kriterija dotične države članice, carinski zastupnik koji ispunjava kriterije utvrđene u članku 39. točkama (a) do (d) ima pravo pružati takve usluge u državi članici različitoj od one u kojoj ima poslovni nastan.

4. Države članice mogu primijeniti uvjete određene u skladu sa stavkom 3. prvom rečenicom za carinske zastupnike koji nemaju poslovni nastan na carinskom području Unije.

Članak 19.

Opunomoćivanje

1. Kada posluje s carinskim tijelima, carinski zastupnik navodi da djeluje u ime osobe koju predstavlja te je li takvo zastupanje izravno ili neizravno.

Osobe koje ne navedu da djeluju kao carinski zastupnik ili koje navedu da djeluju kao carinski zastupnik bez punomoći da tako djeluju, smatraju se da djeluju u svoje ime i za svoj račun.

2. Carinska tijela mogu zahtijevati da osoba koja navode da djeluju kao carinski zastupnik prilože dokaz o svojoj punomoći koju je izdala zastupana osoba.

U posebnim slučajevima, carinska tijela ne zahtijevaju prilaganje takvog dokaza.

3. Carinska tijela ne zahtijevaju od osobe koja djeluje kao carinski zastupnik i koja redovito izvršava radnje i formalnosti da svaki put predoči dokaz o punomoći ako je takva osoba u mogućnosti predočiti takav dokaz na zahtjev carinskih tijela.

Članak 20.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., radi određivanja:

- (a) slučajeva kada se oslobođenje iz članka 18. stavka 2. drugog podstavka ne primjenjuje;
- (b) slučajeva kada carinska tijela ne zahtijevaju dokaz o punomoći iz članka 19. stavka 2. prvog podstavka.

Članak 21.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o dodjeli i dokazivanju prava iz članka 18. stavka 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 3.

Odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva

Članak 22.

Odluke koje se donose na temelju zahtjeva

1. Ako osoba zahtijeva donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva, ta osoba dostavlja sve informacije koje nadležna carinska tijela zahtijevaju kako bi mogla donijeti takvu odluku.

Donošenje odluke također se može zahtijevati te se odluka može odnositi na nekoliko osoba, u skladu s uvjetima utvrđenima u carinskom zakonodavstvu.

Osim ako je drukčije predviđeno, nadležno carinsko tijelo jest ono iz mjesta na kojem se drži ili je dostupna glavna računovodstvena evidencija podnositelja zahtjeva u carinske svrhe i gdje se treba obavljati barem dio radnji koje trebaju biti obuhvaćene odlukom.

2. Carinska tijela, bez odgađanja i najkasnije 30 dana od primitka zahtjeva za odluku, provjeravaju jesu li ispunjeni uvjeti za prihvatanje tog zahtjeva.

Ako carinska tijela utvrde da zahtjev sadrži sve informacije koje su im potrebne za donošenje odluke, o prihvatanju obavješćuju podnositelja zahtjeva u roku navedenom u prvom podstavku.

3. Osim ako je drukčije predviđeno, nadležno carinsko tijelo donosi odluku iz stavka 1. i obavješćuje podnositelja zahtjeva bez odgađanja, a najkasnije 120 dana od dana prihvatanja zahtjeva.

Ako carinska tijela nisu u mogućnosti udovoljiti roku za donošenje odluke, ona obavješćuju podnositelja zahtjeva o toj činjenici prije isteka tog roka, navodeći razloge i naznačujući daljnje razdoblje koje smatraju potrebnim kako bi se donijela odluka. Osim ako je drukčije predviđeno, to daljnje razdoblje ne prelazi 30 dana.

Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, carinska tijela mogu produljiti rok za donošenje odluke propisan carinskim zakonodavstvom kada podnositelj zahtjeva zatraži produljenje radi izvršavanja prilagodbi kako bi osigurao ispunjenje uvjeta i kriterija. O tim prilagodbama i daljnjem razdoblju koje je potrebno za njihovo izvršavanje obavješćuju se carinska tijela koja odlučuju o produljenju.

4. Osim ako je drukčije navedeno u odluci ili carinskom zakonodavstvu, odluka proizvodi učinke od dana na koji podnositelj zahtjeva primi odluku ili se smatra da ju je primio. Osim u slučajevima predviđenima člankom 45. stavkom 2., carinska tijela donesene odluke mogu izvršavati od navedenog dana.

5. Osim ako je carinskim zakonodavstvom drukčije predviđeno, odluka je valjana bez vremenskog ograničenja.

6. Prije donošenja odluke koja bi štetno utjecala na podnositelja zahtjeva, carinska tijela o razlozima na kojima namjeravaju temeljiti svoju odluku obavješćuju podnositelja zahtjeva koji ima priliku izraziti svoje stajalište u propisanom roku koji teče od dana na koji on primi tu obavijest ili se smatra da ju je primio. Nakon isteka tog razdoblja, podnositelja zahtjeva se u primjerenom obliku obavješćuje o odluci.

Prvi podstavak ne primjenjuje se ni u jednom od sljedećih slučajeva:

- (a) kada se odnosi na odluku iz članka 33. stavka 1.;
- (b) u slučaju odbijanja povlastice carinskih kvota kada je dosegnut određeni opseg carinskih kvota iz članka 56. stavka 4. prvog podstavka;
- (c) kada tako zahtijeva narav ili razina prijetnje za sigurnost i zaštitu Unije i njezinih stanovnika, zdravlja ljudi, životinja ili biljaka, okoliša ili potrošača;
- (d) kada odluka ima za cilj osiguranje provedbe druge odluke na koju se primijenio prvi podstavak, ne dovodeći u pitanje pravo dotične države članice;
- (e) ako bi dovela u pitanje istrage koje su započete u borbi protiv prijevare;
- (f) u drugim posebnim slučajevima.

7. Odluka koja štetno utječe na podnositelja zahtjeva navodi razloge na kojima se temelji i upućuje na pravo na žalbu iz članka 44.

Članak 23.

Upravljanje odlukama koje se donose na temelju zahtjeva

1. Korisnik odluke poštuje obveze koje iz te odluke proizlaze.
2. Korisnik odluke bez odgode obavješćuje carinska tijela o svim čimbenicima koji nastanu nakon što je odluka donesena i koji mogu utjecati na njezino održavanje ili sadržaj.
3. Ne dovodeći u pitanje odredbe iz drugih područja, a koje navode slučajeve u kojima su odluke nevažeće ili postaju

ništave, carinska tijela koja su donijela odluku mogu je u bilo kojem trenutku poništiti, izmijeniti ili opozvati, ako odluka nije u skladu s carinskim zakonodavstvom.

4. U posebnim slučajevima, carinska tijela provode sljedeće:

- (a) ponovo procjenjuju odluku;
- (b) suspendiraju odluku koju ne treba poništiti, opozvati ili izmijeniti.

5. Carinska tijela prate uvjete i kriterije koje korisnik odluke treba ispuniti. Također prate poštovanje obveza koje proizlaze iz te odluke. Kada korisnik odluke ima poslovni nastan manje od tri godine, carinska ga tijela pomno prate tijekom prve godine nakon što je odluka donesena.

Članak 24.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) izuzetaka od članka 22. stavka 1. trećeg podstavka;
- (b) uvjeta za prihvaćanje zahtjeva navedenih u članku 22. stavku 2.;
- (c) roka za donošenje određene odluke, uključujući moguće produljenje tog roka u skladu s člankom 22. stavkom 3.;
- (d) slučajeva iz članka 22. stavka 4., kada odluka proizvodi učinke od dana koji je različit od dana na koji je podnositelj zahtjeva primio ili se smatra da je primio odluku;
- (e) slučajeva iz članka 22. stavka 5., kada odluka nije valjana bez vremenskog ograničenja;
- (f) trajanja razdoblja iz članka 22. stavka 6. prvog podstavka;
- (g) određenih slučajeva iz članka 22. stavka 6. drugog podstavka točke (f) kada se podnositelju zahtjeva ne daje prilika da izrazi svoje stajalište;

(h) slučajeva i pravila za ponovnu procjenu i suspendiranje odluka u skladu s člankom 23. stavkom 4.;

Članak 25.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za:

(a) podnošenje i prihvaćanje zahtjeva za odluku, iz članka 22. stavaka 1. i 2.;

(b) donošenje odluke iz članka 22., uključujući, po potrebi, savjetovanje s dotičnim državama članicama;

(c) praćenje odluke u skladu s člankom 23.a stavkom 5.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 26.

Valjanost odluka na cijelom području Unije

Osim u slučajevima kada je učinak odluke ograničen na jednu ili više država članica, odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva valjane su na cijelom carinskom području Unije.

Članak 27.

Poništenje povoljnih odluka

1. Carinska tijela poništavaju odluku koja je povoljna za korisnika odluke, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) odluka je donesena na temelju netočnih ili nepotpunih informacija;

(b) korisnik odluke je znao ili je opravdano trebao znati da su informacije netočne ili nepotpune;

(c) ako bi odluka bila drugačija da su informacije bile točne ili potpune.

2. Korisnik odluke obavješćuje se o njezinom poništenju.

3. Poništenje proizvodi učinke od dana od kojeg je prvobitna odluka proizvela učinke, osim ako se u odluci u skladu s carinskim zakonodavstvom navodi drukčije.

Članak 28.

Opoziv i izmjena povoljnih odluka

1. Povoljna odluka opoziva se ili mijenja ako, u slučajevima različitim od onih navedenih u članku 27.:

(a) jedan ili više uvjeta za donošenje te odluke nisu bili ili više nisu ispunjeni; ili

(b) na zahtjev korisnika odluke.

2. Osim ako je drukčije predviđeno, povoljna odluka koja je upućena na više osoba može se opozvati samo u vezi s osobom koja ne uspije ispuniti obvezu koja joj je tom odlukom nametnuta.

3. Korisnik odluke obavješćuje se o njezinom opozivu ili izmjeni.

4. Članak 22. stavak 4. primjenjuje se na opoziv ili izmjenu odluke.

Međutim, u iznimnim slučajevima, kada legitimni interesi korisnika odluke tako zahtijevaju, carinska tijela mogu odgoditi do jedne godine dan na koji opoziv ili izmjena proizvode učinke. Taj se dan navodi u odluci o opozivu ili izmjeni odluke.

Članak 29.

Odluke koje se donose bez prethodnog zahtjeva

Osim kad carinsko tijelo djeluje kao pravosudno tijelo, članak 22. stavci 4., 5., 6. i 7., članak 23. stavak 3. i članci 26., 27. i 28. primjenjuju se i na odluke koje donose carinska tijela bez prethodnog zahtjeva od strane dotične osobe.

Članak 30.

Ograničenja koja se odnose na odluke o robi koja je stavljena u carinski postupak ili u privremeni smještaj

Osim kada to zatraži dotična osoba, opoziv, izmjena ili suspenzija povoljne odluke ne utječe na robu koja je, u trenutku kada opoziv, izmjena ili suspenzija proizvode učinke, već stavljena i još se uvijek nalazi u carinskom postupku ili u privremenom smještaju na temelju opozvane, izmijenjene ili suspendirane odluke.

Članak 31.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., radi određivanja:

- (a) slučajeva iz članka 28. stavka 2. kada se povoljna odluka koja je upućena na više osoba može opozvati također u pogledu osoba koje nisu osoba koja ne uspije ispuniti obvezu koja joj je tom odlukom nametnuta;
- (b) iznimnih slučajeva kad carinska tijela mogu odgoditi dan od kojeg opoziv ili izmjena proizvode učinke u skladu člankom 28. stavkom 4. drugim podstavkom.

Članak 32.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za poništenje, opoziv ili izmjenu povoljnih odluka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 33.**Odluke koje se odnose na obvezujuće informacije**

1. Carinska tijela, na zahtjev, donose odluke koje se odnose na obvezujuće tarifne informacije (odluke o OTI-u) ili odluke koje se odnose na obvezujuće informacije o podrijetlu (odluke o OIP-u).

Takav zahtjev ne prihvaća se ni u jednoj od sljedećih okolnosti:

- (a) ako je zahtjev predan ili je već bio predan u istom ili nekom drugom carinskom uredu te ga predaje korisnik odluke ili se predaje u njegovo ime u vezi s istom robom te, za odluke o OIP-u, pod istim okolnostima koje utvrđuju stjecanje podrijetla;
- (b) ako se zahtjev ne odnosi ni na kakvu predviđenu uporabu odluke o OTI-u ili OIP-u ili predviđenu uporabu carinskog postupka.

2. Odluke o OTI-u ili OIP-u obvezujuće su samo u odnosu na razvrstavanje u Carinsku tarifu ili utvrđivanje podrijetla robe:

(a) za carinska tijela u odnosu na korisnika odluke, samo u odnosu na robu za koju su obavljene carinske formalnosti, nakon dana od kojeg takva odluka proizvodi učinke.

(b) za korisnika odluke u odnosu na carinska tijela, od dana na koji on primi ili se smatra da je primio obavijest o odluci.

3. Odluke o OTI-u ili OIP-u valjane su u razdoblju od tri godine od dana od kojeg odluka proizvodi učinke.

4. Za primjenu odluka o OTI-u ili OIP-u u kontekstu određenog carinskog postupka, korisnik odluke mora biti u stanju dokazati da:

(a) u slučaju odluke o OTI-u, roba koja je deklarirana u svakom pogledu odgovara onoj opisanoj u odluci;

(b) u slučaju odluke o OIP-u, dotična roba i okolnosti koje utvrđuju stjecanje podrijetla u svakom pogledu odgovaraju robi i okolnostima opisanima u odluci.

Članak 34.**Upravljanje odlukama koje se odnose na obvezujuće informacije**

1. Odluka o OTI-u prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 33. stavka 3. ako više nije u skladu s pravom, kao posljedica jednog od sljedećih razloga:

(a) donošenja izmjene nomenklatura iz članka 56. stavka 2. točaka (a) i (b);

(b) donošenja mjera iz članka 57. stavka 4.;

s učinkom od dana primjene takve izmjene ili mjera.

2. Odluka o OIP-u prestaje biti valjana prije kraja razdoblja iz članka 33. stavka 3. u svakom od sljedećih slučajeva:

(a) kada je donesena uredba ili sklopljen sporazum Unije koji se primjenjuje u Uniji i odluka o OIP-u više nije sukladna tako utvrđenom pravu, s učinkom od dana primjene te uredbe ili sporazuma;

(b) kada više nije u skladu sa Sporazumom o pravilima o podrijetlu u okviru Svjetske trgovinske organizacije (WTO) ili s pojašnjenjima ili mišljenjem o podrijetlu donesenim za tumačenje tog sporazuma, s učinkom od dana njihove objave u *Službenom listu Europske unije*.

3. Prestanak valjanosti odluka o OTI-u ili OIP-u nema retroaktivni učinak.

4. Odstupajući od članka 23. stavka 3 i članka 27., odluke o OTI-u ili OIP-u poništavaju se ako se temelje na netočnim ili nepotpunim podacima koje dostavljaju podnositelji zahtjeva.

5. Odluke o OTI-u i OIP-u opozivaju se u skladu s člankom 23. stavkom 3. i člankom 28. Međutim, takve se odluke ne opozivaju na zahtjev korisnika odluke.

6. Odluke o OTI-u i OIP-u ne mogu se izmijeniti.

7. Carinska tijela opozivaju odluke o OTI-u:

(a) kada više nisu sukladne s tumačenjem neke od nomenklatura iz članka 56. stavka 2. točaka (a) i (b) kao rezultat:

i. objašnjenja iz članka 9. stavka 1. točke (a) druge alineje Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi ⁽¹⁾ s učinkom od dana njihove objave u *Službenom listu Europske unije*;

ii. presude Suda Europske unije, s učinkom od dana objave operativnog dijela presude u *Službenom listu Europske unije*;

iii. odluka o razvrstavanju, mišljenja o razvrstavanju ili izmjena objašnjenja nomenklature Harmoniziranog sustava nazivlja i brojčanog označivanja robe donesenih od strane organizacije uspostavljene Konvencijom o Vijeću za carinsku suradnju sastavljenom u Bruxellesu 15. prosinca 1950., s učinkom od dana objave Komunikacije Komisije u seriji „C” *Službenog lista Europske unije*; ili

(b) u drugim posebnim slučajevima.

8. Odluke o OIP-u opozivaju se:

(a) kada više nisu u skladne s presudom Suda Europske unije, s učinkom od dana objave operativnog dijela te presude u *Službenom listu Europske unije*; ili

(b) u drugim posebnim slučajevima.

9. Kada se primjenjuje stavak 1. točka (b) ili stavci 2., 7. ili 8., odluka o OTI-u ili OIP-u može se još primjenjivati u pogledu obvezujućih ugovora koji su se temeljili na toj odluci i koji su sklopljeni prije nego što je prestala biti valjana ili bila opozvana. Ta produljena primjena ne primjenjuje se kada je odluka o OIP-u donesena u odnosu na robu za izvoz.

Produljena primjena iz prvog podstavka ne premašuje šest mjeseci od dana na koji je odluka o OTI-u ili OIP-u prestala biti valjana ili je opozvana. Međutim, mjera iz članka 57. stavka 4. ili članka 67. može isključiti tu produljenu primjenu ili odrediti kraće razdoblje. U slučaju proizvoda za koje je uvezno ili izvezno uvjerenje predano kada se obavljaju carinske formalnosti, razdoblje od 6 mjeseci zamjenjuje se razdobljem valjanosti uvjerenja.

Kako bi mogao koristiti produljenu primjenu odluke o OTI-u ili OIP-u, korisnik odluke podnosi zahtjev carinskom tijelu koje je donijelo odluku u roku od 30 dana od dana na koji prestaje biti valjana ili je opozvana, navodeći količine za koje je razdoblje produljene primjene zatraženo i državu članicu ili države članice u kojima će roba biti carinjena u razdoblju produljene primjene. To carinsko tijelo donosi odluku o produljenoj primjeni i obavješćuje korisnika bez odlaganja, a najkasnije 30 dana od dana na koji primi sve informacije potrebne za donošenje te odluke.

10. Komisija obavješćuje carinska tijela u slučaju:

(a) kada je suspendirano donošenje odluka o OTI-u i OIP-u za robu za koju nije osigurano ispravno i ujednačeno razvrstavanje u Carinsku tarifu ili utvrđivanje podrijetla;

(b) kada se suspenzija iz točke (a) povlači.

11. Komisija može donijeti odluke kojima od države članice zahtijeva opoziv odluka o OTI-u ili OIP-u kako bi osigurala ispravno i ujednačeno razvrstavanje u Carinsku tarifu ili utvrđivanje podrijetla robe.

⁽¹⁾ SL L 256, 7.9.1987., str. 1.

Članak 35.**Odluke o obvezujućim informacijama u pogledu drugih čimbenika**

U posebnim slučajevima carinska tijela na zahtjev donose odluke u vezi obvezujućih informacija u pogledu drugih čimbenika iz glave II. na temelju kojih se primjenjuju uvozne ili izvozne carine i druge mjere u vezi s trgovinom robom.

Članak 36.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., radi određivanja:

- (a) posebnih slučajeva iz članka 34. stavka 7. točke (b) i stavka 8. točke (b) kada se opozivaju odluke o OTI-u i OIP-u;
- (b) slučajeva iz članka 35. kada se odluke o obvezujućim informacijama donose u pogledu drugih čimbenika na temelju kojih se primjenjuju uvozne ili izvozne carine i druge mjere u vezi s trgovinom robom.

Članak 37.**Dodjela provedbenih ovlasti**

1. Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za:

- (a) primjenu odluke o OTI-u ili OIP-u nakon što prestane biti valjana ili je opozvana, u skladu s člankom 34. stavkom 9.;
- (b) obavješćivanje carinskih tijela od strane Komisije u skladu s člankom 34. stavkom 10. točkama (a) i (b);
- (c) primjenu odluka iz članka 35., utvrđenih u skladu s člankom 36. točkom (b), nakon što prestanu biti valjane;
- (d) suspenziju odluka iz članka 35., utvrđenih u skladu s člankom 36. točkom (b), te za obavješćivanje carinskih tijela o suspenziji ili povlačenju suspenzije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

2. Komisija putem provedbenih akata donosi odluke kojima od država članica traži opoziv:

(a) odluka iz članka 34. stavka 11.;

(b) odluka iz članka 35., utvrđenih u skladu s člankom 36. točkom (b).

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 285. stavka 2.

Ako je mišljenje odbora iz članka 285. stavka 1. potrebno dobiti pisanim postupkom, primjenjuje se članak 285. stavak 6.

Odjeljak 4.**Ovlašteni gospodarski subjekt****Članak 38.****Prijava i odobrenje**

1. Gospodarski subjekt koji ima poslovni nastan na carinskom području Unije i koji ispunjava kriterije iz članka 39. može se prijaviti za status ovlaštenoga gospodarskog subjekta.

Carinska tijela, po potrebi nakon savjetovanja s drugim nadležnim tijelima, dodjeljuju takav status, koji podliježe praćenju.

2. Status ovlaštenoga gospodarskog subjekta sastoji se od sljedećih vrsta odobrenja:

(a) za ovlaštenoga gospodarskog subjekta za carinsko pojednostavljenje koje omogućuje korisniku odobrenja korištenje određenih pojednostavljenja u skladu s carinskim zakonodavstvom; ili

(b) za ovlaštenoga gospodarskog subjekta za sigurnost i zaštitu koje omogućuje korisniku odobrenja pojednostavljenja koja se odnose na sigurnost i zaštitu.

3. Obje vrste odobrenja iz stavka 2. mogu se koristiti istovremeno.

4. Status ovlaštenoga gospodarskog subjekta, prema člancima 39., 40. i 41. priznaju carinska tijela svih država članica.

5. Carinska tijela, na temelju priznanja statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta za carinsko pojednostavljenje i pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi koji se odnose na određenu vrstu pojednostavljenja koja se navodi u carinskom zakonodavstvu, odobravaju subjektu da iskoristi navedeno pojednostavljenje. Carinska tijela ne preispituju te kriterije koji su prethodno bili ispitani pri odobravanju statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta.

6. Ovlašteni gospodarski subjekt iz stavka 2. uživa povlašteniji tretman u odnosu na ostale gospodarske subjekte u vezi carinskih provjera sukladno vrsti odobrenja, uključujući manje fizičkih provjera i provjera koje se temelje na ispravama.

7. Carinska tijela odobravaju povlastice koje proizlaze iz statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta osobama s poslovnim nastanom u zemljama ili područjima izvan carinskog područja Unije, koji ispunjavaju uvjete i poštuju obveze iz relevantnog zakonodavstva tih zemalja ili područja, u mjeri u kojoj te uvjete i obveze Unija priznaje kao istovrijedne onima koji se nameću ovlaštenima gospodarskim subjektima s poslovnim nastanom na carinskom području Unije. Takvo odobravanje povlastica temelji se na načelu reciprociteta osim ako Unija odluči drukčije i podržava ga međunarodni sporazum ili zakonodavstvo Unije u području zajedničke trgovinske politike.

Članak 39.

Odobrenje statusa

Kriteriji za odobrenje statusa „ovlaštenoga gospodarskog subjekta” su sljedeći:

- (a) nepostojanje ikakve teške povrede ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva i poreznih pravila, uključujući nepostojanje teških kaznenih djela povezanih s gospodarskim aktivnostima podnositelja zahtjeva;
- (b) dokazivanje, od strane podnositelja zahtjeva, visoke razine kontrole vlastitih djelovanja i protoka robe kroz sustav upravljanja trgovinskim, i ako je potrebno, transportnim evidencijama koji omogućuje odgovarajuće carinske provjere;
- (c) financijska solventnost koja se smatra dokazanom kada podnositelj ima dobro financijsko stanje koje mu omogućuje ispunjavanje obveza uzimajući u obzir karakteristike dotične poslovne aktivnosti;
- (d) u vezi s odobrenjem iz članka 38. stavka 2. točke (a), praktični standardi za osposobljenost ili stručne kvalifikacije koje su izravno povezane s aktivnostima koje se obavljaju;

- (e) u vezi s odobrenjem iz članka 38. stavka 2. točke (b), odgovarajući standardi sigurnosti i zaštite za koje se smatra da su zadovoljeni kada podnositelj zahtjeva dokaže da poduzima odgovarajuće mjere koje osiguravaju sigurnost i zaštitu međunarodnog lanca opskrbe uključujući područja fizičkog integriteta i kontrole pristupa, logističkih postupaka i rukovanja određenom vrstom robe, osoblja i utvrđivanja njegovih poslovnih partnera.

Članak 40.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., radi određivanja:

- (a) pojednostavljenja iz članka 38. stavka 2. točke (a);
- (b) pojednostavljenja iz članka 38. stavka 2. točke (b);
- (c) povlaštenijeg tretmana iz članka 38. stavka 6.

Članak 41.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata donosi načine za primjenu kriterija iz članka 39.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 5.

Sankcije

Članak 42.

Primjena sankcija

1. Svaka država članica predviđa sankcije za nepoštovanje carinskog zakonodavstva. Takve sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
2. Ako se primjenjuju administrativne sankcije, one mogu, među ostalim, imati jedan od sljedećih oblika ili oba:
 - (a) novčanu kaznu koju naplaćuju carinska tijela, uključujući po potrebi poravnanje, koje se primjenjuje umjesto kaznenih sankcija;

(b) opoziv, suspenziju ili izmjenu svih odobrenja koje dotična osoba ima.

3. Države članice obavješćuju Komisiju u roku od 180 dana od dana primjene ovog članka, kako je određen u skladu s člankom 288. stavkom 2., o važećim nacionalnim odredbama, kako je predviđeno u stavku 1. ovog članka, i obavješćuju je bez odgađanja o svim naknadnim izmjenama koje utječu na te odredbe.

Odjeljak 6.

Žalbe

Članak 43.

Odluke koje donose pravosudna tijela

Članci 44. i 45. ne primjenjuju se na žalbe koje se podnose u svrhu poništavanja, opoziva ili izmjene odluka koja se odnosi na primjenu carinskog zakonodavstva, a koju donose pravosudna tijela ili carinska tijela koja djeluju kao pravosudna tijela.

Članak 44.

Pravo žalbe

1. Svaka osoba ima pravo na žalbu protiv svih odluka koje donesu carinska tijela i koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva, koje se te osobe tiču izravno i pojedinačno.

Svaka osoba koja je podnijela zahtjev carinskim tijelima za odlukom, a nije dobila odluku na taj zahtjev u roku navedenom u članku 22. stavku 3., također ima pravo ostvariti svoje pravo na žalbu.

2. Pravo na žalbu može se ostvariti u najmanje dva koraka:

(a) najprije, pri carinskim tijelima ili pravosudnom tijelu ili drugom tijelu koje država članica odredi u tu svrhu;

(b) naknadno, pri višem neovisnom tijelu, koje može biti pravosudno tijelo ili odgovarajuće specijalizirano tijelo, u skladu s važećim odredbama u državama članicama.

3. Žalba se ulaže u državi članici u kojoj je odluka donesena ili zatražena.

4. Države članice osiguravaju da žalbeni postupak omogućuje brzu potvrdu ili ispravak odluka koje donose carinska tijela.

Članak 45.

Suspenzija provedbe

1. Podnošenje žalbe ne suspendira provedbu osporavane odluke.

2. Međutim, carinska tijela suspendiraju provedbu takve odluke u cijelosti ili djelomično ako imaju dobar razlog vjerovati da osporavana odluka nije u skladu s carinskim zakonodavstvom ili da postoji opasnost od nepopravljive štete za dotičnu osobu.

3. U slučajevima iz stavka 2., ako je učinak osporavane odluke takav da su uvozne ili izvozne carine dospjele, suspenzija provedbe te odluke uvjetovana je dostavljanjem osiguranja, osim ako se na temelju dokumentirane procjene utvrdi da bi takvo osiguranje moglo uzrokovati ozbiljne gospodarske ili socijalne poteškoće za dužnika.

Odjeljak 7.

Provjera robe

Članak 46.

Upravljanje rizikom i carinske provjere

1. Carinska tijela mogu obaviti sve carinske provjere koje smatraju potrebnima.

Carinske provjere osobito se mogu sastojati od pregleda robe, uzimanja uzoraka, provjere točnosti i potpunosti informacija koje se navode u deklaraciji ili obavijesti i postojanju, vjerodostojnosti, točnosti i valjanosti dokumenata, pregledavanja računa gospodarskih subjekata i drugih evidencija, provjere prijevoznih sredstava, provjere prtljage i ostale robe koju nose osobe i obavljanja službenih ispitivanja i ostalih sličnih radnji.

2. Carinske se provjere, osim nasumičnih provjera, ponajprije temelje na analizi rizika pomoću tehnika elektroničke obrade podataka, s ciljem prepoznavanja i procjene rizika i donošenja potrebnih protumjera, na temelju kriterija koji su izrađeni na nacionalnoj razini i razini Unije, a po potrebi i na međunarodnoj razini.

3. Carinske se provjere obavljaju unutar zajedničkog okvira upravljanja rizikom koji se temelji na razmjeni informacija o riziku i rezultatima analize rizika između carinskih uprava i utvrđuje zajedničke kriterije i standarde za rizike, mjere provjere i prioritetna područja provjere.

Provjere koje se temelje na takvim informacijama i kriterijima obavljaju se ne dovodeći u pitanje ostale provjere koje se obavljaju u skladu sa stavkom 1. ili ostalim važećim odredbama.

4. Carinska tijela provode upravljanje rizikom kako bi napravila razliku između razina rizika povezanog s robom koja podliježe carinskoj provjeri ili nadzoru te odredila hoće li roba podliježati određenoj carinskoj provjeri ili ne, i ako da, na kojem mjestu.

Upravljanje rizikom uključuje radnje kao što su prikupljanje podataka i informacija, analiziranje i procjenu rizika, propisivanje i poduzimanje mjera i redovno praćenje i pregled tog postupka i njegovih rezultata, na temelju međunarodnih i nacionalnih izvora i strategija te izvora i strategija Unije.

5. Carinska tijela razmjenjuju informacije o riziku i rezultatima analize rizika kada:

(a) carinsko tijelo procjenjuje da su rizici značajni i da zahtijevaju carinsku provjeru te rezultati povjere utvrđuju postojanje rizičnog događaja; ili

(b) rezultati provjere ne utvrđuju postojanje rizičnog događaja, ali dotična carinska tijela smatraju da prijetnja predstavlja visoki rizik drugdje u Uniji.

6. Za uspostavljanje zajedničkih kriterija i standarda za rizike, mjera provjere i prioritetnih područja provjere iz stavka 3., vodi se računa o svim sljedećim elementima:

(a) proporcionalnosti u odnosu na rizik;

(b) žurnosti potrebne provedbe provjera;

(c) vjerojatnom učinku na trgovinski tok, na pojedine države članice i resurse za provjeru.

7. Zajednički kriteriji i standardi za rizike iz stavka 3. uključuju sve sljedeće elemente:

(a) opis rizika;

(b) čimbenike ili pokazatelje rizika koji se koriste pri odabiru robe ili gospodarskih subjekata za carinsku provjeru;

(c) vrstu carinskih provjera koje carinska tijela poduzimaju;

(d) trajanje primjene carinskih provjera iz točke (c).

8. Prioritetna područja provjere osobito obuhvaćaju carinske postupke, vrste robe, prometne puteve, vrste transporta ili gospodarske subjekte koji podliježu povećanoj razini analize rizika i carinskih provjera tijekom određenog razdoblja, ne dovodeći u pitanje druge provjere koje obično provode carinska tijela.

Članak 47.

Suradnja između tijela

1. Ako nadležna tijela koja nisu carinska tijela obavljaju provjere koje se odnose na istu robu, a koje nisu carinske provjere, carinska tijela u bliskoj suradnji s tim drugim nadležnim tijelima ulažu napore da se te provjere obave, kad je god moguće, u isto vrijeme i na istom mjestu kao i carinske provjere (sve na jednom mjestu), s time da carinska tijela imaju koordinacijsku ulogu u postizanju ovog cilja.

2. U okviru provjera iz ovog odjeljka, carinska i druga nadležna tijela mogu, ako je potrebno u svrhu smanjivanja rizika i borbe protiv prijevara, međusobno i s Komisijom razmjenjivati podatke koje su dobila u kontekstu ulaska, izlaska, provoza, kretanja, smještaja i uporabe u posebne svrhe robe, uključujući poštanski promet, koja se kreće između carinskog područja Unije i zemalja ili područja izvan carinskog područja Unije, prisutnosti i kretanja unutar carinskog područja robe koja nije roba Unije i robe koja je stavljena u postupak krajnje uporabe te rezultate svih provjera. Carinska tijela i Komisija mogu također razmjenjivati takve podatke s ciljem osiguravanja ujednačene primjene carinskog zakonodavstva.

Članak 48.

Naknadna provjera

Za potrebe carinskih provjera, carinska tijela mogu provjeriti točnost i potpunost informacija iz carinske deklaracije, deklaracije za privremeni smještaj, ulazne skraćene deklaracije, izlazne skraćene deklaracije, deklaracije za ponovni izvoz ili obavijesti o ponovnom izvozu te postojanje, vjerodostojnost, točnost i valjanost svih pratećih isprava te mogu ispitati račune deklaranta i ostale evidencije koje se odnose na aktivnosti u vezi predmetne robe ili prije naknadnih trgovačkih aktivnosti koje uključuju tu robu nakon njezinog puštanja. Ta tijela također mogu pregledati takvu robu i/ili uzeti uzorke ako je to još uvijek moguće učiniti.

Takve se provjere mogu obaviti u poslovnim prostorima posjednika robe ili posjednikovog zastupnika, prostorima svake osobe koja je izravno ili neizravno uključena u te radnje u poslovnom svojstvu ili bilo koje druge osobe koja je u posjedu tih isprava i podataka u poslovne svrhe.

Članak 49.

Letovi unutar Unije i prijevoz morem

1. Carinske se provjere ili formalnosti obavljaju u vezi s kabinskom i predanom prtljagom osoba koje putuju na letu unutar Unije ili prevoze morem unutar Unije samo ako carinsko zakonodavstvo predviđa takve provjere ili formalnosti.

2. Stavak 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje sljedeće:

(a) provjere sigurnosti i zaštite;

(b) provjere koje su povezane sa zabranama ili ograničenjima.

Članak 50.

Dodjela provedbenih ovlasti

1. Komisija putem provedbenih akata donosi mjere kojima se osigurava jedinstvena primjena carinskih provjera, uključujući razmjenu informacija o riziku i rezultatima analize rizika, zajednička mjerila i standarde za rizike, mjere provjere i područja prioritete provjere iz članka 46. stavka 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim mjerama, valjano utemeljenih na potrebi brzog ažuriranja okvira zajedničkog upravljanja rizikom i prilagodbe razmjene informacija i analize rizika, zajedničkih mjerila i standarda za rizike, mjera provjere i područja prioritete provjere u odnosu na razvoj rizika, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 285. stavka 5.

Ako je mišljenje odbora iz članka 285. stavka 1. potrebno dobiti pisanim postupkom, primjenjuje se članak 285. stavak 6.

2. Komisija putem provedbenih akata određuje luke ili zračne luke u kojima će se primjenjivati, u skladu s člankom 49., carinske provjere i formalnosti za:

(a) kabinsku i predanu prtljagu koja pripada:

i. osobama koje putuju na letu u zrakoplovu koji dolazi iz zračne luke koja nije u Uniji i koje, nakon zaustavljanja u zračnoj luci u Uniji, nastavljaju putovanje u drugu zračnu luku u Uniji;

ii. osobama koje putuju na letu u zrakoplovu koji se zaustavlja u zračnoj luci u Uniji prije nego što nastavi putovanje u zračnu luku izvan Unije;

iii. osobama koje koriste pomorske usluge koje pruža isto plovilo i koje se sastoje od druge dionice puta, a koje polaze iz, pristaju u ili završavaju u luci izvan Unije;

iv. osobama na izletničkim brodovima i turističkim ili poslovnim zrakoplovima;

(b) kabinsku i predanu prtljagu:

i. koja dolazi u zračnu luku u Uniji zrakoplovom koji dolazi iz zračne luke izvan Unije i koja se pretovarila u toj zračnoj luci u Uniji u drugi zrakoplov koji nastavlja let unutar Unije;

ii. ukrcanu u zračnoj luci u Uniji u zrakoplov koji nastavlja let unutar Unije, da bi se u drugoj zračnoj luci u Uniji pretovarila u drugi zrakoplov čije je određište zračna luka izvan Unije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 8.

Čuvanje isprava i drugih informacija te naknade i troškovi

Članak 51.

Čuvanje isprava i drugih informacija

1. Osoba na koju se to odnosi, u svrhu carinskih provjera, čuva isprave i informacije iz članka 15. stavka 1., na svaki način dostupan i prihvatljiv carinskim tijelima, najmanje tri godine.

U slučaju robe koja se pušta u slobodni promet u okolnostima drugačijim od onih iz trećeg podstavka ili robe koja je deklarirana za izvoz, to razdoblje teče od kraja godine u kojoj su carinske deklaracije za puštanje robe u slobodni promet ili izvoz prihvaćene.

U slučaju robe koja je puštena u slobodni promet oslobođena od carine ili po smanjenoj stopi uvozne carine zbog njezine uporabe u posebne svrhe, to razdoblje teče od kraja godine u kojoj roba prestaje biti predmetom carinskog nadzora.

U slučaju robe koja se nalazi u drugom carinskom postupku, ili robe u privremenom smještaju, to razdoblje teče od kraja godine u kojoj je predmetni carinski postupak ili privremeni smještaj završen.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 103. stavak 4., kada carinska provjera u vezi s carinskim dugom pokaže da je potrebno ispraviti odgovarajuće knjiženje te da je osoba na koju se to odnosi obaviještena o tome, isprave i informacije čuvaju se tri godine nakon roka iz stavka 1. ovog članka.

Ako je podnesena žalba ili ako su započeli sudski postupci, isprave i informacije čuvaju se tijekom razdoblja koje se predviđa stavkom 1. ili dok se žalbeni postupak ili sudski postupci ne završe, koje god završi kasnije.

Članak 52.

Naknade i troškovi

1. Carinska tijela ne smiju nametati naknade za obavljanje carinskih provjera ili bilo kakvu primjenu carinskog zakonodavstva tijekom službenog radnog vremena njihovih nadležnih carinskih ureda.

2. Carinska tijela mogu nametnuti naknade ili zahtijevati povrat troškova ako su pružila posebne usluge, a posebno sljedeće:

- (a) prisutnost, ako se tako zahtijeva, carinskog osoblja izvan službenog radnog vremena ili u prostorima izvan prostora carine;
- (b) analizu ili stručna izvješća o robi i poštanske pristojbe za povrat robe podnositelju zahtjeva, posebno u vezi s odlukama koje su donesene prema članku 33. ili pružanjem informacija u skladu s člankom 14. stavkom 1.;
- (c) pregled ili uzorkovanje roba s ciljem provjere ili uništenja robe, koje uključuje troškove osim onih za korištenje carinskog osoblja;
- (d) iznimne mjere provjere, kada su potrebne zbog prirode robe ili potencijalnog rizika.

POGLAVLJE 3.

Konverzija valute i rokovi

Članak 53.

Konverzija valute

1. Nadležna tijela objavljuju, i/ili objavljuju na internetu, devizni tečaj koji se primjenjuje ako je potrebna konverzija valute iz jednog od sljedećih razloga:

- (a) jer su čimbenici koji su korišteni za određivanje carinske vrijednosti robe izraženi u drugoj valuti, a ne u valuti države članice u kojoj se određuje carinska vrijednost;

- (b) jer se zahtijeva vrijednost eura u nacionalnim valutama u svrhu razvrstavanja robe u Carinsku tarifu i iznosa uvozne i izvozne carine, uključujući vrijednosne pragove u Zajedničkoj carinskoj tarifi.

2. Ako je konverzija valute potrebna iz drugih razloga od onih iz stavka 1., vrijednost eura u nacionalnim valutama koja se treba primjenjivati u okviru carinskog zakonodavstva određuje se najmanje jednom godišnje.

Članak 54.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje pravila o konverzijama valute za potrebe iz članka 53. stavaka 1. i 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 55.

Razdoblja, datumi i rokovi

- 1. Ako je carinskim zakonodavstvom utvrđeno razdoblje, datum ili rok, takvo se razdoblje ne produljuje niti skraćuje te se takav datum ili rok ne odgađa niti pomiče unaprijed
- 2. Osim ako je carinskim zakonodavstvom predviđeno drukčije, primjenjuju se pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove iz Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o pravilima koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove ⁽¹⁾.

GLAVA II.

ČIMBENICI NA TEMELJU KOJIH SE PRIMJENJUJE UVOZNA ILI IZVOZNA CARINA I DRUGE MJERE U VEZI S TRGOVINOM ROBOM

POGLAVLJE 1.

Zajednička carinska tarifa i razvrstavanje robe u Carinsku tarifu

Članak 56.

Zajednička carinska tarifa i nadzor

1. Uvozna i izvozna carina temelji se na Zajedničkoj carinskoj tarifi.

Ostale mjere koje propisuju odredbe Unije, koje uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom primjenjuju se, po potrebi, u skladu s razvrstavanjem te robe u Carinsku tarifu.

⁽¹⁾ SL L 124, 8.6.1971., str. 1.

2. Zajednička carinska tarifa sadrži sve sljedeće elemente:
- (a) kombiniranu nomenklaturu robe kako je utvrđeno u Uredbi (EEZ) br. 2658/87;
 - (b) sve druge nomenklature koje se u cijelosti ili djelomično temelje na kombiniranoj nomenklaturi ili koje predviđaju njezine daljnje podjele i koje se utvrđuju odredbama Unije koje uređuju određena područja s ciljem primjene tarifnih mjera koje se odnose na trgovinu robom;
 - (c) konvencionalnu ili normalnu autonomnu carinu koja se primjenjuje na robu koja je obuhvaćena kombiniranom nomenklaturom;
 - (d) povlaštene tarifne mjere koje su sadržane u sporazumima koje je Unija sklopila s određenim zemljama ili područjima izvan carinskog područja Unije ili skupinama takvih zemalja ili područja;
 - (e) povlaštene tarifne mjere koje je Unija jednostrano donijela u vezi s određenim zemljama ili područjima izvan carinskog područja Unije ili skupinama takvih zemalja ili područja;
 - (f) autonomne mjere koje predviđaju smanjenje ili izuzeće od carine na određenu robu;
 - (g) povoljnije tarifno postupanje koje je određeno za neku robu, zbog njezine prirode ili uporabe u posebne svrhe, u okviru mjera iz točaka (c) do (f) ili (h);
 - (h) ostale tarifne mjere predviđene poljoprivrednim ili trgovinskim ili drugim zakonodavstvom Unije.

3. Ako dotična roba ispunjava uvjete iz mjera koje se navode u stavku 2. točkama (d) do (g), primjenjuju se mjere iz tih odredaba, na zahtjev deklaranta, umjesto onih predviđenih točkom (c) tog stavka. Takva primjena može se izvršiti naknadno, pod uvjetom da su ispunjeni rokovi i uvjeti koji se navode u relevantnoj mjeri ili Zakoniku.

4. Ako se primjena mjera iz stavka 2. točaka (d) do (g), ili izuzeće od mjera iz točke (h) istog stavka, ograničava na

određeni opseg uvoza ili izvoza, takva primjena ili izuzeće, u slučaju carinskih kvota, prestaje vrijediti čim se dosegne navedeni opseg uvoza ili izvoza.

U slučaju carinskih plafona, takva primjena prestaje na temelju pravnog akta Unije.

5. Puštanje u slobodni promet ili izvoz robe na koju se primjenjuju mjere iz stavaka 1. i 2. može podlijegati nadzoru.

Članak 57.

Razvrstavanje robe u Carinsku tarifu

1. Za provedbu Zajedničke carinske tarife, razvrstavanje robe u Carinsku tarifu sastoji se u utvrđivanju jednog od podbrojeva ili daljnjih pododjeljaka kombinirane nomenklature prema kojoj će se ta roba razvrstati.

2. Za provedbu netarifnih mjera, razvrstavanje robe u Carinsku tarifu sastoji se u utvrđivanju jednog od podbrojeva ili daljnjih pododjeljaka kombinirane nomenklature ili bilo koje nomenklature koja se utvrđuje odredbama Unije i koja se u potpunosti ili djelomično temelji na kombiniranoj nomenklaturi ili koja predviđa daljnju podjelu prema kojoj će se ta roba razvrstati.

3. Podbroj ili daljnji pododjeljak, određen u skladu sa stavcima 1. i 2., koristi se s ciljem primjene mjera koje su u vezi s tim podbrojem.

4. Komisija može donijeti mjere za određivanje razvrstavanja robe u Carinsku tarifu u skladu sa stavcima 1. i 2.

Članak 58.

Dodjela provedbenih ovlasti

1. Komisija putem provedbenih akata donosi mjere o ujednačenom upravljanju carinskim kvotama i carinskim plafonima iz članka 56. stavka 4. i upravljanju nadzorom puštanja u slobodni promet ili izvoz robe iz članka 56. stavka 5.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

2. Komisija putem provedbenih akata donosi mjere iz članka 57. stavka 4.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim mjerama, valjano utemeljenih na potrebi brzog osiguranja ispravne i ujednačene primjene kombinirane nomenklature, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 285. stavka 5.

Ako je mišljenje odbora iz članka 285. stavka 1. potrebno dobiti pisanim postupkom, primjenjuje se članak 285. stavak 6.

POGLAVLJE 2.

Podrijetlo robe

Odjeljak 1.

Nepovlašteno podrijetlo

Članak 59.

Područje primjene

Članci 60. i 61. utvrđuju pravila za određivanje nepovlaštenog podrijetla robe u svrhu primjene sljedećeg:

- (a) Zajedničke carinske tarife, uz iznimku mjera iz članka 56. stavka 2. točaka (d) i (e);
- (b) mjera, osim tarifnih mjera, koje se utvrđuju odredbama Unije i koje uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom;
- (c) drugih mjera Unije koje se odnose na podrijetlo robe.

Članak 60.

Stjecanje podrijetla

1. Roba koja je u cijelosti dobivena u jednoj zemlji ili području smatra se robom koja ima podrijetlo iz te zemlje ili tog područja.

2. Roba čija proizvodnja uključuje više od jedne zemlje ili područja smatra se robom koja potječe iz zemlje ili područja gdje je obavljena posljednja značajna, gospodarski opravdana obrada ili prerada, u poduzeću opremljenom za taj postupak, što rezultira izradom novog proizvoda ili predstavlja značajan stupanj izrade.

Članak 61.

Dokaz o podrijetlu

1. Ako je podrijetlo u carinskoj deklaraciji naznačeno u skladu s carinskim zakonodavstvom, carinska tijela mogu zahtijevati od deklaranta da dokaže podrijetlo robe.

2. Ako se dokaz o podrijetlu pruža prema carinskom zakonodavstvu ili drugom zakonodavstvu Unije koje uređuje određena područja, carinska tijela mogu, u slučaju osnovane sumnje, zahtijevati dodatni dokaz koji je potreban kako bi se osiguralo da je navod podrijetla u skladu s pravilima koja se utvrđuju relevantnim zakonodavstvom Unije.

3. Kada se tako zahtijeva zbog potreba trgovine, isprava kojom se dokazuje podrijetlo može se izdati u Uniji u skladu s pravilima o podrijetlu koje su na snazi u zemlji ili području određena ili svakim drugim načinom koji identificira zemlju u kojoj je roba u potpunosti dobivena ili je na njoj obavljena posljednja značajna promjena.

Članak 62.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., kojima se utvrđuju pravila sukladno kojima se roba, čije je određivanje nepovlaštenog podrijetla potrebno za primjenu mjera Unije iz članka 59., smatra u cijelosti dobivena u jednoj zemlji ili području ili da je na njoj napravljena posljednja značajna, gospodarski opravdana obrada ili prerada, u poduzeću opremljenom za taj postupak, što rezultira izradom novog proizvoda ili predstavlja značajan stupanj izrade u zemlji ili području, u skladu s člankom 60.

Članak 63.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata donosi postupovna pravila o pružanju i provjeri dokaza o podrijetlu iz članka 61.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.

Povlašteno podrijetlo

Članak 64.

Povlašteno podrijetlo robe

1. Kako bi ostvarila mjere iz članka 56. stavka 2. točke (d) ili (e) ili netarifnih povlaštenih mjera, roba mora udovoljavati pravilima povlaštenog podrijetla iz stavaka 2. do 5 ovog članka.

2. U slučaju robe koja koristi povlaštene mjere, koje su sadržane u sporazumima koje je Unija sklopila s određenim zemljama ili područjima izvan carinskog područja Unije ili sa skupinama takvih zemalja ili područja, pravila o povlaštenom podrijetlu uređuju se tim sporazumima.

3. U slučaju robe na koju se primjenjuju povlaštene mjere koje je Unija jednostrano donijela u vezi s određenim zemljama ili područjima izvan carinskog područja Unije ili skupinama takvih zemalja ili područja, osim onih iz stavka 5., Komisija donosi mjere koje utvrđuju pravila o povlaštenome podrijetlu.

Ta pravila temelje se na kriteriju da je roba u cijelosti dobivena ili na kriteriju da je roba nastala iz dovoljne obrade ili prerade.

4. U slučaju robe koja koristi povlaštene mjere koje se primjenjuju na trgovinu između carinskog područja Unije i Ceute i Melille, kako se navodi u Protokolu 2. uz Akt o pristupanju iz 1985., pravila o povlaštenom podrijetlu donose se u skladu s člankom 9. tog protokola.

5. U slučaju robe koja koristi povlaštene mjere koje su sadržane u povlaštenim dogovorima u korist prekomorskih zemalja i područja koja su povezana s Unijom, pravila o povlaštenom podrijetlu donose se u skladu s člankom 203. UFEU-a.

6. Na svoju vlastitu inicijativu ili na zahtjev zemlje ili područja korisnika, Komisija može za određenu robu odobriti toj zemlji ili području privremeno odstupanje od pravila o povlaštenom podrijetlu iz stavka 3.

Privremeno odstupanje opravdano je u sljedećim okolnostima:

- (a) unutarnji ili vanjski čimbenici koji zemlji ili području korisniku privremeno onemogućuju poštovanje pravila o povlaštenom podrijetlu;
- (b) zemlja ili područje korisnik treba vrijeme da se pripremi za poštovanje tih pravila.

Dotična zemlja ili područje korisnik podnosi zahtjev za odstupanje pisanim putem Komisiji. U zahtjevu se sukladno drugom podstavku navode razlozi zbog kojih se odstupanje traži te mu se prilažu odgovarajuće prateće isprave.

Privremeno odstupanje ograničava se na trajanje učinaka unutarnjih ili vanjskih čimbenika koji su ga izazvali ili na razdoblje potrebno zemlji ili području korisniku za postizanje poštovanja pravila.

Kada je odstupanje odobreno, dotična zemlja ili područje korisnik mora poštovati sve utvrđene zahtjeve u pogledu informacija koje se trebaju dostaviti Komisiji u vezi s korištenjem odstupanja i upravljanjem količinama za koje je odstupanje odobreno.

Članak 65.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. kojima se određuju pravila o povlaštenom podrijetlu iz članka 64. stavka 3.

Članak 66.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata donosi:

- (a) postupovna pravila iz članka 61 stavku 1. za olakšavanje određivanja povlaštenog podrijetla robe u Uniji;
- (b) mjere koje zemlji ili području korisniku odobravaju privremeno odstupanje iz članka 64. stavka 6.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 3.

Određivanje podrijetla određene robe

Članak 67.

Mjere koje poduzima Komisija

Komisija može donijeti mjere za određivanje podrijetla određene robe u skladu s pravilima o podrijetlu koja se primjenjuju na tu robu.

Članak 68.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata donosi mjere iz članka 67. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim mjerama, valjano utemeljenih na potrebi brzog osiguranja ispravne i ujednačene primjene pravila o podrijetlu, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 285. stavka 5.

Ako je mišljenje odbora iz članka 285. stavka 1. potrebno dobiti pisanim postupkom, primjenjuje se članak 285. stavak 6.

POGLAVLJE 3.

Vrijednost robe u carinske svrhe

Članak 69.

Područje primjene

Carinska vrijednost robe, u svrhu primjene Zajedničke carinske tarife i netarifnih mjera, koje utvrđuju odredbe Unije koje uređuju određena područja koja se odnose na trgovinu robom, određuju se u skladu s člancima 70. i 74.

Članak 70.

Metoda određivanja carinske vrijednosti na temelju transakcijske vrijednosti

1. Primarna osnova za carinsku vrijednost robe je transakcijska vrijednost, odnosno cijena koja je stvarno plaćena ili plativa za robu kada se prodaje radi izvoza u carinsko područje Unije, po potrebi prilagođena.

2. Cijena koja je stvarno plaćena ili plativa je ukupno plaćanje koje je kupac izvršio ili će izvršiti za prodavača ili za treću stranu u korist prodavača za uvezenu robu i uključuje sva plaćanja koja su izvršena ili će biti izvršena kao uvjet za prodaju uvezene robe.

3. Transakcijska se vrijednost primjenjuje pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) nema ograničenja za kupca u vezi s raspolaganjem ili korištenjem robe, osim sljedećih:

i. ograničenja koja nameće ili zahtijeva zakon ili javna tijela u Uniji;

ii. ograničenja u smislu zemljopisnog područja na kojem se roba može ponovo prodati;

iii. ograničenja koja ne utječu u bitnoj mjeri na carinsku vrijednost robe;

(b) prodaja ili cijena ne podliježu nekom uvjetu ili činidbi čija se vrijednost ne može odrediti u odnosu prema robi čija se vrijednost određuje;

(c) nikakva naknada koju kupac dobiva od iduće preprodaje, raspolaganja ili korištenja robe neće se plaćati izravno ili neizravno prodavaču, osim ako se napravi primjerena prilagodba;

(d) kupac i prodavač nisu povezani ili takva veza nije utjecala na cijenu.

Članak 71.

Elementi transakcijske vrijednosti

1. U određivanju carinske vrijednosti prema članku 70., na stvarno plaćenu ili plativu cijenu uvezene robe dodaju se:

(a) u mjeri u kojoj ih snosi kupac, a nisu uključeni u stvarno plaćenu ili plativu cijenu robe:

i. provizije i posredovanje, osim provizija pri kupnji;

ii. troškovi ambalaže koja se u carinske svrhe smatra jedinim dijelom dotične robe, i

iii. troškovi pakiranja, bilo radne snage ili materijala;

(b) vrijednost, po potrebi raspodijeljena, sljedeće robe i usluga koje kupac izravno ili neizravno isporučio besplatno ili po smanjenoj cijeni za uporabu u vezi s proizvodnjom i prodajom uvezene robe za izvoz, u onoj mjeri u kojoj ta vrijednost nije uključena u stvarno plaćenu ili plativu cijenu:

i. materijala, sastavnica, dijelova i sličnih elemenata od kojih se sastoji uvezena roba;

ii. alata, matrica, kalupa i sličnih elemenata koji su korišteni u proizvodnji uvezene robe;

iii. materijala iskorištenih u proizvodnji uvezene robe, i

- iv. izgradnje, razvoja, umjetničkog rada, dizajna i planova i skica izrađenih izvan Unije i potrebnih za proizvodnju uvezene robe;
- (c) naknade od licencija za robu koja se procjenjuje, a koje kupac izravno ili neizravno mora platiti kao uvjet za prodaju robe koja se procjenjuje, u mjeri u kojoj te naknade nisu uključene u stvarno plaćenu ili plativu cijenu;
- (d) vrijednost svakog dijela prihoda od svake iduće preprodaje, raspolaganja ili korištenja uvezene robe koja izravno ili neizravno nastaje za prodavača, i
- (e) sljedeći troškovi sve do mjesta na kojem je roba unesena u carinsko područje Unije:
- i. troškovi prijevoza i osiguranja uvezene robe, i
- ii. troškovi utovara i rukovanja povezani s prijevozom uvezene robe.
2. Stvarno plaćena ili plativa cijena uvećava se prema stavku 1. samo na temelju objektivnih i mjerljivih podataka.
3. Kod određivanja carinske vrijednosti ne uvećava se stvarno plaćena ili plativa cijena, osim kako je to predviđeno ovim člankom.
- (c) troškovi kamata proisteklih iz financijskog sporazuma koji je sklopio kupac i koji se odnosi na kupovinu uvezene robe, bez obzira na to je li to financiranje omogućio prodavatelj ili druga osoba, pod uvjetom da je financijski sporazum sastavljen u pisanom obliku i da, ako se to zahtijeva, kupac može dokazati da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- i. ta je roba stvarno prodana po cijeni deklariranoj kao stvarno plaćenoj ili plativoj;
- ii. tražena kamatna stopa ne premašuje uobičajenu razinu za takve transakcije u zemlji u kojoj i u vrijeme kada je financiranje pruženo;
- (d) troškovi prava reproduciranja uvezene robe u Uniji;
- (e) kupovne provizije;
- (f) uvozne carine ili druga davanja plativa u Uniji zbog uvoza ili prodaje robe;
- (g) neovisno o članku 71. stavku 1. točki (c), plaćanja kupca za prava distribucije ili ponovne prodaje uvezene robe, ako ta plaćanja nisu uvjet za prodaju za izvoz robe u Uniju.

Članak 72.

Elementi koji se ne uključuju u carinsku vrijednost

Kod određivanja carinske vrijednosti prema članku 70., ne uključuje se ništa od sljedećeg:

- (a) troškovi prijevoza uvezene robe nakon njezinog ulaska u carinsko područje Unije;
- (b) troškovi izgradnje, podizanja, sklapanja, održavanja ili tehničke pomoći koji su poduzeti nakon ulaska u carinsko područje Unije uvezene robe poput industrijskih postrojenja, strojeva ili opreme;

Članak 73.

Pojednostavljenje

Carinska tijela na zahtjev mogu dopustiti da se sljedeći iznosi određuju na temelju posebnih kriterija kada oni nisu mjerljivi na dan prihvaćanja carinske deklaracije:

- (a) iznosi koje se trebaju uključiti u carinsku vrijednost u skladu s člankom 70. stavkom 2., i
- (b) iznosi iz članaka 71. i 72.

Članak 74.

Druge metode za određivanje carinske vrijednosti

1. Ako se carinska vrijednost robe ne može odrediti prema članku 70., određuje se u postupku prema redosljedu od točke (a) do točke (d) stavka 2., do prve točke prema kojoj se carinska vrijednost robe može odrediti.

Redosljed primjene točaka (c) i (d) stavka 2. zamjenjuje se ako deklarant tako zahtijeva.

2. Carinska vrijednost, prema stavku 1., jest:

(a) transakcijska vrijednost istovjetne robe koja je prodana za izvoz u carinsko područje Unije i izvezena u isto ili slično vrijeme kao i roba kojoj se određuje vrijednost;

(b) transakcijska vrijednost slične robe koja je prodana za izvoz u carinsko područje Unije i izvezena u isto ili slično vrijeme kao i roba kojoj se određuje vrijednost;

(c) vrijednost koja se temelji na jediničnoj cijeni po kojoj se uvozna roba ili ista ili slična uvezena roba prodaje u carinskom području Unije u najvećoj ukupnoj količini osobama koje nisu povezane s prodavačima, ili

(d) izračunana vrijednost koja se sastoji od zbroja:

i. troškova ili vrijednosti materijala i izrade ili druge prerade koja se koristi u proizvodnji uvezene robe;

ii. iznosa dobiti i općih troškova koji je jednak onome koji se obično odražava u prodaji robe iste klase ili vrste kao što je roba koja se procjenjuje, a koju proizvode u zemlji izvoznici za izvoz u Uniju;

iii. troška ili vrijednosti elemenata iz članka 71. stavka 1. točke (e).

3. Ako se carinska vrijednost ne može utvrditi prema stavku 1., utvrđuje se na temelju dostupnih podataka na carinskom području Unije, koristeći razumna sredstva koja su u skladu s načelima i općim odredbama svega sljedećeg:

(a) sporazuma o provedbi članka VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini;

(b) članka VII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini;

(c) ovog poglavlja.

Članak 75.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja uvjeta za izdavanje odobrenja iz članka 73.

Članak 76.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata utvrđuje postupovna pravila za:

(a) određivanje carinske vrijednosti u skladu s člankom 70. stavcima 1. i 2. te člancima 71. i 72., uključujući one za prilagodbu stvarno plaćene ili plative cijene;

(b) primjenu uvjeta iz članka 70. stavka 3.;

(c) određivanje carinske vrijednosti iz članka 74.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

GLAVA III.

CARINSKI DUG I OSIGURANJA

POGLAVLJE 1.

Nastanak carinskog duga

Odjeljak 1.

Uvozni carinski dug

Članak 77.

Puštanje u slobodni promet i privremeni uvoz

1. Uvozni carinski dug nastaje stavljanjem robe koja nije roba Unije i koja podliježe plaćanju uvoznih carina u bilo koji od sljedećih carinskih postupaka:

(a) puštanje u slobodni promet, uključujući prema odredbama za posebnu uporabu;

(b) privremeni uvoz s djelomičnim oslobođenjem od uvoznih carina.

2. Carinski dug nastaje u vrijeme prihvaćanja carinske deklaracije.

3. Deklarant je dužnik. U slučaju neizravnog zastupanja, osoba u čije ime se popunjava carinska deklaracija također je dužnik.

Ako je carinska deklaracija, koja se odnosi na jedan od postupaka iz stavka 1., sastavljena na temelju informacija koje su imale za posljedicu da uvozna carina nije ili nije u cijelosti naplaćena, osoba koja je pružila potrebne informacije za popunjavanje carinske deklaracije i koja je znala, ili je opravdano trebala znati, da su ti podaci lažni, također je dužnik.

Članak 78.

Posebne odredbe koje se odnose na robu bez podrijetla

1. Ako se zabrana povrata ili izuzeće od uvozne carine primjenjuje na robu bez podrijetla koja se koristi u izradi proizvoda za koje je izdan dokaz o podrijetlu ili je sastavljen u okviru povlaštenog postupanja između Unije i određenih zemalja ili područja izvan carinskog područja Unije ili skupina takvih zemalja ili područja, uvozni carinski dug u vezi s tom robom bez podrijetla nastaje pri prihvaćanju deklaracije za ponovni izvoz koja se odnosi na dotične proizvode.

2. Ako je carinski dug nastao prema stavku 1., iznos uvozne carine koji odgovara tom dugu određuje se prema istim uvjetima kao u slučaju carinskog duga koji nastaje na isti dan na koji se prihvaća carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet robe bez podrijetla, a koja se koristi u izradi dotičnih proizvoda s ciljem završetka postupka unutarnje proizvodnje.

3. Primjenjuje se članak 77. stavci 2. i 3. Međutim, u slučaju robe koja nije roba Unije kako se navodi u članku 270., dužnik je osoba koja podnese deklaraciju za ponovni izvoz. U slučaju neizravnog zastupanja, osoba u čije se ime deklaracija podnosi također je dužnik.

Članak 79.

Carinski dug koji nastaje uslijed neispunavanja obveza

1. Za robu koja podliježe uvoznoj carini, uvozni carinski dug nastaje uslijed neispunavanja bilo čega od sljedećeg:

(a) jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom, koja se odnosi na unos robe koja nije roba Unije na carinsko područje Unije, njezino izuzimanje ispod carinskog nadzora ili kretanje, preradu, privremeni smještaj, privremeni uvoz ili raspolaganje takvom robom unutar tog područja;

(b) jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom i koja se odnosi na uporabu robe u posebne svrhe unutar carinskog područja Unije;

(c) uvjeta koji uređuje stavljanje robe koja nije roba Unije u carinski postupak ili odobravanje, na temelju uporabe robe u posebne svrhe, izuzeća od carine ili smanjene stope uvozne carine.

2. Vrijeme u kojem nastaje carinski dug je jedno od sljedećeg:

(a) trenutak u kojem obveza čije neispunavanje dovodi do carinskog duga nije ispunjena ili prestaje biti ispunjena;

(b) trenutak u kojem se prihvaća carinska deklaracija za stavljanje robe u carinski postupak ako se naknadno utvrdi da uvjet koji uređuje stavljanje robe u taj postupak ili odobravanje izuzeća od carine ili smanjene stope uvozne carine, na temelju uporabe robe u posebne svrhe, u stvari nije ispunjen.

3. U slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (b), dužnik je netko od sljedećih:

(a) svaka osoba koja je trebala ispuniti dotične obveze;

(b) svaka osoba koja je znala ili je opravdano trebala znati da obveza prema carinskom zakonodavstvu nije bila ispunjena i koja je djelovala u ime osobe koja je bila obvezna ispuniti obvezu ili koja je sudjelovala u radnji koja je dovela do neispunavanja obveze;

(c) svaka osoba koja je nabavila ili držala dotičnu robu i koja je znala ili je opravdano trebala znati, u vrijeme nabavljanja ili primanja robe, da obveza prema carinskom zakonodavstvu nije bila ispunjena.

4. U slučajevima iz stavka 1. točke (c), dužnik je osoba od koje se zahtijeva da ispuni uvjete koji uređuju stavljanje robe u carinski postupak ili carinsko deklariranje robe koja je stavljena u taj carinski postupak ili odobravanje izuzeća od carine ili smanjene stope uvozne carine na temelju uporabe robe u posebne svrhe.

Ako je carinska deklaracija sastavljena u vezi s jednim od carinskih postupaka iz stavka 1. točke (c) i ako je carinskim tijelima pružena bilo kakva informacija koja se traži prema carinskom zakonodavstvu i koji se odnosi na uvjete koji uređuju stavljanje robe u taj carinski postupak, a dovodi do tog da uvozna carina nije ili nije u cijelosti naplaćena, osoba koja je pružila informacije potrebne za sastavljanje deklaracije i koja je znala ili koja je opravdano trebala znati da su te informacije lažne, također je dužnik.

Članak 80.

Odbitak određenog iznosa od već plaćene uvozne carine

1. Ako je carinski dug nastao, prema članku 79. stavku 1., u vezi s robom koja je puštena u slobodni promet po smanjenoj stopi uvozne carine zbog njezine uporabe u posebne svrhe, iznos uvozne carine koji je plaćen kada je roba puštena u slobodni promet odbija se od iznosa uvozne carine koji odgovara carinskom dugu.

Prvi podstavak primjenjuje se ako je carinski dug nastao u vezi s ostacima i otpacima koji su proizašli iz uništenja takve robe.

2. Ako je carinski dug nastao, prema članku 79. stavku 1., u vezi s robom koja je stavljena pod privremeni uvoz s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine, iznos plaćene uvozne carine prema djelomičnom oslobođenju, odbija se od iznosa uvozne carine koji odgovara carinskom dugu.

Odjeljak 2.

Izvozni carinski dug

Članak 81.

Izvoz i vanjska proizvodnja

1. Izvozni carinski dug nastaje pri stavljanju robe koja podliježe plaćanju izvozne carine u izvozni postupak ili postupak vanjske proizvodnje.

2. Carinski dug nastaje u vrijeme prihvatanja carinske deklaracije.

3. Deklarant je dužnik. U slučaju neizravnog zastupanja, osoba u čije ime se popunjava carinska deklaracija također je dužnik.

Ako je carinska deklaracija sastavljena na temelju informacija koji dovode do tog da izvozna carina nije ili nije u cijelosti naplaćena, osoba koja je pružila potrebne informacije za sastavljanje carinske deklaracije i koja je znala, ili je opravdano trebala znati, da su takvi podaci lažni, također je dužnik.

Članak 82.

Carinski dug koji nastaje uslijed neispunjavanja obveza

1. Za robu koja podliježe izvoznoj carini, izvozni carinski dug nastaje uslijed neispunjavanja bilo čega od sljedećeg:

- (a) jedne od obveza utvrđenih carinskim zakonodavstvom za izlazak robe;
- (b) uvjeta pod kojima se roba smije iznijeti iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine.

2. Vrijeme u kojem nastaje carinski dug jedno je od sljedećeg:

- (a) trenutak u kojem se roba stvarno iznese iz carinskog područja Unije bez carinske deklaracije;
- (b) trenutak u kojemu roba stiže na odredište koje nije odredište za koje je roba dobila dozvolu za iznošenje iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine;

(c) ako carinska tijela nisu u mogućnosti odrediti trenutak iz točke (b), trenutak kada istječe rok koji je određen za pružanje dokaza o tome da su uvjeti, prema kojima roba smije biti oslobođena, ispunjeni.

3. U slučajevima iz stavka 1. točke (a), dužnik je jedan od sljedećih:

- (a) svaka osoba koja je trebala ispuniti dotične obveze;
- (b) svaka osoba koja je znala ili je opravdano trebala znati da dotična obveza nije ispunjena i koja je djelovala u ime osobe koja je bila dužna ispuniti obvezu;

(c) svaka osoba koja je sudjelovala u radnji koja je dovela do neispunjavanja obveze i koja je znala ili je opravdano trebala znati da carinska deklaracija nije bila podnesena, a trebala je biti.

4. U slučajevima iz stavka 1. točke (b), dužnik je svaka osoba koja treba ispuniti uvjete prema kojima se roba smije iznijeti iz carinskog područja Unije s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od izvozne carine.

Odjeljak 3.

Odredbe koje su zajedničke za carinske dugove nastale pri uvozu i izvozu

Članak 83.

Zabrane i ograničenja

1. Uvozni ili izvozni carinski dug nastaje i ako se odnosi na robu koja podliježe mjerama zabrane ili ograničenja pri uvozu ili izvozu bilo koje vrste.

2. Međutim, carinski dug ne nastaje iz sljedećeg:

(a) kada se na carinsko područje Unije nezakonito unese krivotvorena valuta;

(b) kada se na carinsko područje Unije unesu opojne droge i psihotropne tvari, osim kada ih nadležna tijela strogo nadziru s ciljem uporabe u medicinske i znanstvene svrhe.

3. Za potrebe sankcija koje se primjenjuju na carinske prekršaje, smatra se da je carinski dug svejedno nastao ako, prema zakonodavstvu države članice, uvozna ili izvozna carina ili postojanje carinskog duga predstavljaju osnovu za određivanje sankcija.

Članak 84.

Solidarni dužnici

Ako je više osoba odgovorno za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara jednom carinskom dugu, one su solidarno odgovorne za plaćanje tog iznosa.

Članak 85.

Opća pravila za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine

1. Iznos uvozne ili izvozne carine određuje se na temelju onih pravila za izračun carine koja su se primjenjivala na dotičnu robu u vrijeme u kojem je nastao s njom povezan carinski dug.

2. Ako nije moguće točno utvrditi vrijeme u kojem je nastao carinski dug, to se vrijeme smatra onim vremenom u kojem carinska tijela zaključuje da je roba u okolnostima u kojima je nastao carinski dug.

Međutim, ako informacije koje su dostupne carinskim tijelima omogućavaju carinskim tijelima da utvrde da je carinski dug nastao prije vremena u kojemu su one donijele takav zaključak, smatra se da je carinski dug nastao u najranijem trenutku u kojem je moguće utvrditi takve okolnosti.

Članak 86.

Posebna pravila za izračun iznosa uvozne carine

1. Ako su troškovi smještaja ili uobičajenih načina postupanja nastali na carinskom području Unije u vezi s robom koja je stavljena u carinski postupak ili u privremeni smještaj, takvi troškovi ili povećanje vrijednosti ne uzimaju se u obzir za izračun iznosa uvozne carine ako deklarant podnese zadovoljavajući dokaz o tim troškovima.

Međutim, carinska vrijednost, količina, priroda i podrijetlo robe koja nije roba Unije, koja se koristi u poslovima, uzima se u obzir za izračun iznosa uvozne carine.

2. Ako se razvrstavanje robe u Carinsku tarifu koja je stavljena u carinski postupak mijenja kao posljedica uobičajenih oblika postupanja na carinskom području Unije, na zahtjev deklaranta primjenjuje se izvorno razvrstavanje robe u Carinsku tarifu koja je stavljena u postupak.

3. Ako je nastao carinski dug za prerađene proizvode koji proizlaze iz postupka unutarnje proizvodnje, iznos uvozne carine koji odgovara tom dugu, na zahtjev deklaranta, utvrđuje se na temelju razvrstavanja u Carinsku tarifu, carinske vrijednosti, količine, prirode i podrijetla robe koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje u vrijeme prihvaćanja carinske deklaracije koja se odnosi na tu robu.

4. U posebnim slučajevima iznos uvozne carine određuje se u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka bez zahtjeva deklaranta kako bi se izbjeglo zaobilaženje carinskih mjera iz članka 56. stavka 2. točke (h).

5. Ako je nastao carinski dug za prerađene proizvode koji proizlaze iz postupka unutarnje proizvodnje ili zamjenskih proizvoda iz članka 261. stavka 1., iznos uvozne carine izračunava se na temelju troška proizvodne radnje koja se poduzima izvan carinskog područja Unije.

6. Ako carinsko zakonodavstvo predviđa povoljno tarifno postupanje za robu ili oslobođenje ili potpuno ili djelomično izuzeće od uvozne ili izvozne carine prema članku 56. stavku 2. točkama (d) do (g), člancima 203., 204., 205. i 208. ili člancima 259. do 262. ove Uredbe ili prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 1186/2009 od 16. studenoga 2009. o uspostavi sustava oslobođenja od carina u Zajednici⁽¹⁾, takvo povoljno tarifno postupanje, oslobođenje ili izuzeće također se primjenjuje u slučajevima kada je carinski dug nastao prema člancima 79. i 82. ove Uredbe, pod uvjetom da takav propust koji je doveo do nastanka carinskog duga ne predstavlja pokušaj prijevare.

Članak 87.

Mjesto nastanka carinskog duga

1. Carinski dug nastaje na mjestu na kojemu se podnosi carinska deklaracija ili deklaracija za ponovni izvoz iz članaka 77., 78. i 81.

U svim ostalim slučajevima, mjesto nastanka carinskog duga je mjesto na kojemu su nastupile okolnosti iz kojih dug proizlazi.

Ako nije moguće odrediti to mjesto, carinski dug nastaje na mjestu za koje carinska tijela zaključče da je roba u okolnostima u kojima nastaje carinski dug.

2. Ako je roba stavljena u carinski postupak koji nije završen ili ako privremeni smještaj nije propisno završen, a mjesto nastanka carinskog duga se ne može odrediti prema stavku 1. drugom ili trećem podstavku u određenom roku, carinski dug nastaje na mjestu na kojemu je roba ili stavljena u dotični postupak ili unesena na carinsko područje Unije u tom postupku ili je bila u privremenom smještaju.

3. Ako informacije koje su dostupne carinskim tijelima omogućuju da carinska tijela utvrde da je carinski dug mogao nastati na različitim mjestima, smatra se da je carinski dug nastao na mjestu na kojemu je nastao najranije.

4. Ako carinsko tijelo utvrdi da je carinski dug nastao prema članku 79. ili članku 82. u drugoj državi članici i da je iznos uvozne ili izvozne carine koja odgovara tom dugu manji od 10 000 EUR, smatra se da je carinski dug nastao u državi članici u kojoj je to utvrđeno.

Članak 88.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., radi određivanja:

⁽¹⁾ SL L 324, 10.12.2009., str. 23.

(a) pravila za izračun iznosa uvozne ili izvozne carine koja se primjenjuju na robu za koju je nastao carinski dug u kontekstu posebnog postupka, dopunjujući pravila utvrđena u člancima 85. i 86.;

(b) slučajeva iz članka 86. stavka 4.;

(c) roka iz članka 87. stavka 2.

POGLAVLJE 2.

Osiguranje za carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati

Članak 89.

Opće odredbe

1. Ovo se poglavlje primjenjuje na osiguranja za carinske dugove koji su nastali i za one koji mogu nastati, osim ako se navodi drugačije.

2. Ako carinska tijela traže polaganje osiguranja za carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati, to osiguranje mora obuhvatiti iznos uvozne ili izvozne carine i druga dospjela davanja u vezi s uvozom ili izvozom robe ako se:

(a) osiguranje koristi za stavljanje robe u postupak provoza Unije; ili

(b) osiguranje može koristiti u više od jedne države članice.

Osiguranje koje se ne smije koristiti izvan države članice u kojoj se zahtijeva valjano je samo u toj državi članici te mora obuhvatiti najmanje iznos uvozne ili izvozne carine.

3. Ako carinska tijela zahtijevaju polaganje osiguranja, to se može zahtijevati od dužnika ili osobe koja može postati dužnikom. Ona mogu dozvoliti i da osiguranje položi osoba koja nije osoba od koje se to zahtijeva.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 97., carinska tijela zahtijevaju polaganje samo jednog osiguranja u vezi s određenom robom ili određenom deklaracijom.

Osiguranje koje se polaže za određenu deklaraciju primjenjuje se na iznos uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu i drugim davanjima u vezi sa svom robom koja je obuhvaćena ili se pušta na temelju te deklaracije, bez obzira na to je li deklaracija točna ili ne.

Ako osiguranje nije vraćeno, također se može koristiti, u granicama osiguranog iznosa, za povrat iznosa uvozne ili izvozne carine i drugih davanja koji se naplaćuju nakon naknadne provjere robe.

5. Na zahtjev osobe iz stavka 3. ovog članka, carinska tijela mogu, u skladu s člankom 95. stavcima 1., 2. i 3., odobriti polaganje zajedničkog osiguranja za pokrivanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu koji se odnosi na dvije ili više radnji, deklaracija ili carinskih postupaka.

6. Carinska tijela prate osiguranje.

7. Osiguranje se ne zahtijeva od država, regionalnih i lokalnih tijela ili drugih javnopravnih tijela, u vezi s radnjama u kojima sudjeluju kao tijela javne vlasti.

8. Osiguranje nije potrebno ni u kojoj od sljedećih situacija:

(a) roba koja se prevozi Rajnom, vodnim putovima Rajne, Dunavom ili vodnim putovima Dunava;

(b) roba koja se prevozi fiksnim instalacijama;

(c) u posebnim slučajevima kada je roba stavljena u postupak privremenog uvoza;

(d) roba koja je stavljena u postupak provoza Unije korištenjem pojednostavljena iz članka 233. stavka 4. točke (e) i koja se prevozi morem ili zrakom između luka Unije ili između zračnih luka Unije.

9. Carinska se tijela mogu odreći zahtjeva za polaganje osiguranja ako iznos uvozne ili izvozne carine koji se osigurava ne prelazi statistički prag za deklaracije koji je utvrđen u članku 3. stavku 4. Uredbe (EZ) br 471/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o statistici Zajednice u vezi s vanjskom trgovinom sa zemljama nečlanicama⁽¹⁾.

Članak 90.

Obvezno osiguranje

1. Ako je davanje osiguranja obvezno, carinska tijela određuju iznos takvog osiguranja na razini koja je jednaka točnom

iznosu uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima, ako se takav iznos može utvrditi sa sigurnošću u vrijeme kada se zahtijeva osiguranje.

Ako nije moguće utvrditi točan iznos, osiguranje se, prema procjeni carinskih tijela, određuje na najviši iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima koji su nastali ili mogli nastati.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 95., ako se podnosi zajedničko osiguranje za iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima koja mogu varirati u iznosima tijekom vremena, iznos se takvog osiguranja određuje na razini koja omogućuje da iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima bude pokriven cijelo vrijeme.

Članak 91.

Neobvezno osiguranje

Ako davanje osiguranja nije obvezno, carinska tijela u svakom slučaju zahtijevaju takvo osiguranje ako smatraju da nije sigurno da će iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima biti plaćen u propisanom roku. Ta tijela utvrđuju taj iznos na način da se ne prekorači razina iz članka 90.

Članak 92.

Davanje osiguranja

1. Osiguranje se može dati u jednom od sljedećih oblika:

(a) polaganjem gotovine ili putem drugih sredstava plaćanja koja carinska tijela priznaju kao jednakovrijedna polaganju gotovine, u eurima ili u valuti države članice u kojoj se zahtijeva osiguranje;

(b) preuzetom obvezom jamca;

(c) drugim oblikom osiguranja koje pruža jednakovrijedno osiguranje da će iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalim davanjima biti plaćen.

2. Osiguranje u obliku polaganja gotovine ili putem bilo kojih drugih jednakovrijednih sredstava plaćanja daje se u skladu s važećim odredbama u državi članici u kojoj se zahtijeva osiguranje.

Ako se osiguranje daje polaganjem gotovine ili putem drugih jednakovrijednih sredstava plaćanja, carinska tijela ne naplaćuju kamate.

⁽¹⁾ SL L 152, 16.6.2009., str. 23.

Članak 93.**Izbor osiguranja**

Osoba od koje se zahtijeva davanje osiguranja može izabrati između oblika osiguranja koji se navode u članku 92. stavku 1.

Međutim, carinska tijela mogu odbiti izabrani oblik osiguranja ako on nije prikladan za ispravnu provedbu odgovarajućeg carinskog postupka.

Carinska tijela mogu zahtijevati da se u određenom razdoblju zadrži izabrani oblik osiguranja.

Članak 94.**Jamac**

1. Jamac iz članka 92. stavka 1. točke (b) je treća osoba s poslovnim nastanom na carinskom području Unije. Carinska tijela koje traže osiguranje odobravaju jamca, osim ako je jamac kreditna institucija, financijska institucija ili osiguravajuće društvo koje je akreditirano u Uniji u skladu s važećim odredbama Unije.

2. Jamac se pismeno obvezuje platiti osigurani iznos uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i drugim davanjima.

3. Carinska tijela mogu odbiti odobriti jamca ili predloženu vrstu osiguranja ako se bilo koje od tog ne čini sigurnim da će osigurati plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu i ostalih davanja u propisanom roku.

Članak 95.**Zajedničko osiguranje**

1. Odobrenje iz članka 89. stavka 5. izdaje se samo osobama koje zadovoljavaju sve sljedeće uvjete:

(a) imaju poslovni nastan na carinskom području Unije;

(b) ispunjavaju kriterije utvrđene u članku 39. točki (a);

(c) redovito koriste dotični carinski postupak ili upravljaju privremenim smještajnim prostorom ili ispunjavaju kriterije utvrđene u članku 39. točki (d).

2. Ako je potrebno podnijeti zajedničko osiguranje za carinske dugove i ostala davanja koji mogu nastati, gospodarski subjekt može dobiti odobrenje za korištenje zajedničkog osiguranja sa smanjenim iznosom ili odricanje od osiguranja pod uvjetom da ispunjava kriterije utvrđene u članku 39. točkama (b) i (c).

3. Ako je potrebno podnijeti zajedničko osiguranje za carinske dugove i ostala davanja koji mogu nastati, ovlaštenu gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje ovlašten je, na zahtjev, koristiti zajedničko osiguranje sa smanjenim iznosom.

4. Zajedničko osiguranje sa smanjenim iznosom iz stavka 3. jednakovrijedno je podnošenju osiguranja.

Članak 96.**Privremene zabrane u vezi s uporabom zajedničkih osiguranja**

1. U slučaju posebnih postupaka ili privremenog smještaja, Komisija može odlučiti privremeno zabraniti uporabu bilo čega od sljedećeg:

(a) zajedničkog osiguranja za smanjeni iznos ili odricanja od osiguranja iz članka 95. stavka 2.;

(b) zajedničkog osiguranja iz članka 95. u pogledu robe koja je prepoznata kao podložna masovnoj prijevari.

2. Ako se primjenjuje stavak 1. točka (a) ili (b) ovog članka, uporaba zajedničkog osiguranja za smanjeni iznos ili odricanje od osiguranja ili uporaba zajedničkog osiguranja iz članka 95. mogu se odobriti ako dotična osoba ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:

(a) da osoba može pokazati da u vezi dotične robe nije bilo carinskog duga tijekom aktivnosti koja je ta osoba poduzimala u dvije godine koje prethode odluci iz stavka 1.;

(b) ako su carinski dugovi nastali tijekom dvije godine prije odluke iz stavka 1., dotična osoba može pokazati da su dužnik ili dužnici ili jamac u potpunosti isplatili te dugove u propisanom roku.

Za dobivanje odobrenja za uporabu privremeno zabranjenog zajedničkog osiguranja, dotična osoba mora također ispunjavati kriterije utvrđene u članku 39. točkama (b) i (c).

Članak 97.**Dodatno ili novo osiguranje**

Ako carinska tijela utvrde da podneseno osiguranje ne osigurava, ili nije više sigurno ili dovoljno da osigura, plaćanje u propisanom roku iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu i drugim davanjima, ona mogu zahtijevati da bilo koja osoba iz članka 89. stavka 3. ili pribavi dodatno osiguranje ili zamijeni originalno osiguranje novim osiguranjem po svojem izboru.

Članak 98.**Vraćanje osiguranja**

1. Carinska tijela vraćaju osiguranje odmah čim se carinski dug ili obveze za ostala davanja ugase ili ne mogu više nastati.

2. Ako se carinski dug ili obveza za ostala davanja ugasi za dio, ili može nastati samo u vezi s dijelom iznosa koji je bio osiguran, odgovarajući se dio osiguranja vraća u skladu sa zahtjevom dotične osobe, osim ako dotični iznos ne opravdava takvu radnju.

Članak 99.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) posebnih slučajeva, iz članka 89. stavka 8. točke (c) kada osiguranje nije potrebno za robu koja je stavljena u postupak privremenog uvoza;
- (b) oblika osiguranja iz članka 92. stavka 1. točke (c) i pravila o jamcu iz članka 94;
- (c) uvjeta za izdavanje odobrenja za uporabu zajedničkog osiguranja sa smanjenim iznosom ili odricanja od osiguranja iz članka 95. stavka 2.;
- (d) rokova za vraćanje osiguranja.

Članak 100.**Dodjela provedbenih ovlasti**

1. Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila:

(a) za određivanje iznosa osiguranja, uključujući smanjeni iznos iz članka 95. stavaka 2. i 3.;

(b) o polaganju i praćenju osiguranja iz članka 89., opozivu i poništenju preuzete obveze jamca iz članka 94. te vraćanju osiguranja iz članka 98.;

(c) o privremenim zabranama iz članka 96.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

2. Komisija putem provedbenih akata donosi mjere iz članka 96.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Iz krajnje hitnih razloga povezanih s takvim mjerama, valjano utemeljenih potrebom brzog poboljšanja zaštite financijskih interesa Unije i njezinih država članica, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte u skladu s postupkom iz članka 285. stavka 5.

Ako je mišljenje odbora iz članka 285. stavka 1. potrebno dobiti pisanim postupkom, primjenjuje se članak 285. stavak 6.

POGLAVLJE 3.**Naplata, plaćanje, povrat i otpust iznosa uvozne ili izvozne carine****Odjeljak 1.****Određivanje iznosa uvozne ili izvozne carine, obavješćivanje o carinskom dugu i knjiženje****Članak 101.****Određivanje iznosa uvozne ili izvozne carine**

1. Iznos dospjele uvozne ili izvozne carine određuju carinska tijela koja su odgovorna za mjesto nastanka carinskog duga ili se smatra da je dug nastao u skladu s člankom 87. čim ona dobiju potrebne informacije.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 48., carinska tijela mogu prihvatiti iznos dospjele uvozne ili izvozne carine, a koji određuje deklarant.

3. Ako utvrđeni iznos dospjele uvozne ili izvozne carine nije cijeli broj, taj se iznos može zaokružiti.

Ako se iznos iz prvog podstavka izražava u eurima, zaokruživanje ne smije biti više od zaokruživanja na najbliži veći ili manji cijeli broj.

Država članica čija valuta nije euro može ili primijeniti na odgovarajući način odredbe drugog podstavka ili odstupiti od tog podstavka, pod uvjetom da pravila koja se primjenjuju na zaokruživanje nemaju veći financijski učinak od pravila iz drugog podstavka.

Članak 102.

Obavijest o carinskom dugu

1. Dužnika se obavješćuje o carinskom dugu u propisanom obliku na mjestu na kojem je carinski dug nastao ili se smatra da je nastao u skladu s člankom 87.

Obavijest iz prvog podstavka ne izdaje se ni u jednom od sljedećih slučajeva:

(a) ako je, do utvrđivanja iznosa uvozne ili izvozne carine, nametnuta privremena mjera trgovinske politike koja ima oblik carine;

(b) ako iznos dospjele uvozne ili izvozne carine prelazi onaj koji se utvrđuje na temelju odluke koja se donosi u skladu s člankom 33.;

(c) ako je izvorna odluka da se o carinskom dugu ne obavješćuje ili da se obavješćuje, pri čemu je iznos uvozne ili izvozne carine manji od iznosa dospjele uvozne ili izvozne carine, donesena na temelju općih odredbi koje su kasnije poništene sudskom odlukom;

(d) ako se carinska tijela, prema carinskom zakonodavstvu, izuzimaju od obavješćivanja o carinskom dugu.

2. Ako je iznos dospjele uvozne ili izvozne carine jednak iznosu koji je unesen u carinsku deklaraciju, puštanje robe od strane carinskih tijela jednako je obavješćivanju dužnika o carinskom dugu.

3. Ako se stavak 2. ne primjenjuje, o carinskom dugu dužnika obavješćuju carinska tijela ako ona mogu odrediti iznos dospjele uvozne ili izvozne carine i donijeti odluku o tome.

Međutim, ako bi obavijest o carinskom dugu dovela u pitanje kaznenu istragu, carinska tijela mogu odgoditi tu obavijest do trenutka kada ona više ne dovodi u pitanje kaznenu istragu.

4. Ako je plaćanje osigurano, obavijest o carinskom dugu, koji odgovara ukupnom iznosu uvozne ili izvozne carine vezane za robu koja je puštena istoj osobi tijekom razdoblja koje su odredila carinska tijela, može se dati na kraju tog razdoblja. Razdoblje koje su odredila carinska tijela ne smije premašiti 31 dan.

Članak 103.

Ograničenje carinskog duga

1. Dužnika se ne obavješćuje o carinskom dugu nakon isteka razdoblja od tri godine od dana na koji je carinski dug nastao.

2. Ako je carinski dug nastao kao posljedica radnje koja je, u vrijeme kada je bila počinjena, podlijegala pokretanju kaznenog sudskog postupka, razdoblje od tri godine koje se navodi u stavku 1. produljuje se na razdoblje od najmanje pet godina i najviše 10 godina, u skladu s nacionalnim pravom.

3. Razdoblja utvrđena u stavicima 1. i 2. suspendiraju se ako:

(a) je podnesena žalba u skladu s člankom 44.; takva se suspenzija primjenjuje od dana podnošenja žalbe i traje tijekom trajanja žalbenog postupka; ili

(b) carinska tijela priopće dužniku, u skladu s člankom 22. stavkom 6., razloge na temelju kojih namjeravaju obavijestiti o carinskim dugu; takva se suspenzija primjenjuje od dana tog priopćenja do isteka razdoblja u kojem je dužniku omogućeno da izrazi svoje stajalište.

4. Ako je carinski dug potvrđen prema članku 116. stavku 7., razdoblja koja se utvrđuju stavicima 1. i 2. ovog članka smatraju se suspendiranim od dana na koji je podnesen zahtjev za povrat ili otpust u skladu s člankom 121., do dana na koji je donesena odluka o povratu ili otpustu.

Članak 104.**Knjiženje**

1. Carinska tijela iz članka 101. knjiže, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, iznos dospjele uvozne ili izvozne carine, kako se određuje u skladu s tim člankom.

Prvi podstavak ne primjenjuje se u slučajevima iz članka 102. stavka 1. drugog podstavka.

2. Carinska tijela ne trebaju knjižiti iznose uvozne ili izvozne carine koja, prema članku 103., odgovara carinskom dugu o kojemu dužnik više ne može biti obaviješten.

3. Države članice utvrđuju praktične postupke za knjiženje iznosa uvozne ili izvozne carine. Ti se postupci mogu razlikovati u skladu s tim jesu li carinska tijela, s obzirom na okolnosti u kojima je carinski dug nastao, uvjereni da će ti iznosi biti plaćeni.

Članak 105.**Vrijeme knjiženja**

1. Ako je carinski dug nastao kao posljedica prihvatanja carinske deklaracije robe za carinski postupak, osim privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvoznih carina ili bilo koje druge radnje koja ima isti pravni učinak kao takvo prihvatanje, carinska tijela knjiže iznos dospjele uvozne ili izvozne carine u roku od 14 dana od puštanja robe.

Međutim, pod uvjetom da je plaćanje osigurano, ukupni iznos uvozne ili izvozne carine koja se odnosi na svu robu koja je puštena za istu osobu tijekom razdoblja koje određuju carinska tijela, a koje nije duže od 31 dan, može biti obuhvaćen jedinim knjiženjem na kraju tog razdoblja. Takvo knjiženje obavlja se u roku od 14 dana od isteka dotičnog razdoblja.

2. Ako se roba može pustiti kada ispunjava određene uvjete koji ili reguliraju utvrđivanje iznosa dospjele uvozne ili izvozne carine ili naplatu tog iznosa, knjiženje se obavlja u roku od 14 dana od dana kada je utvrđen iznos dospjele uvozne ili izvozne carine ili je određena obveza plaćanja te carine.

Međutim, ako se carinski dug odnosi na privremenu mjeru trgovinske politike koja ima oblik carine, iznos dospjele uvozne ili izvozne carine knjiži se u roku od dva mjeseca od dana objavljivanja uredbe o uspostavi konačne mjere trgovinske politike u *Službenom listu Europske unije*.

3. Ako je carinski dug nastao u okolnostima koje nisu obuhvaćene stavkom 1., iznos dospjele uvozne ili izvozne carine knjiži se u roku od 14 dana od dana kada su carinska tijela u mogućnosti odrediti iznos dotične uvozne ili izvozne carine i donijeti odluku.

4. Stavak 3. primjenjuje se u vezi s iznosom uvozne ili izvozne carine koja će se naplatiti ili koja preostaje za naplatu ako iznos dospjele uvozne ili izvozne carine nije knjižen u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. ili je utvrđen i knjižen na razini koja je niža od dospjelog iznosa.

5. Rokovi za knjiženje navedeni u stavcima 1., 2. i 3. ne primjenjuju se u nepredviđenim okolnostima ili u slučajevima više sile.

6. Knjiženje se može odgoditi u slučaju iz članka 102. stavka 3. drugog podstavka do trenutka kada obavijest o carinskom dugu više ne dovodi u pitanje kaznenu istragu.

Članak 106.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja slučajeva iz članka 102. stavka 1. točke (d) kad su carinska tijela izuzeta od obavijesti o carinskom dugu.

Članak 107.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata donosi mjere kojima se osigurava međusobna pomoć carinskih tijela u slučaju nastanka carinskog duga.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.**Plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine****Članak 108.****Opći rokovi za plaćanje i suspenziju roka za plaćanje**

1. Iznose uvozne ili izvozne carine koji odgovaraju carinskom dugu o kojem se obavješćuje u skladu s člankom 102. plaća dužnik u razdoblju koje propisuju carinska tijela.

Ne dovodeći u pitanje članak 45. stavak 2., to razdoblje ne smije premašiti 10 dana od obavješćivanja dužnika o tom carinskom dugu. U slučaju zbirnih knjiženja prema uvjetima koji se određuju u članku 105. stavku 1. drugom podstavku, ona se određuju tako da dužniku ne omogućuju dulje razdoblje za plaćanje od onog koje bi bilo određeno da mu je odobrena odgoda plaćanja u skladu s člankom 110.

Carinska tijela mogu produljiti to razdoblje na zahtjev dužnika, ako je iznos dospjele uvozne ili izvozne carine utvrđen naknadnom provjerom iz članka 48. Ne dovodeći u pitanje članak 112. stavak 1., takva produljenja ne smiju premašiti vrijeme koje je potrebno dužniku da poduzme primjerene korake da ispuni svoju obvezu.

2. Ako dužnik ima pravo na pogodnosti plaćanja koja se navode u člancima 110. do 112., plaćanje se obavlja u razdoblju ili razdobljima koja se navode u vezi s tim pogodnostima.

3. Rok za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu suspendira se u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ako je podnesen zahtjev za otpust carine u skladu s člankom 121.;
- (b) ako će roba biti zaplijenjena, uništena ili ustupljena u korist države;
- (c) ako je carinski dug nastao prema članku 79. i postoji više od jednog dužnika.

Članak 109.

Plaćanje

1. Plaćanje se obavlja u gotovini ili drugim sredstvima sa sličnim učinkom, uključujući i usklađivanje potražnog salda u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.
2. Plaćanje može obaviti treća osoba umjesto dužnika.
3. Dužnik može u svakom slučaju platiti ukupni ili dio iznosa uvozne ili izvozne carine, a da ne čeka istek razdoblja koje mu je bilo odobreno za plaćanje.

Članak 110.

Odgoda plaćanja

Carinska tijela, na zahtjev dotične osobe i po dostavljanju osiguranja, odobravaju odgodu plaćanja dospjele carine na jedan od sljedećih načina:

- (a) odvojeno za svaki iznos uvozne ili izvozne carine koji je knjižen u skladu s člankom 105. stavkom 1. prvim podstavkom ili člankom 105. stavkom 4.;
- (b) skupno za sve iznose uvozne ili izvozne carine koji su knjiženi u skladu s člankom 105. stavkom 1. prvim podstavkom tijekom razdoblja kojeg su odredila carinska tijela i koje ne premašuje 31 dan;
- (c) skupno za sve iznose uvozne ili izvozne carine knjižene jedinstveno u skladu s člankom 105. stavkom 1. drugim podstavkom.

Članak 111.

Rok odgode plaćanja

1. Rok odgode plaćanja prema članku 110. je 30 dana.
2. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 110. točkom (a), rok se računa od dana koji slijedi nakon dana kada je dužnik obaviješten o carinskom dugu.
3. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 110. točkom (b), rok se računa od dana koji slijedi nakon dana kada završava razdoblje kumuliranja. On se smanjuje za broj dana koji odgovara polovici broja dana koji su obuhvaćeni razdobljem kumuliranja.
4. Ako je plaćanje odgođeno u skladu s člankom 110. točkom (c), rok se računa od dana koji slijedi nakon kraja razdoblja koje je određeno za puštanje dotične robe. On se smanjuje za broj dana koji odgovara polovici broja dana koji su obuhvaćeni dotičnim razdobljem.
5. Ako je broj dana u rokovima iz stavaka 3. i 4. neparan, broj dana koji se odbija od 30-dnevnog razdoblja prema tim stavicima jednak je polovici sljedećeg nižeg parnog broja.

6. Ako su rokovi na koja se odnose stavci 3. i 4. tjedni, države članice mogu predvidjeti da se iznos uvozne ili izvozne carine u vezi s kojim je plaćanje bilo odgođeno, plaća najkasnije u petak, četvrti tjedan nakon dotičnog tjedna.

Ako su ti rokovi mjeseci, države članice mogu predvidjeti da se iznos uvozne ili izvozne carine u vezi s kojim je plaćanje bilo odgođeno, plaća najkasnije 16. dan u mjesecu nakon dotičnog mjeseca.

Članak 112.

Ostale pogodnosti plaćanja

1. Carinska tijela mogu dužniku, osim odgode plaćanja, odobriti pogodnosti plaćanja, pod uvjetom da je podneseno osiguranje.

2. Ako su pogodnosti odobrene u skladu sa stavkom 1., na iznos uvozne ili izvozne carine naplaćuju se kreditne kamate.

Za državu članicu čija je valuta euro, kreditna kamatna stopa jednaka je stopi objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, Serija C, koju je Europska središnja banka primijenila za svoje glavne operacije refinanciranja, prvog dana mjeseca u kojem iznos dospjeva, uvećanoj za jedan postotni bod.

Za državu članicu čija valuta nije euro, kreditna kamatna stopa jednaka je stopi koju prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje nacionalna središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za jedan postotni bod ili, za državu članicu za koju nije dostupna stopa nacionalne središnje banke, najbliža stopa koju prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje tržište novca te države članice, uvećana za jedan postotni bod.

3. Carinska se tijela mogu suzdržati od zahtijevanja osiguranja ili od naplaćivanja kreditnih kamata, ako se na temelju dokumentirane procjene položaja dužnika utvrdi da bi to stvorilo ozbiljne gospodarske ili društvene poteškoće.

4. Carinska tijela suzdržavaju se od naplate kreditnih kamata ako je iznos za svaku naplatu manji od 10 EUR.

Članak 113.

Izvršenje naplate

Ako iznos dospjele uvozne ili izvozne carine nije plaćen u propisanom razdoblju, carinska tijela osiguravaju plaćanje tog

iznosa svim sredstvima koja su im na raspolaganju prema pravu dotične države članice.

Članak 114.

Zatezne kamate

1. Zatezne kamate naplaćuje se na iznos uvozne ili izvozne carine od dana isteka propisanog razdoblja do dana plaćanja.

Za državu članicu čija je valuta euro, stopa zateznih kamata jednaka je stopi objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, Serija C, koju je Europska središnja banka primijenila za svoje glavne operacije refinanciranja, prvog dana mjeseca u kojem iznos dospjeva, uvećanoj za dva postotna boda.

Za državu članicu čija valuta nije euro, stopa zateznih kamata jednaka je stopi koju prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje nacionalna središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda ili, za državu članicu za koju nije dostupna stopa nacionalne središnje banke, najbliža stopa koju prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje tržište novca te države članice, uvećana za dva postotna boda.

2. Ako je carinski dug nastao na temelju članka 79. ili 82., ili ako obavijest o carinskom dugu proizlazi iz naknadne provjere, zatezne kamate naplaćuju se na iznos uvozne ili izvozne carine, od dana na koji je carinski dug nastao do dana obavijesti o dugu.

Stopa zateznih kamata određuje u skladu sa stavkom 1.

3. Carinska se tijela mogu suzdržati od naplaćivanja zateznih kamata ako se na temelju dokumentirane procjene položaja dužnika utvrdi da bi takvo naplaćivanje stvorilo ozbiljne gospodarske ili društvene poteškoće.

4. Carinska tijela suzdržavaju se od naplate zateznih kamata ako je iznos za svaku naplatu manji od 10 EUR.

Članak 115.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja pravila za suspenziju roka za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu iz članka 108. stavka 3. i razdoblja suspenzije.

O d j e l j a k 3 .

P o v r a t i o t p u s t

Članak 116.

O p ć e o d r e d b e

1. Podložno uvjetima utvrđenima u ovom odjeljku, iznosi uvozne ili izvozne carine vraćaju se ili otpuštaju na temelju bilo čega od sljedećeg:

- (a) previše naplaćenog iznosa uvozne ili izvozne carine;
- (b) robe s nedostacima ili robe koja nije u skladu s uvjetima ugovora;
- (c) greške nadležnih tijela;
- (d) pravičnosti.

Ako je iznos uvozne ili izvozne carine bio plaćen, a odgovarajuća carinska deklaracija poništena u skladu s člankom 174., taj se iznos vraća.

2. Carinska tijela vraćaju ili otpuštaju iznos uvozne ili izvozne carine iz stavka 1. ako je on 10 EUR ili veći, osim ako dotična osoba traži povrat ili otpust manjeg iznosa.

3. Ako carinska tijela smatraju da bi povrat ili otpust trebalo odobriti na temelju članka 119. ili 120., dotična država članica šalje dokumentaciju Komisiji na odlučivanje u svim sljedećim slučajevima:

- (a) ako carinska tijela smatraju da su posebne okolnosti nastale zbog neispunjavanja obveza od strane Komisije;
- (b) ako carinska tijela smatraju da je Komisija pogriješila u smislu članka 119.;
- (c) ako su okolnosti nekog slučaja povezane s nalazima istrage Unije koje se provela u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i

poljoprivrednim pitanjima ⁽¹⁾, ili u skladu s bilo kojim zakonodavstvom Unije ili sporazumom koji je Unija sklopila sa zemljama ili skupinama zemalja a koji sadrži odredbe za provođenje takvih istraga Unije;

- (d) ako je iznos za koji dotična osoba može biti odgovorna u vezi s jednom ili više uvoznih ili izvoznih radnji jednak ili veći od 500 000 EUR kao posljedica greške ili posebnih okolnosti.

Neovisno o prvom podstavku, dokumentacija se ne šalje u jednoj od sljedećih situacija:

- (a) ako je Komisija već donijela odluku o nekom slučaju s usporedivim činjeničnim i pravnim stanjem;
- (b) ako Komisija već razmatra neki slučaj s usporedivim činjeničnim i pravnim stanjem.

4 Podložno pravilima nadležnosti za donošenje odluke, ako carinska tijela u razdobljima iz članka 121. stavka 1. samostalno otkriju da se iznos uvozne ili izvozne carine vraća ili otpušta prema člancima 117., 119. ili 120., ona vraćaju ili otpuštaju iznos na vlastitu inicijativu.

5. Ako situacija koja je dovela do obavijesti o carinskom dugu proizlazi iz prijave dužnika, povrat ili otpust se ne odobravaju.

6. Povrat ne dovodi do tog da dotična carinska tijela plaćaju kamate.

Međutim, kamate se plaćaju ako se odluka kojom se odobrava povrat ne provede u roku od tri mjeseca od dana kada je takva odluka donesena, osim ako je neispunjavanje roka bilo izvan kontrole carinskih tijela.

U takvim se slučajevima kamate plaćaju od dana isteka tromjesečnog razdoblja do dana povrata. Kamatna stopa utvrđuje se u skladu s člankom 112.

7. Ako su carinska tijela odobrila povrat ili otpust greškom, prvotni se carinski dug ponovno potvrđuje u mjeri u kojoj ne zastarijeva prema članku 103.

⁽¹⁾ SL L 82, 22.3.1997., str. 1.

U tim slučajevima, kamate plaćene prema stavku 5. drugom podstavku moraju se nadoknaditi.

Članak 117.

Previše naplaćeni iznosi uvozne ili izvozne carine

1. Iznos uvozne ili izvozne carine vraća se ili otpušta u mjeri u kojoj iznos, koji odgovara carinskom dugu o kojem je izdana izvorna obavijest, prelazi dospjeli iznos ili je carinski dug bio priopćen dužniku suprotno članku 102. stavku 1. točkama (c) ili (d).

2. Ako se zahtjev za povrat ili otpust zasniva na postojanju, u vrijeme kada je prihvaćena deklaracija za puštanje u slobodni promet, smanjene ili nulte stope uvozne carine za robu koja podliježe carinskim kvotama, carinskom plafonu ili drugim povoljnim carinskim mjerama, povrat ili otpust odobravaju se pod uvjetom da je u vrijeme podnošenja zahtjeva popraćenog potrebnim dokumentima ispunjen bilo koji od ovih uvjeta:

(a) u slučaju carinskih kvota, njihov opseg nije iskorišten;

(b) u drugim slučajevima, stopa normalno dospjele carine nije ponovo uspostavljena.

Članak 118.

Roba s nedostacima ili roba koja ne odgovara uvjetima ugovora

1. Iznos se uvozne carine vraća ili otpušta ako se obavijest o carinskom dugu odnosi na robu koju je uvoznik odbio jer je u vrijeme puštanja imala nedostatke ili nije odgovarala uvjetima ugovora na temelju kojeg je uvezena.

Smatra se da roba s nedostacima uključuje robu koja je oštećena prije puštanja.

2. Neovisno o stavku 3., povrat ili otpust odobrava se pod uvjetom da roba nije korištena, osim toliko koliko je potrebno da se ustanovi da je roba s nedostacima ili da ne odgovara uvjetima ugovora i pod uvjetom da je iznesena iz carinskog područja Unije.

3. Povrat ili otpust ne odobrava se:

(a) ako je roba, prije puštanja u slobodni promet, stavljena u posebni postupak za testiranje, osim ako je ustanovljeno da

činjenica da je roba s nedostacima ili da ne odgovara uvjetima ugovora ne bi mogla biti normalno otkrivena takvim testovima;

(b) ako su nedostaci robe uzeti u razmatranje tijekom izrade uvjeta ugovora, osobito cijene, prije nego što je roba stavljena u carinski postupak koji uključuje nastajanje carinskog duga; ili

(c) ako je podnositelj zahtjeva prodao robu nakon što je utvrđeno da se radi o robi s nedostacima ili robi koja ne odgovara uvjetima ugovora.

4. Umjesto da se iznese iz carinskog područja Unije, a na zahtjev dotične osobe, carinska tijela dopuštaju da se roba stavi u postupak unutarnje proizvodnje, uključujući postupak za uništenje ili vanjski provoz, carinsko skladištenje ili slobodnu zonu.

Članak 119.

Greške nadležnih tijela

1. U slučajevima osim onih na koje se odnosi članak 116. stavak 1. drugi podstavak i članci 117., 118. i 120., iznos uvozne ili izvozne carine vraća se ili otpušta ako je iznos koji odgovara carinskom dugu koji je prvotno prijavljen, kao rezultat greške koju su počinila nadležna tijela, bio niži od dospjelog iznosa, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) dužnik nije razumno mogao otkriti takvu grešku; i

(b) dužnik je djelovao u dobroj vjeri.

2. Ako uvjeti utvrđeni u članku 117. stavku 2. nisu ispunjeni, povrat i otpust odobravaju se ako je propust u primjeni smanjene ili nulte stope carine posljedica greške koju su počinila carinska tijela, a carinska deklaracija za puštanje u slobodni promet sadržavala je sve podatke i bila popraćena potrebnim dokumentima za primjenu smanjene ili nulte stope.

3. Kada se povlašteno postupanje s robom dodjeljuje na temelju sustava upravne suradnje s tijelima zemlje ili područja izvan carinskog područja Unije te ako ta tijela izdaju uvjerenje za koje se ispostavi da je netočno, takvo izdavanje predstavlja grešku koja se nije razumno mogla otkriti u smislu stavka 1. točke (a).

Međutim, izdavanje neispravnog uvjerenja ne predstavlja grešku ako se uvjerenje temelji na netočnim činjenicama koje je dao izvoznik, osim ako je očito da su tijela koja su izdala potvrdu znala ili trebala znati da roba ne zadovoljava propisane uvjete za dodjeljivanje prava na povlašteno postupanje.

Smatra se da je dužnik djelovao u dobroj vjeri ako može dokazati da je, tijekom razdoblja dotičnog trgovinskog posla, posvetio dužnu pažnju kako bi osigurao da su ispunjeni svi uvjeti za povlašteno postupanje.

Dužnik se ne može pozivati na dobru vjeru ako je Komisija objavila u *Službenom listu Europske unije* obavijest o postojanju razloga za sumnju da zemlja ili područje korisnik neispravno primjenjuju povlaštena postupanja.

Članak 120.

Pravičnost

1. U slučajevima različitim od onih iz članka 116. stavka 1. drugog podstavka i članaka 117., 118. i 119., iznos uvozne ili izvozne carine vraća se ili otpušta u interesu pravičnosti ako je carinski dug nastao pod posebnim okolnostima u kojima se dužniku ne mogu pripisati prijevarena ili očita nepažnja.

2. Smatra se da posebne okolnosti iz stavka 1. postoje ako je iz okolnosti slučaja jasno da je dužnik u iznimnoj situaciji u usporedbi s drugim subjektima koji se bave istim poslom te da bez tih okolnosti ne bi pretrpio nepovoljan položaj naplatom iznosa uvozne ili izvozne carine.

Članak 121.

Postupak za povrat i otpust

1. Zahtjevi za povrat ili otpust u skladu s člankom 116. predaju se carinskim tijelima u sljedećim razdobljima:

(a) u slučaju previše naplaćenih iznosa uvozne ili izvozne carine, greške nadležnih tijela ili pravičnosti, u roku od tri godine od dana obavijesti o carinskom dugu;

(b) u slučaju robe s nedostacima ili robe koja ne odgovara uvjetima ugovora, u roku od godine dana od dana obavijesti o carinskom dugu;

(c) u slučaju poništenja carinske deklaracije, u roku koji se navodi u pravilima koja se primjenjuju na poništenje.

Razdoblje navedeno u prvom podstavku točkama (a) i (b) produljuje se ako podnositelj zahtjeva pribavi dokaz da je bio spriječen u podnošenju zahtjeva u propisanom roku zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile.

2. Ako carinska tijela nisu u mogućnosti, na temelju navedenih razloga, odobriti povrat ili otpust iznosa uvozne ili izvozne carine, potrebno je ispitati osnove tog zahtjeva za povrat ili otpust s obzirom na druge razloge za povrat i otpust iz članka 116.

3. Ako je žalba na obavijest o carinskom dugu uložena prema članku 44., relevantno razdoblje navedeno u stavku 1. prvom podstavku suspendira se, od dana kada je uložena žalba, tijekom trajanja žalbenog postupka.

4. Ako carinsko tijelo dodjeljuje povrat ili otpust u skladu s člancima 119. i 120., dotična država članica o tome obavješćuje Komisiju.

Članak 122.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. kojima se utvrđuju pravila koje ona mora poštovati pri donošenju odluke iz članka 116. stavka 3., a osobito o sljedećem:

(a) uvjetima za prihvaćanje dokumentacije;

(b) roku za donošenje odluke i suspenziji tog roka;

(c) priopćenju osnova na kojima Komisija namjerava temeljiti svoju odluku, prije donošenje odluke koja bi štetno utjecala na dotičnu osobu;

(d) obavješćivanju o odluci;

(e) posljedicama nedonošenja odluke ili njezinog nepriopćavanja.

Članak 123.

Dodjela provedbenih ovlasti

1. Komisija putem provedbenih akata utvrđuje postupovna pravila za:

- (a) povrat i otpust iz članka 116.;
- (b) obavješćivanje Komisije u skladu s člankom 121. stavkom 4. i za potrebne informacije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

2. Komisija donosi odluku iz članka 116. stavka 3. putem provedbenih akata.

Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 285. stavka 2.

Ako je mišljenje odbora iz članka 285. stavka 1. potrebno dobiti pisanim postupkom, primjenjuje se članak 285. stavak 6.

POGLAVLJE 4.

Gašenje carinskog duga

Članak 124.

Gašenje

1. Ne dovodeći u pitanje važeće odredbe koje se odnose na ne-naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu u slučaju sudski utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika, uvozni ili izvozni carinski dug gasi se na jedan od sljedećih načina:

- (a) ako se dužnika više ne može obavijestiti o carinskom dugu sukladno članku 103.;
- (b) plaćanjem iznosa uvozne ili izvozne carine;
- (c) podložno stavku 5., otpustom od iznosa uvozne ili izvozne carine;
- (d) ako je carinska deklaracija poništena za robu koja je deklarirana za carinski postupak koji stvara obvezu plaćanja uvozne ili izvozne carine;

(e) ako je roba koja podliježe uvoznoj ili izvoznoj carini zaplijenjena ili oduzeta i istovremeno ili naknadno zaplijenjena;

(f) ako je roba koja podliježe uvoznoj ili izvoznoj carini uništena pod carinskim nadzorom ili ustupljena u korist države;

(g) ako je nestanak robe ili neispunjavanje obveza koje proizlaze iz carinskog zakonodavstva posljedica potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka te robe zbog stvarne prirode robe ili nepredviđenih okolnosti ili više sile ili kao posljedica uputa carinskih tijela; za potrebe ove točke, roba se smatra nepovratno izgubljenom ako ju je neka osoba proglasila neupotrebljivom;

(h) ako je carinski dug nastao prema članku 79. ili 82. i ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i. propust koji je doveo do nastanka carinskog duga nije imao značajan učinak na ispravnost dotičnog carinskog postupka i nije predstavljao pokušaj prijevare;

ii. sve potrebne formalnosti za reguliranje statusa robe naknadno su obavljene;

(i) ako je roba koja je puštena u slobodni promet oslobođena od carine ili po sniženoj stopi uvozne carine na temelju njezine uporabe u posebne svrhe bila izvezena uz dozvolu carinskih tijela;

(j) ako je nastao prema članku 78. i ako su formalnosti, koje su obavljene radi omogućavanja odobravanja povlaštenog tarifnog postupanja iz tog članka, poništene;

(k) ako je, podložno stavku 6., carinski dug nastao prema članku 79. i pružen je zadovoljavajući dokaz carinskim tijelima da roba nije bila korištena ili upotrijebljena i da je bila iznesena izvan carinskog područja Unije.

2. U slučajevima iz stavka 1. točke (e), smatrat se da carinski dug, s ciljem sankcija koje se primjenjuju na carinske prekršaje, ipak nije ugašen ako, prema pravu države članice, uvozna ili izvozna carina ili postojanje carinskog duga pružaju osnovu za utvrđivanje sankcija.

3. Ako se, u skladu sa stavkom 1. točkom (g), carinski dug gasi u vezi s robom koja je puštena u slobodni promet oslobođena od carine ili po sniženoj stopi uvozne carine radi njezine uporabe u posebne svrhe, ostaci ili otpaci koji nastaju pri njezinom uništenju smatraju se robom koja nije roba Unije.

4. Važeće odredbe koje se odnose na standardne stope zbog nepovratnog gubitka zbog prirode robe primjenjuju se ako dotična osoba ne uspije pokazati da stvarni gubitak premašuje onaj koji je izračunan primjenom standardne stope za dotičnu robu.

5. Ako je više osoba odgovorno za plaćanje iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu, a odobren je otpust, carinski se dug gasi samo za osobu ili osobe kojima je otpust odobren.

6. U slučaju iz stavka 1. točke (k), carinski se dug ne gasi za bilo koju osobu ili osobe koje su pokušale počinuti prijevaru.

7. Ako je carinski dug nastao prema članku 79., gasi se za osobu čije ponašanje nije uključivalo nikakav pokušaj prijevare i koja je pridonijela borbi protiv prijevare.

Članak 125.

Primjena sankcija

Ako se carinski dug gasi na temelju članka 124. stavka 1. točke (h), države članice nisu isključene od primjene sankcija za nepoštovanje carinskog zakonodavstva.

Članak 126.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja popisa propusta koji nisu imali značajan utjecaj na ispravnost dotičnog carinskog postupka i dopune odredbe članka 124. stavka 1. točke (h) podtočke i.

GLAVA IV.

ROBA UNESENA NA CARINSKO PODRUČJE UNIJE

POGLAVLJE 1.

Ulazna skraćena deklaracija

Članak 127.

Podnošenje ulazne skraćene deklaracije

1. Za robu koja se unosi na carinsko područje Unije podnosi se ulazna skraćena deklaracija.

2. Od obveze iz članka 1. odstupa se:

(a) za prijevozna sredstva i robu koja se na njima prevozi, a koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području, i

(b) u drugim slučajevima kada je to valjano utemeljeno na vrsti robe ili prometa ili se to zahtijeva međunarodnim sporazumima.

3. Ulaznu skraćenu deklaraciju podnosi se u carinskom uredu prvog ulaska u određenom roku, prije nego što se roba unese na carinsko područje Unije.

Carinska tijela mogu dopustiti da se ulazna skraćena deklaracija podnese u drugom carinskom uredu, pod uvjetom da on odmah obavijesti carinski ured prvog ulaska ili mu elektroničkim putem omogući pristup potrebnim podacima.

4. Ulaznu skraćenu deklaraciju podnosi prijevoznik.

Neovisno o obvezama prijevoznika, ulaznu skraćenu deklaraciju može umjesto njega podnijeti jedna od sljedećih osoba:

(a) uvoznik ili primatelj ili druga osoba u čije ime ili za čiji račun prijevoznik djeluje;

(b) svaka osoba koja može podnijeti dotičnu robu ili koja može organizirati da se roba podnese ulaznom carinskom uredu.

5. Ulazna skraćena deklaracija sadrži podatke koji su potrebni za analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite.

6. U posebnim slučajevima, ako se svi podaci iz stavka 5. ne mogu dobiti od osoba iz stavka 4., oni se mogu zatražiti od drugih osoba koje imaju te podatke i odgovarajuća prava da ih pruže.

7. Carinska tijela mogu prihvatiti da se sustavi podataka o trgovini, luci ili prijevozu koriste za podnošenje ulazne skraćene deklaracije ako takvi sustavi sadrže potrebne podatke za takvu deklaraciju te su ti podaci dostupni u određenom roku, prije nego što se roba unese na carinsko područje Unije.

8. Carinska tijela mogu, umjesto podnošenja ulazne skraćene deklaracije, prihvatiti podnošenje obavijesti i pristup podacima ulazne skraćene deklaracije u računalnom sustavu gospodarskog subjekta.

Članak 128.

Analiza rizika

Carinski ured iz članka 127. stavka 3. dužan je, unutar određenog roka, osigurati provođenje analize rizika, prvenstveno zbog razloga sigurnosti i zaštite, na temelju ulazne skraćene deklaracije iz članka 127. stavka 1. ili podataka iz članka 127. stavka 8. te poduzeti potrebne mjere koje se temelje na rezultatima te analize rizika.

Članak 129.

Izmjena i poništenje ulazne skraćene deklaracije

1. Deklarantu se, na zahtjev, može dopustiti izmjena jednog ili više podataka iz izlazne skraćene deklaracije nakon što je ona bila podnesena.

Izmjene nisu moguće nakon jednog od sljedećeg:

- (a) nakon što su carinska tijela obavijestila osobu koja je ponijela ulaznu skraćenu deklaraciju da namjeravaju pregledati robu;
 - (b) nakon što su carinska tijela utvrdila da su podaci ulazne skraćene deklaracije netočni;
 - (c) nakon što je roba već podnesena carini.
2. Ako roba za koju je podnesena ulazna skraćena deklaracija nije unesena na carinsko područje Unije, carinska tijela poništavaju deklaraciju u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) na zahtjev deklaranta;
- (b) u roku od 200 dana od podnošenja deklaracije.

Članak 130.

Deklaracije koje se podnose umjesto ulazne skraćene deklaracije

1. Carinski ured iz članka 127. stavka 3. može se odreći podnošenja ulazne skraćene deklaracije u vezi s robom za koju je podnesena carinska deklaracija prije isteka roka za podnošenje te deklaracije. U tom slučaju, carinska deklaracija sadrži barem podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju. Dok se carinska deklaracija ne prihvati u skladu s člankom 172., ona ima status ulazne skraćene deklaracije.

2. Carinski ured iz članka 127. stavka 3. može se odreći podnošenja ulazne skraćene deklaracije u vezi s robom za koju je podnesena carinska deklaracija za privremeni smještaj prije isteka roka za podnošenje te deklaracije. Ta deklaracija sadrži barem podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju. Dok se deklarirana roba ne podnese carini u skladu s člankom 139., deklaracija za privremeni smještaj ima status ulazne skraćene deklaracije.

Članak 131.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) slučajeva u kojima se odriče zahtjeva za podnošenjem ulazne skraćene deklaracije u skladu s člankom 127. stavkom 2. točkom (c);
- (b) određenog roka iz članka 127. stavaka 3. i 7. u kojem se treba podnijeti ulazna skraćena deklaracija prije nego što se roba unese na carinsko područje Unije, uzimajući u obzir vrstu robe ili prometa;
- (c) slučajeva iz članka 127. stavka 6. i drugih osoba od kojih se u tim slučajevima može tražiti pružanje podataka ulazne skraćene deklaracije.

Članak 132.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje:

- (a) postupovna pravila za podnošenja ulazne skraćene deklaracije iz članka 127.;

- (b) postupovna pravila i pružanje podataka ulazne skraćene deklaracije od strane drugih osoba iz članka 127. stavka 6.;
- (c) rok u kojem se treba provesti analiza rizika i poduzeti potrebne mjere, u skladu s člankom 128.;
- (d) postupovna pravila za izmjenu ulazne skraćene deklaracije u skladu s člankom 129. stavkom 1.;
- (e) postupovna pravila za poništenje ulazne skraćene deklaracije u skladu s člankom 129. stavkom 2., uzimajući u obzir pravilno upravljanje ulaskom robe.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 2.

Dolazak robe

Odjeljak 1.

Unos robe na carinsko područje Unije

Članak 133.

Obavijest o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova

1. Prijevoznik broda za plovidbu morem ili zrakoplova koji ulazi na carinsko područje Unije dužan je o dolasku obavijestiti carinski ured prvog ulaska po dolasku prijevoznog sredstva.

Ako su podaci o dolasku broda za plovidbu morem ili zrakoplova dostupni carinskim tijelima, ona se mogu odreći obavijesti iz prvog podstavka.

2. Carinska tijela mogu prihvatiti da se za obavijest o dolasku prijevoznog sredstva koriste sustavi luke ili zračne luke ili druge dostupne metode informiranja.

Članak 134.

Carinski nadzor

1. Roba koja se unosi na carinsko područje Unije podliježe carinskom nadzoru od vremena ulaska i može podliježati carinskim provjerama. Prema potrebi, ona podliježe takvim zabranama i ograničenjima koja su opravdana na temelju, između ostalog, javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili biljaka, zaštite okoliša,

zaštite nacionalnog blaga s umjetničkom, povijesnom ili arheološkom vrijednošću i zaštite industrijskog ili trgovačkog vlasništva, uključujući provjere na prekursore za droge, robe koja krši određena prava intelektualnog vlasništva i gotovinu, kao i primjenu mjera za očuvanje i upravljanje ribarstvom i mjera trgovinske politike.

Ona ostaje pod takvim nadzorom koliko god je potrebno za utvrđivanje njezinog carinskog statusa i ne izuzima se ispod carinskog nadzora bez dozvole carinskih tijela.

Ne dovodeći u pitanje članak 254., roba Unije ne podliježe carinskom nadzoru kada se utvrdi njezin carinski status.

Roba koja nije roba Unije ostaje pod carinskim nadzorom dok joj se ne promijeni carinski status ili se iznese iz carinskog područja Unije ili uništi.

2. Vlasnik robe pod carinskim nadzorom može, uz dozvolu carinskih tijela, u svako doba pregledati robu ili uzeti uzorke, osobito kako bi se utvrdilo njezino razvrstavanje u carinsku tarifu, carinska vrijednost ili carinski status.

Članak 135.

Prijevoz na primjereno mjesto

1. Osoba koja unosi robu na carinsko područje Unije upućuje je bez odlaganja u carinski ured koji su odredila carinska tijela ili na bilo koje drugo mjesto koje su odredila ili odobrila ta tijela ili u slobodnu zonu, putem koji su odredila carinska tijela i u skladu s njihovim uputama, ako su ih dala.

2. Roba koja se unosi u slobodnu zonu unosi se u tu slobodnu zonu izravno, ili morskim ili zračnim putem, ili kopnenim putem, a da ne prolazi kroz neki drugi dio carinskog područja Unije, na kojem slobodna zona povezuje kopnenu granicu između države članice i treće zemlje.

3. Svaka osoba koja preuzme odgovornost za prijevoz robe nakon što je unesena na carinsko područje Unije postaje odgovorna za ispunjavanje obveza koje se navode u stavicima 1. i 2.

4. S robom koja, iako se još uvijek nalazi izvan carinskog područja Unije, može podliježati carinskim provjerama koje obavljaju carinska tijela države članice kao rezultat sporazuma koji je sklopljen s odgovarajućom zemljom ili područjem izvan carinskog područja Unije, postupa se na isti način kao i robom koja je unesena na carinsko područje Unije.

5. Stavci 1. i 2. ne isključuju primjenu posebnih pravila koja se odnose na robu koja se prevozi u graničnim područjima ili cjevovodima i žicama kao i promet od zanemarivog gospodarskog značaja kao što su pisma, razglednice ili tiskani materijali i njihovi elektronički ekvivalenti koji se čuvaju na drugim medijima ili koja se odnose na robu koju nose putnici, pod uvjetom da mogućnosti za carinski nadzor i carinske provjere nisu time ugrožene.

6. Stavak 1. ne primjenjuje se na prijevozna sredstva i robu koja se na njima prevozi, a koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području.

Članak 136.

Zračni i morski promet unutar Unije

Članci od 127. do 130. i 133., članak 135. stavak 1. i članci 137., od 139. do 141 i od 144. do 149. ne primjenjuju se na robu koja nije roba Unije i na robu iz članka 155. koja je privremeno napustila carinsko područje Unije dok se kretala između dvije točke na tom području morem ili zrakom, pod uvjetom da je takav prijevoz bio obavljen izravnim putem bez zaustavljanja izvan carinskog područja Unije.

Članak 137.

Prijevoz pod posebnim okolnostima

1. Ako se, zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, obveza koja se navodi u članku 135. stavku 1. ne može ispuniti, osoba koja je tu obvezu dužna ispuniti ili druge osobe koje djeluju u ime te osobe obavještavaju carinska tijela o toj situaciji bez odlaganja. Ako nepredviđene okolnosti ili viša sila ne prouzroče potpuni gubitak robe, carinska se tijela obavještavaju i o točnom mjestu gdje se roba nalazi.

2. Ako je, zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, plovilo ili zrakoplov iz članka 135. stavka 6. prisiljen privremeno pristati u luku ili na zemlju na carinskom području Unije te se obveza koja se navodi u članku 135. stavku 1. ne može ispuniti, osoba koja je dovela plovilo ili zrakoplov na carinsko područje Unije ili druga osoba koja djeluje u ime te osobe obavještava carinska tijela o toj situaciji bez odlaganja.

3. Carinska tijela određuju mjere koje se donose radi odobravanja carinskog nadzora robe na koju se odnosi stavak 1. ili plovila ili zrakoplova i sve robe na njima u okolnostima koje se navode u stavku 2. te da se po potrebi osigura da se roba potom uputi u carinski ured ili na drugo mjesto koje su tijela odredila ili odobrila.

Članak 138.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o:

(a) obavijesti o dolasku iz članka 133.;

(b) prijevozu robe iz članka 135. stavka 5.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.

Podnošenje, istovar i pregled robe

Članak 139.

Podnošenje robe carini

1. Jedna od sljedećih osoba podnosi carini robu, koja se unosi na carinsko područje Unije, odmah po dolasku u određen carinski ured ili na drugo mjesto koje su carinska tijela odredila ili odobrila ili u slobodnu zonu:

(a) osoba koja je unijela robu na carinsko područje Unije;

(b) osoba u čije ime ili za čiji račun djeluje osoba koja je unijela robu u to područje;

(c) osoba koja je preuzela odgovornost za prijevoz robe nakon što je ona unesena na carinsko područje Unije.

2. Roba koja se unosi na carinsko područje Unije morem ili zrakom i koja ostaje u tom prijevoznom sredstvu podnosi se carini samo u luci ili zračnoj luci u kojoj se istovari ili pretovari. Međutim, roba koja se unosi na carinsko područje Unije koja se istovari i pretovari na isto prijevozno sredstvo tijekom svojeg putovanja kako bi se omogućio istovar ili pretovar druge robe ne podnosi se carini u toj luci ili zračnoj luci.

3. Neovisno o obvezama osobe iz stavka 1., podnošenje robe može umjesto nje obaviti jedna od sljedećih osoba:

(a) svaka osoba koja odmah stavlja robu u carinski postupak;

(b) korisnik odobrenja za vođenje prostora za smještaj ili svaka osoba koja obavlja djelatnost u slobodnoj zoni.

4. Osoba koja podnosi robu mora se pozvati na ulaznu skraćenu deklaraciju ili, u slučajevima iz članka 130., carinsku deklaraciju ili deklaraciju za privremeni smještaj koja je podnesena za tu robu, osim ako se odustane od obveze podnošenja ulazne skraćene deklaracije.

5. Ako roba koja nije roba Unije, a koja je podnesena carini, nije obuhvaćena ulaznom skraćenom deklaracijom i osim ako se odustane od obveze podnošenja takve deklaracije, jedna od osoba iz članka 127. stavka 4. dužna je, ne dovodeći u pitanje članak 127. stavak 6., odmah podnijeti takvu deklaraciju ili umjesto toga podnijeti carinsku deklaraciju ili deklaraciju za privremeni smještaj.

6. Stavak 1. ne isključuje primjenu posebnih pravila koja se odnose na robu koja se prevozi u graničnim područjima ili cjevovodima i žicama kao i promet od zanemarivog gospodarskog značaja kao što su pisma, razglednice ili tiskani materijali i njihovi elektroničke ekvivalente koji se čuvaju na drugim medijima ili koja se odnose na robu koju nose putnici, pod uvjetom da mogućnosti za carinski nadzor i carinske provjere nisu time ugrožene.

7. Roba koja je podnesena carini ne uklanja se s mjesta na kojem je bila podnesena bez dozvole carinskih tijela.

Članak 140.

Istovar i pregled robe

1. Roba se istovaruje ili pretovaruje s prijevoznih sredstava koja ju prevoze isključivo uz odobrenje carinskih tijela na mjestima koja su ta tijela odredila ili odobrila.

Međutim, takvo se odobrenje ne traži u slučaju neposredne opasnosti koja iziskuje neodložno istovarivanje sve robe ili dijela robe. U tom se slučaju odmah obavješćuju carinska tijela.

2. Carinska tijela mogu u bilo koje vrijeme zahtijevati da se roba istovari i raspakira s ciljem njezinog pregleda, uzimanja uzoraka ili pregledavanja prijevoznih sredstava koja je prevoze.

Članak 141.

Roba u provozu

1. Članak 135. stavci od 2. do 6. i članci 139., 140. te od 144. do 149. ne primjenjuju se ako se roba koja je već u postupku provoza unosi na carinsko područje Unije.

2. Članak 140. i članci od 144. do 149. primjenjuju se na robu koja nije roba Unije i koja se premješta u postupku provoza nakon što je takva roba bila podnesena određenoj carinskom uredu na carinskom području Unije u skladu s pravilima koja uređuju postupak provoza.

Članak 142.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja uvjeta za odobravanje mjesta iz članka 139. stavka 1.

Članak 143.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o podnošenju robe carini iz članka 139.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 3.

Privremeni smještaj robe

Članak 144.

Roba u privremenom smještaju

Roba koja nije roba Unije mora biti u privremenom smještaju od trenutka njezinog podnošenja carini.

Članak 145.

Deklaracija za privremeni smještaj

1. Za robu koja nije roba Unije, a podnesena je carini podnosi se deklaracija za privremeni smještaj koja sadrži sve potrebne podatke za primjenu odredaba koje uređuju privremeni smještaj.

2. Dokumenti vezani za robu u privremenom smještaju dostavljaju se carinskim tijelima ako tako traži zakonodavstvo Unije ili ako je to potrebno za carinske provjere.

3. Deklaraciju za privremeni smještaj podnosi jedna od osoba iz članka 139. stavka 1. ili 2. najkasnije u vrijeme podnošenja robe carini.

4. Deklaracija za privremeni smještaj, osim ako se odustane od obveze podnošenja ulazne skraćene deklaracije, uključuje upućivanje na sve ulazne skraćene deklaracije koje su podnesene za robu koja se podnosi carini, osim ako je već bila u privremenom smještaju ili stavljena u carinski postupak te nije napustila carinsko područje Unije.

5. Carinska tijela mogu prihvatiti da deklaracija za privremeni smještaj ima jedan od sljedećih oblika:

(a) upućivanje na bilo koju ulaznu skraćenu deklaraciju koja je podnesena za dotičnu robu, dopunjeno podacima deklaracije za privremeni smještaj;

(b) manifest ili druga prijevozna isprava ako sadrži podatke deklaracije za privremeni smještaj, uključujući upućivanja na bilo koju ulaznu skraćenu deklaraciju za dotičnu robu;

6. Carinska tijela mogu prihvatiti da se sustavi podataka o trgovini, luci ili prijevozu koriste za podnošenje deklaracije za privremeni smještaj ako oni sadrže potrebne podatke za takvu deklaraciju, a ti su podaci dostupni u skladu sa stavkom 3.

7. Članci 188. do 193. primjenjuju se na deklaraciju za privremeni smještaj.

8. Deklaracija za privremeni smještaj može se koristiti za:

(a) obavijest o dolasku iz članka 133.; ili

(b) podnošenje robe carini iz članka 139., ako su ispunjeni uvjeti navedeni u tim odredbama.

9. Deklaracija za privremeni smještaj nije potrebna ako je, najkasnije u vrijeme podnošenja robe carini, njezin carinski status kao robe Unije određen u skladu s člancima 153. do 156.

10. Deklaraciju za privremeni smještaj čuvaju carinska tijela ili ona mora biti dostupna carinskim tijelima za potrebe provjere da je roba na koju se odnosi naknadno stavljena u carinski postupak ili ponovo izvezena u skladu s člankom 149.

11. Za potrebe stavaka 1. do 10., ako se roba, koja nije roba Unije i premješta se u postupku provoza, podnese carini u određenoj uredu unutar carinskog područja Unije, smatra se da su podaci za dotičnu aktivnost provoza deklaracija za privremeni smještaj, pod uvjetom da oni ispunjavaju zahtjeve u tu svrhu. Međutim, posjednik robe može podnijeti deklaraciju za privremeni smještaj nakon završetka postupka provoza.

Članak 146.

Izmjena i poništenje deklaracije za privremeni smještaj

1. Deklarantu se, na zahtjev, može dopustiti izmjena jednog ili više podataka deklaracije za privremeni smještaj nakon što je ona bila podnesena. Deklaracija se zbog izmjena ne može primijeniti na drugu robu, osim one koju izvorno obuhvaća.

Izmjene nisu moguće nakon jednog od sljedećeg:

(a) carinska su tijela obavijestila osobu koja je podnijela deklaraciju da namjeravaju pregledati robu;

(b) carinska su tijela utvrdila da su podaci deklaracije netočni.

2. Ako roba za koju je podnesena deklaracija za privremeni smještaj nije podnesena carini, carinska tijela poništavaju tu deklaraciju u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) na zahtjev deklaranta;

(b) u roku 30 dana od podnošenja deklaracije.

Članak 147.

Uvjeti i odgovornosti za privremeno skladištenje robe

1. Roba u privremenom smještaju smješta se samo u prostor za privremeni smještaj, u skladu s člankom 148. ili, ako je opravdano, u drugi prostor koji su odredila ili odobrila carinska tijela.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 134. stavka 2., roba u privremenom smještaju podliježe samo takvim oblicima postupanja kakvi su namijenjeni da osiguraju njezino očuvanje u nepromijenjenom stanju, bez promjene njezinog izgleda ili tehničkih karakteristika.

3. Korisnik odobrenja iz članka 148. ili osoba koja pohranjuje robu u slučajevima kada je roba smještena na drugim mjestima koja su odredila ili odobrila carinska tijela odgovorni su za sve sljedeće:

(a) osiguravanje da se roba u privremenom smještaju ne izuzme iz carinskog nadzora;

(b) ispunjavanje obveza koje proizlaze iz smještaja robe u privremenom smještaju.

4. Ako se, iz bilo kojeg razloga, roba više ne može zadržati u postupku privremenog smještaja, carinska tijela bez odlaganja poduzimaju sve potrebne mjere da reguliraju stanje robe u skladu s člancima 197., 198. i 199.

Članak 148.

Odobrenje za vođenje prostora za privremeni smještaj

1. Za vođenje prostora za privremeni smještaj potrebno je odobrenje carinskih tijela. Takvo odobrenje nije potrebno ako prostor za privremeni smještaj vodi samo carinsko tijelo.

Uvjeti pod kojima je dopušteno vođenje prostora za privremeni smještaj navode se u odobrenju.

2. Odobrenje iz stavka 1. izdaje se samo osobama koje zadovolje sve sljedeće uvjete:

(a) imaju poslovni nastan na carinskom području Unije;

(b) pruže potrebne dokaze o primjerenom vođenju poslova; smatra se da ovlaštenu gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje ispunjava taj uvjet ako je vođenje prostora za privremeni smještaj uzeto u obzir u odobrenju iz članka 38. stavka 2. točke (a).

(c) polože osiguranje u skladu s člankom 89.

Ako je podneseno zajedničko osiguranje ispunjenje obveza vezanih uz osiguranje prati se putem primjerene revizije.

3. Odobrenje iz stavka 1. izdaje se samo ako carinska tijela mogu obavljati carinski nadzor, a da ne moraju uvesti upravne mjere koje su nerazmjerne uključenim gospodarskim potrebama.

4. Korisnik odobrenja vodi evidencije u obliku koji odobravaju carinska tijela.

Evidencije sadrže podatke koji omogućuju carinskim tijelima da nadziru vođenje privremenog smještajnog prostora, posebno u vezi s identifikacijom pohranjene robe, njezinim carinskim statusom i kretanjem.

Smatra se da ovlaštenu gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje ispunjava obvezu iz prvog i drugog podstavka u mjeri u kojoj je njegova evidencija primjerena za svrhu vođenja privremenog smještaja.

5. Carinska tijela mogu odobriti da korisnik odobrenja premjesti robu u privremenom smještaju između različitih prostora za privremeni smještaj ako takvo kretanje ne povećava rizik od prijevara, kako slijedi:

(a) takvo kretanje odvija se uz odgovornost jednog carinskog tijela;

(b) takvo kretanje obuhvaćeno je samo jednim odobrenjem koje se izdaje ovlaštenom gospodarskom subjektu za carinsko pojednostavljenje; ili

(c) u drugim slučajevima kretanja.

6. Ako postoji gospodarska potreba i carinski nadzor neće biti ugrožen, carinska tijela mogu odobriti smještaj robe iz Unije u prostor za privremeni smještaj. Ta se roba ne smatra robom u privremenom smještaju.

Članak 149.

Istek privremenog smještaja

Roba koja nije roba Unije, a nalazi se u privremenom smještaju, stavlja se u carinski postupak ili ponovo izvozi u roku od 90 dana.

Članak 150.

Izbor carinskog postupka

Osim ako je drukčije predviđeno, deklarant može slobodno izabrati carinski postupak u koji želi staviti robu, pod uvjetima za taj postupak, bez obzira na prirodu ili količinu robe, zemlju njezinog podrijetla, pošiljku ili odredište.

Članak 151.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) uvjeta za odobravanje mjesta iz članka 147. stavka 1.;
- (b) uvjeta za izdavanje odobrenja za vođenje prostora za privremeni smještaj iz članka 148.;
- (c) slučajeva kretanja iz članka 148. stavka 5. točke (c).

Članak 152.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila:

- (a) za podnošenje deklaracije za privremeni smještaj iz članka 145.;
- (b) za izmjenu deklaracije za privremeni smještaj, u skladu s člankom 146. stavkom 1.;
- (c) za poništenje deklaracije za privremeni smještaj, u skladu s člankom 146. stavkom 2.;
- (d) za kretanje robe u privremenom smještaju iz članka 148. stavka 5.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

GLAVA V.

OPĆA PRAVILA O CARINSKOM STATUSU, STAVLJANJU ROBE U CARINSKI POSTUPAK, PROVJERI, PUŠTANJU I RASPOLAGANJU ROBOM

POGLAVLJE 1.

Carinski status robe

Članak 153.

Pretpostavka o carinskom statusu robe Unije

1. Pretpostavlja da sva roba na carinskom području Unije ima carinski status robe Unije, osim ako se utvrdi da roba nije roba Unije.
2. U posebnim slučajevima u kojima se ne primjenjuje pretpostavka iz stavka 1., potrebno je dokazati carinski status robe Unije.
3. U posebnim slučajevima roba koja je u potpunosti dobivena na carinskom području Unije nema carinski status robe Unije ako je dobivena iz robe u privremenom smještaju ili robe koja je u postupku vanjskog provoza, postupku smještaja, postupku privremenog uvoza ili postupku unutarnje proizvodnje,

Članak 154.

Gubitak carinskog statusa robe Unije

Roba Unije postaje roba koja nije roba Unije u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je iznesena iz carinskog područja Unije, u mjeri u kojoj se ne primjenjuju pravila unutarnjeg provoza;
- (b) ako je stavljena u postupak vanjskog provoza, postupak smještaja ili postupak unutarnje proizvodnje, u mjeri u kojoj carinsko zakonodavstvo to dopušta;
- (c) ako je bila stavljena u postupak krajnje uporabe i naknadno je ustupljena u korist države ili je uništena, a ostaju otpaci;
- (d) ako je deklaracija za puštanje u slobodni promet poništena nakon puštanja robe.

Članak 155.

Roba Unije koja privremeno napušta carinsko područje Unije

1. U slučajevima iz članka 227. stavka 2. točaka (b) do (f), roba zadržava svoj carinski status robe Unije samo ako se takav status utvrđuje prema određenim uvjetima i na načine koji se navode u carinskom zakonodavstvu.

2. U posebnim se slučajevima roba Unije može kretati, a da ne podliježe carinskom postupku, od jedne do druge točke unutar carinskog područja Unije i privremeno izvan tog područja bez promjene njezinog carinskog statusa.

Članak 156.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) slučajeva u kojima se ne primjenjuju pretpostavka utvrđena u članku 153. stavku 1.;
- (b) uvjeta za olakšavanje dokazivanja carinskog statusa robe Unije;
- (c) slučajeva u kojima roba iz članka 153. stavka 3. nema carinski status robe Unije;
- (d) slučajeva u kojima carinski status robe iz članka 155. stavka 2. nije promijenjen.

Članak 157.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o pružanju i provjeri dokaza carinskog statusa robe Unije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 2.

Stavljanje robe u carinski postupak

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 158.

Carinska deklaracije robe i carinski nadzor robe Unije

1. Sva roba koja se namjerava staviti u carinski postupak, osim u slobodnu zonu, obuhvaćena je primjerenom carinskom deklaracijom za određeni postupak.

2. U posebnim slučajevima, osim onih iz članka 6. stavka 2., carinska deklaracija može se podnijeti korištenjem drugih sredstava, a ne tehnikama elektroničke obrade podataka.

3. Roba Unije koja je deklarirana za izvoz, unutarnji provoz kroz Uniju ili vanjsku proizvodnju, podliježe carinskom nadzoru od vremena prihvaćanja deklaracije na koju se odnosi stavak 1. do vremena kada se ona iznese iz carinskog područja Unije ili se ustupa u korist države ili uništava ili se carinska deklaracija poništava.

Članak 159.

Nadležni carinski uredi

1. Osim ako je carinskim zakonodavstvom Unije drukčije predviđeno, države članice utvrđuju mjesto i nadležnost pojedinih carinskih ureda koji su smješteni na njihovom području.

2. Države članice omogućavaju da je službeno radno vrijeme za te carinske urede prihvatljivo i primjereno, uzimajući u obzir prirodu prometa i robe i carinskih postupaka u koje će se roba stavljati, tako da protok međunarodnog prometa ne bude ometen ili poremećen.

3. Osim ako je drukčije predviđeno, carinski ured nadležan za stavljanje robe u carinski postupak je onaj carinski ured odgovoran za mjesto na kojem je roba podnesena carini.

Članak 160.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja slučajeva kada se carinska deklaracija može podnijeti korištenjem drugih sredstava, a ne tehnikama elektroničke obrade podataka u skladu s člankom 158. stavkom 2

Članak 161.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila:

- (a) za određivanje nadležnih carinskih ureda osim onog iz članka 159. stavka 3., uključujući ulazne i izlazne carinske urede;
- (b) za podnošenje carinske deklaracije u slučajevima iz članka 158. stavka 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja sukladno iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.

Standardne carinske deklaracije

Članak 162.

Sadržaj standardne carinske deklaracije

Standardna carinska deklaracija sadrži sve podatke koji su potrebni za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira.

Članak 163.

Priložene isprave

1. Priložene isprave koje su potrebne za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira su u posjedu deklaranta i na raspolaganju carinskim tijelima u vrijeme kada se podnosi carinska deklaracija.

2. Priložene isprave dostavljaju se carinskim tijelima ako tako traži zakonodavstvo Unije ili ako je to potrebno za carinske provjere.

3. U posebnim slučajevima, gospodarski subjekti mogu sastaviti priložene isprave ako su za to dobili odobrenje carinskih tijela.

Članak 164.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. kojima se određuju uvjeti za izdavanje odobrenja iz članka 163. stavka 3.

Članak 165.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila:

(a) za podnošenje standardne carinske deklaracije iz članka 162.;

(b) o dostupnosti priloženih isprava iz članka 163. stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 3.

Pojednostavljene carinske deklaracije

Članak 166.

Pojednostavljena deklaracija

1. Carinska tijela mogu prihvatiti da neka osoba stavi robu u carinski postupak na temelju pojednostavljene deklaracije koja ne sadrži određene podatke iz članka 162. ili priložene isprave iz članka 163.

2. Redovito korištenje pojednostavljene deklaracije iz stavka 1. podložno je odobrenju carinskih tijela.

Članak 167.

Dopunska deklaracija

1. U slučaju pojednostavljene deklaracije prema članku 166. ili unosa u evidencije deklaranta prema članku 182., deklarant unutar određenog roka podnosi dopunsku deklaraciju koja sadrži potrebne podatke za dotični carinski postupak u nadležnom carinskom uredu.

U slučaju pojednostavljene deklaracije prema članku 166., potrebne priložene isprave su u posjedu deklaranta i na raspolaganju carinskim tijelima unutar određenog roka.

Dopunska deklaracija može biti opća, periodična ili rekapitulativna.

2. Od obveze podnošenja dopunske deklaracije može se odustati u sljedećim slučajevima:

(a) ako se roba stavlja u postupak carinskog skladištenja;

(b) u drugim posebnim slučajevima.

3. Carinska se tijela mogu odreći zahtjeva za podnošenje dopunske deklaracije ako se primjenjuju sljedeći uvjeti:

(a) pojednostavljena deklaracija odnosi se na robu čija je vrijednost i količina ispod statističkog praga;

(b) pojednostavljena deklaracija već sadrži sve podatke koji su potrebni za dotični carinski postupak; i

(c) pojednostavljena deklaracija nije nastala unosom u evidencije deklaranta.

4. Pojednostavljena deklaracija iz članka 166. ili unos u evidencije deklaranta iz članka 182. i dopunska deklaracija čine jedinstveni, nedjeljivi instrument koji stupa na snagu, redom, na dan kada se pojednostavljena deklaracija prihvaća u skladu s člankom 172. te na dan kada se roba knjiži.

5. Mjesto na kojem se dopunska deklaracija podnosi smatra se, za potrebe članka 87., mjestom na kojem je podnesena carinska deklaracija.

Članak 168.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) uvjeta za izdavanje odobrenja iz članka 166. stavka 2.;
- (b) određenog roka iz članka 167. stavka 1. prvog podstavka u kojem se treba podnijeti dopunska deklaracija;
- (c) određenog roka iz članka 167. stavka 1. drugog podstavka u kojem su priložene isprave u posjedu deklaranta;
- (d) posebnih slučajeva u kojima se odustaje od obveze podnošenja dopunske deklaracije, u skladu s člankom 167. stavkom 2. točkom (b);

Članak 169.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za podnošenje:

- (a) pojednostavljene deklaracije iz članka 166.;
- (b) dopunske deklaracije iz članka 167.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 4.

Odredbe koje se primjenjuju na sve carinske deklaracije

Članak 170.

Podnošenje carinske deklaracije

1. Ne dovodeći u pitanje članak 167. stavak 1., carinsku deklaraciju može podnijeti svaka osoba koja je sposobna dostaviti sve podatke koji su potrebni za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak, u vezi s kojim se roba deklarira. Ta osoba mora moći podnijeti dotičnu robu ili je dati podnijeti carini.

Međutim, ako prihvaćanje carinske deklaracije nameće posebne obveze za određenu osobu, tu deklaraciju mora podnijeti ta osoba ili njezin zastupnik.

2. Deklarant mora imati poslovni nastan na carinskom području Unije.

3. Odstupajući od stavka 2., sljedeći deklaranti ne moraju imati poslovni nastan unutar carinskog područja Unije:

- (a) osobe koje podnose carinsku deklaraciju za provoz ili privremeni uvoz;
- (b) osobe koje povremeno podnose carinsku deklaraciju, uključujući za uporabu u posebne svrhe ili unutarnju proizvodnju, ako carinska tijela to smatraju opravdanim;

(c) osobe s poslovnim nastanom u zemlji čije je državno područje susjedno carinskom području Unije, a koje podnose robu na koju se odnosi carinska deklaracija u graničnom carinskom uredu Unije koji je susjedan toj zemlji, pod uvjetom da zemlja u kojoj osobe imaju poslovni nastan priznaje recipročne koristi osobama s poslovnim nastanom na carinskom području Unije.

4. Carinske deklaracije moraju biti ovjerene.

Članak 171.**Podnošenje carinske deklaracije prije podnošenja robe**

Carinska deklaracija može se podnijeti prije očekivanog podnošenja robe carini. Ako roba nije podnesena u roku od 30 dana nakon podnošenja carinske deklaracije, smatra se da carinska deklaracija nije podnesena.

Članak 172.**Prihvaćanje carinske deklaracije**

1. Carinska tijela odmah prihvaćaju deklaracije koje ispunjavaju uvjete koji se navode u ovome poglavlju, pod uvjetom da je roba na koju se one odnose bila podnesena carini.

2. Dan na koji carinska tijela prihvate carinsku deklaraciju, osim ako je predviđeno drukčije, je dan koji će se koristiti za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak za koji se roba deklarira i za sve ostale uvozne ili izvozne formalnosti.

Članak 173.**Izmjena carinske deklaracije**

1. Deklarantu se, na zahtjev, može dopustiti izmjena jednog ili više podataka u carinskoj deklaraciji nakon što je carina prihvatila tu deklaraciju. Carinska deklaracija se, zbog izmjena, ne može primijeniti na drugu robu, osim one koju izvorno obuhvaća.

2. Takve izmjene nisu dopuštene ako se traže nakon jednog od sljedećih događaja:

(a) nakon što su carinska tijela obavijestila deklaranta da namjeravaju pregledati robu;

(b) nakon što su carinska tijela utvrdila da su podaci carinske deklaracije netočni;

(c) nakon što su carinska tijela pustila robu.

3. Na zahtjev deklaranta se u roku od tri godine od dana prihvaćanja carinske deklaracije može dopustiti izmjena carinske deklaracije nakon puštanja robe kako bi deklarant ispunio svoje obveze vezane za stavljanje robe u dotični carinski postupak.

Članak 174.**Poništenje carinske deklaracije**

1. Carinska tijela, na zahtjev deklaranta, poništavaju carinsku deklaraciju koja je već bila prihvaćena, u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) ako su uvjerena da će roba odmah biti stavljena u drugi carinski postupak;

(b) ako su uvjerena da, zbog posebnih okolnosti, stavljanje robe u carinski postupak za koji je deklarirana više nije opravdano.

Međutim, ako su carinska tijela obavijestila deklaranta da imaju namjeru pregledati robu, zahtjev za poništenjem carinske deklaracije ne prihvaća se prije nego što se obavi pregled.

2. Carinska deklaracija ne poništava se nakon puštanja robe osim ako je drukčije predviđeno.

Članak 175.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja slučajeva kada se carinska deklaracija poništava nakon puštanja robe, kako je navedeno u članku 174. stavku 2.

Članak 176.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za:

(a) podnošenje carinske deklaracije u skladu s člankom 171.;

(b) prihvaćanje carinske deklaracije kako je navedeno u članku 172., uključujući primjenu tih pravila na slučajeve iz članka 179.;

(c) izmjenu carinske deklaracije nakon puštanja robe u skladu s člankom 173. stavkom 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 5.

Druga pojednostavljenja

Članak 177.

Pojednostavljenje sastavljanja carinskih deklaracija za robu iz različitih tarifnih podbrojeva

1. Ako se pošiljka sastoji od robe koja je iz različitih tarifnih podbrojeva, a postupanje sa svakom od tih roba u skladu s njezinim tarifnim podbrojem u svrhu sastavljanja carinske deklaracije predstavljalo bi opterećenje poslom i troškom koji nije proporcionalan plativim uvoznim ili izvoznim carinama, carinska se tijela mogu, na zahtjev deklaranta, složiti s tim da se uvozna ili izvozna carina naplaćuje na cijelu pošiljku na temelju tarifnih podbrojeva robe koja podliježe najvišoj stopi uvozne ili izvozne carine.

2. Carinska tijela dužna su odbiti korištenje pojednostavljenja iz stavka 1. za robu koja podliježe zabranama ili ograničenjima ili trošarinama ako je za primjenu te mjere potrebno točno razvrstavanje.

Članak 178.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata donosi mjere za određivanje tarifnih podbrojeva za primjenu članka 177. stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 179.

Centralizirano carinjenje

1. Carinska tijela mogu, na zahtjev, ovlastiti neku osobu da podnese, u carinski ured koji je nadležan za mjesto na kojemu ta osoba ima poslovni nastan, carinsku deklaraciju za robu koja se podnosi carini u drugom carinskom uredu.

Od uvjeta za odobrenje iz prvog podstavka može se odustati ako je carinska deklaracija podnesena, a roba podnesena carinskim uredima uz odgovornost jednog carinskog tijela.

2. Podnositelj zahtjeva za odobrenje iz stavka 1. je ovlašten gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje.

3. Carinski ured u kojem je carinska deklaracija podnesena dužan je:

- (a) nadzirati stavljanje robe u dotični carinski postupak;
- (b) provesti carinske provjere za pregled carinske deklaracije iz članka 188. točaka (a) i (b);
- (c) ako je opravdano, zatražiti da carinski ured kojem je podnesena roba provede carinske provjere za provjeru carinske deklaracije iz članka 188.; i
- (d) provesti carinske formalnosti za naplatu iznosa uvozne ili izvozne carine koji odgovara carinskom dugu.

4. Carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija i carinski ured u kojem se podnosi roba razmjenjuju podatke koji su potrebni za provjeru carinske deklaracije i puštanje robe.

5. Carinski ured u kojem se roba podnosi, ne dovodeći u pitanje vlastite provjere robe unesene u carinsko područje Unije ili iznesene iz njega, obavlja sve carinske provjere iz stavka 3. točke (c) i daje rezultate tih provjera carinskom uredu u kojem se podnosi carinska deklaracija.

6. Carinski ured u kojem se podnosi carinska deklaracija pušta robu u skladu s člancima 194. i 195., uzimajući u obzir:

- (a) rezultate vlastitih provjera za provjeru carinske deklaracije,
- (b) rezultate provjera carinskog ureda u kojem se podnosi roba za provjeru carinske deklaracije i provjere robe koja se unosi u carinsko područje Unije ili iznosi iz njega.

Članak 180.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja uvjeta za izdavanje odobrenja iz članka 179. stavka 1. prvog podstavka.

Članak 181.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o:

- (a) centraliziranom carinjenju, uključujući relevantne carinske formalnosti i provjere iz članka 179.;
- (b) odustajanju od obveze podnošenja robe iz članka 182. stavka 3. u kontekstu centraliziranog carinjenja.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 182.**Unos u evidencije deklaranta**

1. Carinska tijela mogu, na zahtjev, ovlastiti neku osobu da podnese carinsku deklaraciju, uključujući pojednostavljenu deklaraciju, u obliku unosa u evidencije deklaranta, pod uvjetom da su podaci te deklaracije na raspolaganju carinskim tijelima u elektroničkom sustavu deklaranta u vrijeme podnošenja carinske deklaracije u obliku unosa u evidencije deklaranta.
2. Carinska deklaracija se smatra prihvaćenom u trenutku u kojem se roba knjiži.
3. Carinska tijela mogu, na zahtjev, odustati od obveze podnošenja robe. U tom se slučaju smatra da je roba puštena u trenutku unosa u evidencije deklaranta.

To se odustajanje može odobriti ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) deklarant je ovlašten gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje;
- (b) to traži priroda i protok dotične robe te je to poznato carinskom tijelu;
- (c) nadzorni carinski ured ima pristup svim podacima koje smatra potrebnima za omogućivanje ostvarivanja svojeg prava na pregled robe u slučaju potrebe;

- (d) u vrijeme knjiženja roba više nije bila podložna zabranama ili ograničenjima, osim ako je u odobrenju određeno drukčije.

Međutim, nadzorni carinski ured može u posebnim situacijama tražiti da se roba podnese.

4. Uvjeti u kojima je dopušteno puštanje robe moraju biti navedeni u odobrenju.

Članak 183.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja uvjeta za izdavanje odobrenja iz članka 182. stavka 1.

Članak 184.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o unosu u evidencije deklaranta iz članka 182., uključujući relevantne carinske formalnosti i provjere.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 185.**Samoprocjena**

1. Carinska tijela mogu, na zahtjev, ovlastiti gospodarskog subjekta za obavljanje određenih carinskih formalnosti koje obavljaju carinska tijela, za određivanje iznosa dospjele uvozne i izvozne carine te za obavljanje određenih provjera pod carinskim nadzorom.
2. Podnositelj zahtjeva za odobrenje iz stavka 1. je ovlašten gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje.

Članak 186.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) uvjeta za izdavanje odobrenja iz članka 185. stavka 1.;
- (b) carinskih formalnosti i provjera koje treba obaviti korisnik odobrenja iz članka 185. stavka 1.

Članak 187.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o carinskim formalnostima i provjerama koje treba obaviti korisnik odobrenja iz članka 185. stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 3.

Provjera i puštanje robe

Odjeljak 1.

Provjera

Članak 188.

Provjera carinske deklaracije

Carinska tijela mogu, u svrhu provjere točnosti podataka koji su navedeni u prihvaćenoj carinskoj deklaraciji:

- (a) pregledati deklaraciju i priložene isprave;
- (b) tražiti da deklarant pruži druge isprave;
- (c) pregledati robu;
- (d) uzeti uzorke za analizu ili za detaljno ispitivanje robe.

Članak 189.

Pregled i uzorkovanje robe

1. Prijevoz robe do mjesta na kojima će se pregledati i na kojima će se uzeti uzorci i sve postupke koji su potrebni za takav pregled ili uzimanje uzoraka obavlja deklarant ili se obavlja na odgovornost deklaranta. Nastale troškove snosi deklarant.

2. Deklarant ima pravo prisustvovati ili biti zastupljen kada se roba pregledava i kada se uzimaju uzorci. Ako carinska tijela imaju opravdane razloge da to učine, ona mogu tražiti da deklarant bude prisutan ili zastupljen kada se roba pregledava ili uzimaju uzorci ili da im osigura potrebnu pomoć za olakšavanje takvog pregleda ili uzimanja uzoraka.

3. Pod uvjetom da se uzorci uzimaju u skladu s važećim odredbama, carinska tijela nisu odgovorna za plaćanje bilo kakve naknade u vezi s time, ali snose troškove njihove analize ili pregleda.

Članak 190.

Djelomični pregled i uzorkovanje robe

1. Ako se pregledava samo dio robe koji je obuhvaćen carinskom deklaracijom ili se uzimaju uzorci, smatrat će se da se rezultati takvog djelomičnog pregleda ili analize ili ispitivanja uzoraka primjenjuju na svu robu koja je obuhvaćena istom deklaracijom.

Međutim, deklarant može zahtijevati daljnji pregled ili uzorkovanje robe ako smatra da rezultati djelomičnog pregleda ili analize ili ispitivanja uzetih uzoraka nisu valjani u odnosu na ostatak deklarirane robe. Zahtjev se odobrava pod uvjetom da roba nije bila puštena ili pod uvjetom da, ako je bila puštena, deklarant dokaže da nije bila izmijenjena na bilo koji način.

2. Za potrebe stavka 1., ako carinska deklaracija obuhvaća robu iz dvije ili više stavki, smatra se da podaci koji se odnose na robu iz svake stavke čine zasebnu deklaraciju.

Članak 191

Rezultati provjere

1. Rezultati provjere carinske deklaracije koriste se za primjenu odredaba koje uređuju carinski postupak u koji je stavljena roba.

2. Ako carinska deklaracija nije provjerena, stavak 1. primjenjuje se na temelju podataka koji se nalaze u toj deklaraciji.

3. Rezultati provjere koju obavljaju carinska tijela imaju jednaku dokaznu snagu na cijelom carinskom području Unije.

Članak 192.**Mjere za prepoznavanje**

1. Carinska tijela ili, po potrebi, gospodarski subjekti koje su carinska tijela za to ovlastila, poduzimaju potrebne mjere za prepoznavanja robe ako se takvo prepoznavanje traži kako bi se osiguralo ispunjavanje odredaba koje reguliraju carinski postupak za koji je ta roba deklarirana.

Te mjere za prepoznavanje imaju isti pravni učinak u čitavom carinskom području Unije.

2. Sredstva za prepoznavanje koja se pričvršćuju na robu, ambalažu ili na prijevozna sredstva uklanjaju ili uništavaju samo carinska tijela ili gospodarski subjekti ako su ih carinska tijela ovlastila za to, osim ako je, radi nepredviđenih okolnosti ili više sile, njihovo uklanjanje ili uništenje nužno za zaštitu robe ili prijevoznih sredstava.

Članak 193.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje mjere za provjeru carinske deklaracije, pregled i uzorkovanje robe te rezultate provjere.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.**Puštanje****Članak 194.****Puštanje robe**

1. Ako su uvjeti za stavljanje robe u dotični postupak ispunjeni i pod uvjetom da se ne primjenjuje nikakvo ograničenje i da roba ne podliježe nikakvoj zabrani, carinska tijela puštaju robu čim se provjere podaci u carinskoj deklaraciji ili se prihvate bez provjere.

Prvi podstavak također se primjenjuje ako se provjera na koju se odnosi članak 188. ne može obaviti unutar razumnog roka i roba više ne treba biti prisutna radi provjere.

2. Sva se roba koja je obuhvaćena istom deklaracijom pušta istovremeno.

Za potrebe prvog podstavka, ako carinska deklaracija obuhvaća robu iz dvije ili više stavki, smatra se da podaci koji se odnose na robu iz svake stavke čine zasebnu carinsku deklaraciju.

Članak 195.**Puštanje koje ovisi o plaćanju iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu ili podnošenju osiguranja**

1. Ako radi stavljanja robe u carinski postupak nastaje carinski dug, puštanje robe uvjetovano je plaćanjem iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu ili podnošenjem osiguranja radi pokrivanja tog duga.

Međutim, ne dovodeći u pitanje treći podstavak, prvi podstavak ne primjenjuje se na privremeni uvoz uz djelomično oslobođenje od uvozne carine.

Ako, prema odredbama koje uređuju carinski postupak za koji je roba deklarirana, carinska tijela traže podnošenje osiguranja, ta se roba ne pušta u dotični carinski postupak dok se ne podnese osiguranje.

2. U posebnim slučajevima puštanje robe ne uvjetuje se podnošenjem osiguranja za robu koja podliježe zahtjevu za povlačenje u carinskim kvotama.

3. Ako se koristi pojednostavljeno iz članaka 166., 182. i 185. te je podneseno zajedničko osiguranje, puštanje robe ne uvjetuje se praćenjem osiguranja od strane carinskih tijela.

Članak 196.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja slučajeva iz članka 195. stavka 2.

POGLAVLJE 4.**Raspolaganje robom****Članak 197.****Uništenje robe**

Ako carinska tijela imaju opravdane razloge za to, ona mogu tražiti da se roba koja je bila podnesena carini uništi i shodno tomu obavještavaju posjednika robe. Trošak uništenja snosi posjednik robe.

Članak 198.**Mjere koje poduzimaju carinska tijela**

1. Carinska tijela poduzimaju sve potrebne mjere, uključujući zapljenu i prodaju ili uništenje, za raspolaganje robom u sljedećim slučajevima:

(a) ako jedna od obveza koje se određuju carinskim zakonodavstvom, a koja se odnosi na unošenje robe koja nije roba Unije na carinsko područje Unije, nije ispunjena ili je roba izuzeta ispod carinskog nadzora;

(b) ako se roba ne može pustiti iz jednog od sljedećih razloga:

i. nije bilo moguće, iz razloga koji se pripisuju deklarantu, poduzeti ili nastaviti pregled robe u razdoblju kojeg su propisala carinska tijela;

ii. isprave koje se moraju podnijeti prije nego što se roba može staviti u ili pustiti u zahtijevani carinski postupak nisu podnesene;

iii. plaćanja ili osiguranje koje je trebalo biti obavljeno ili podneseno u vezi s uvoznom ili izvoznom carinom, ovisno o slučaju, nije bilo obavljeno ili podneseno u propisanom roku;

iv. roba podliježe zabranama ili ograničenjima;

(c) ako roba nije iznesena u razumnom roku nakon puštanja;

(d) ako se, nakon puštanja, ustanovi da roba ne ispunjava uvjete za takvo puštanje; ili

(e) ako se roba ustupa u korist države u skladu s člankom 199.

2. Smatra se da je roba koja nije roba Unije a koja se ustupa u korist države, oduzima ili zapljenjuje, stavljena u postupak carinskog skladištenja. Knjiži je rukovatelj carinskog skladištenja ili carinska tijela, ako je ona čuvaju.

Ako je roba koja se treba uništiti, ustupiti u korist državi, oduzeti ili zaplijeniti već podložna carinskoj deklaraciji, knjiženje uključuje upućivanje na carinsku deklaraciju. Carinska tijela poništavaju tu carinsku deklaraciju.

3. Troškove mjera iz stavka 1. snosi:

(a) u slučaju iz stavka 1. točke (a), svaka osoba koja je trebala ispuniti dotične obveze ili koja je izuzela robu ispod carinskog nadzora;

(b) u slučajevima iz stavka 1. točaka (b) i (c), deklarant;

(c) u slučaju iz stavka 1. točke (d), osoba koja je trebala ispuniti uvjete koji uređuju puštanje robe;

(d) u slučaju iz stavka 1. točke (e), osoba koja je ustupila robu u korist države.

Članak 199.**Ustupanje**

Robu koja nije roba Unije i robu koja je stavljena u postupak krajnje uporabe, korisnik postupka ili po potrebi posjednik robe može, uz prethodno odobrenje carinskih tijela, ustupiti u korist države.

Članak 200.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o:

(a) uništenju robe iz članka 197.;

(b) prodaji robe iz članka 198. stavka 1.;

(c) ustupanju robe u korist države u skladu s člankom 199.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

GLAVA VI.

**PUŠTANJE U SLOBODNI PROMET I OSLOBOĐENJE OD
UVOZNE CARINE**

POGLAVLJE 1.

Puštanje u slobodni promet

Članak 201.

Područje primjene i učinak

1. Roba koja nije roba Unije, a koja je namijenjena stavljanju na tržište Unije ili za osobnu uporabu ili potrošnju na carinskom području Unije, stavlja se u postupak puštanja u slobodni promet.

2. Puštanje u slobodni promet sastoji se od sljedećeg:

- (a) naplate sve dospjele uvozne carine;
- (b) naplate, po potrebi, ostalih davanja, kako se predviđa prema odgovarajućim važećim odredbama koje se odnose na naplatu tih davanja;
- (c) primjene mjera trgovinske politike i zabrana i ograničenja ukoliko ih nije trebalo primijeniti u ranijoj fazi; i
- (d) ispunjavanja drugih formalnosti koje se navode u vezi s uvozom robe.

3. Puštanjem u slobodni promet roba koja nije roba Unije stječe status robe Unije.

Članak 202.

Mjere trgovinske politike

1. Ako se prerađeni proizvodi koji su dobiveni unutarnjom proizvodnjom puštaju u slobodni promet, a iznos uvozne carine izračunava u skladu s člankom 86. stavkom 3., mjere trgovinske politike koje se primjenjuju su one koje se mogu primijeniti na puštanje u slobodni promet robe koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na otpatke i ostatke.

3. Ako se prerađeni proizvodi koji su dobiveni unutarnjom proizvodnjom puštaju u slobodni promet, a iznos uvozne carine izračunava u skladu s člankom 85. stavkom 1., mjere trgovinske politike koje se primjenjuju su one koje se mogu primijeniti na puštanje u slobodni promet robe koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje.

4. Ako zakonodavstvo Unije utvrđuje mjere trgovinske politike za puštanje u slobodni promet, takve mjere ne primjenjuje se na prerađene proizvode koji se puštaju u slobodni promet nakon vanjske proizvodnje u sljedećim slučajevima ako:

- (a) prerađeni proizvodi zadržavaju svoje podrijetlo iz Unije u smislu članka 60.;
- (b) vanjska proizvodnja uključuje popravak, uključujući sustav standardne zamjene iz članka 261.; ili
- (c) vanjska proizvodnja slijedi daljnje proizvodne radnje u skladu s člankom 258.

POGLAVLJE 2.

Oslobođenje od uvoznih carina

Odjeljak 1.

Vraćena roba

Članak 203.

Područje primjene i učinak

1. Roba koja nije roba Unije koja se, nakon što je prvo bila izvezena kao roba Unije iz carinskog područja Unije, vraća na to područje u razdoblju od tri godine i deklarira za puštanje u slobodni promet, oslobađa se od uvozne carine na zahtjev dotične osobe.

Prvi podstavak primjenjuje se čak i ako vraćena roba predstavlja samo dio robe koja je prethodno izvezena iz carinskog područja Unije.

2. Trogodišnje razdoblje iz stavka 1. može se produljiti kako bi se u obzir uzele posebne okolnosti.

3. Ako je, prije izvoza iz carinskog područja Unije, vraćena roba bila puštena u slobodni promet oslobođena od carine ili uz smanjenu stopu uvozne carine zbog određene uporabe u posebne svrhe, oslobođenje od carine prema stavku 1. dopušta se samo ako se roba pušta u slobodni promet za istu posebnu svrhu.

Ako uporaba u posebne svrhe za koju se dotična roba pušta u slobodni promet više nije ista, iznos uvozne carine smanjuje se za sve iznose koji su bili naplaćeni za robu kada je ona prvi puta puštena u slobodni promet. Ako taj iznos prelazi onaj koji se obračunava za puštanje vraćene robe u slobodni promet, ne odobrava se povrat.

4. Ako je roba Unije izgubila carinski status robe Unije prema članku 154. te se nakon tog pušta u slobodni promet, primjenjuju se stavci 1., 2. i 3.

5. Oslobođenje od uvozne carine dopušta se samo ako se roba vraća u stanju u kojem je izvezena.

6. Oslobođenje od uvozne carine podupire se podacima kojima se utvrđuje da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje.

Članak 204

Roba koja je iskoristila mjere utvrđene zajedničkom poljoprivrednom politikom

Oslobođenje od uvozne carine iz članka 203. ne dopušta se za robu koja je iskoristila mjere utvrđene zajedničkom poljoprivrednom politikom, a uključuju njezin izvoz iz carinskog područja Unije, osim ako je u određenim slučajevima drukčije predviđeno.

Članak 205.

Roba koja je prethodno stavljena u postupak unutarnje proizvodnje

1. Članak 203. primjenjuje se na prerađene proizvode koji su prvo bili ponovo izvezeni iz carinskog područja Unije nakon postupka unutarnje proizvodnje.

2. Na zahtjev deklaranta i pod uvjetom da deklarant dostavi potrebne podatke, iznos uvozne carine na robu koja je obuhvaćena stavkom 1. određuje se u skladu s člankom 86. stavkom 3. Datum prihvaćanja deklaracije za ponovni izvoz smatra se danom puštanja u slobodni promet.

3. Oslobođenje od uvozne carine koje se predviđa člankom 203. ne odobrava se za prerađene proizvode koji su bili izvezeni u skladu s člankom 223. stavkom 2. točkom (c), osim ako se jamči da roba neće biti stavljena u postupak unutarnje proizvodnje.

Članak 206.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

(a) slučajeva kada se roba smatra vraćenom u stanju u kojem je izvezena;

(b) posebnih slučajeva iz članka 204.

Članak 207.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o pružanju informacija iz članka 203. stavka 6.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.

Morski ribolov i proizvodi iz mora

Članak 208.

Proizvodi morskog ribolova i ostali proizvodi iz mora

1. Ne dovodeći u pitanje članak 60. stavak 1., sljedeća roba oslobađa se od uvozne carine kada se pušta u slobodni promet:

(a) proizvodi morskog ribolova i ostali proizvodi iz teritorijalnih mora zemlje ili područja izvan carinskog područja Unije pomoću plovila koja su isključivo registrirana ili upisana u državi članici i koja plove pod zastavom te države;

(b) proizvodi koji su dobiveni iz proizvoda iz točke (a) na brodovima-tvornicama koji ispunjavaju uvjete koji se utvrđuju tom točkom.

2. Oslobođenje od uvozne carine iz stavka 1. mora se potkrijepiti dokazom da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u tom stavku.

Članak 209.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o pružanju dokaza iz članka 208. stavka 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

GLAVA VII.

POSEBNI POSTUPCI

POGLAVLJE 1.

Opće odredbe

Članak 210.

Područje primjene

Roba se može staviti u jednu od sljedećih kategorija posebnih postupaka:

- (a) provoz, koji se sastoji od vanjskog i unutarnjeg provoza;
- (b) smještaj, koji se sastoji od smještaja u carinskom skladištu i slobodnih zona;
- (c) posebnu uporabu, koja se sastoji od privremenog uvoza i uporabe u posebne svrhe;
- (d) preradu, koja se sastoji od unutarnje i vanjske proizvodnje.

Članak 211.

Odobrenje

1. Odobrenje carinskih tijela potrebno je za sljedeće:

- (a) primjenu postupka unutarnje ili vanjske proizvodnje, postupka privremenog uvoza ili postupka krajnje uporabe;
- (b) upravljanje prostorom za smještaj za carinsko skladištenje robe, osim ako su posjednik prostora sama carinska tijela.

U odobrenju se navode uvjeti pod kojima se dopušta primjena jednog ili više postupaka iz prvog podstavka ili upravljanje prostorom za smještaj.

2. Carinska tijela daju odobrenje s retroaktivnim učinkom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) dokazana je gospodarska potreba;
- (b) zahtjev nije povezan s pokušajem prijevare;

(c) podnositelj zahtjeva dokazao je, temeljem računa ili evidencije, da:

- i. su svi uvjeti postupka ispunjeni;
- ii. se roba, po potrebi, može identificirati za dotično razdoblje;
- iii. takvi računi ili evidencije omogućuju nadzor postupka;

(d) sve se potrebne formalnosti za reguliranje stanja robe mogu provesti, uključujući po potrebi poništenje dotične carinske deklaracije;

(e) podnositelju zahtjeva nije izdano odobrenje s retroaktivnim učinkom u roku tri godine od dana kada je prihvaćen zahtjev;

(f) ispitivanje gospodarskih uvjeta nije potrebno, osim kada se zahtjev odnosi na obnavljanje odobrenja za istu vrstu djelatnosti i robe;

(g) zahtjev se ne tiče upravljanja prostorom za smještaj za carinsko skladištenje robe;

(h) ako se zahtjev odnosi na obnavljanje odobrenja za istu vrstu djelatnosti i robe, zahtjev se podnosi u roku od tri godine od isteka izvornog odobrenja.

Carinska tijela mogu dati odobrenje s retroaktivnim učinkom kada roba koja je stavljena u carinski postupak više nije raspoloživa u vrijeme kada je prihvaćen zahtjev za takvo odobrenje.

3. Osim ako je drukčije predviđeno, odobrenje iz stavka 1. izdaje se samo osobama koje zadovoljavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) imaju poslovni nastan na carinskom području Unije;
- (b) podnesu potrebno uvjerenje o primjerenom vođenju poslova; smatra se da ovlašteni gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje ispunjava ovaj uvjet u mjeri u kojoj je aktivnost vezana uz dotični posebni postupak uzeta u obzir u odobrenju iz članka 38. stavka 2. točke (a).

(c) ako carinski dug ili drugi troškovi mogu nastati za robu koja je stavljena u posebni postupak, podnesu osiguranje u skladu s člankom 89.;

(d) u slučaju privremenog uvoza ili postupka unutarnje proizvodnje, koriste robu ili dogovore njezino korištenje ili obavljanje proizvodne radnje na robi ili dogovore njihovo obavljanje, tim redom.

4. Osim ako je drukčije predviđeno i uz stavak 3., odobrenje iz stavka 1. daje se samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) carinska tijela mogu obavljati carinski nadzor, a da ne moraju uvoditi upravne mjere koje su nerazmjerne uključenim gospodarskim potrebama;

(b) bitni interesi proizvođača Unije nisu ugroženi odobrenjem za postupak prerade (gospodarski uvjeti).

5. Smatra se da bitni interesi proizvođača Unije nisu ugroženi, kako se navodi u stavku 4. točki (b), osim ako postoje dokazi o suprotnom ili ako se gospodarski uvjeti smatraju ispunjenima.

6. Ako postoje dokazi da će bitni interesi proizvođača Unije vjerojatno biti ugroženi, provodi se ispitivanje gospodarskih uvjeta na razini Unije.

Članak 212.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

(a) uvjeta za izdavanje odobrenja za postupke iz članka 211. stavka 1.;

(b) iznimaka od uvjeta iz članka 211. stavaka 3. i 4.;

(c) slučajeva u kojima se gospodarski uvjeti smatraju ispunjenima iz članka 211. stavka 5.

Članak 213.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o ispitivanju gospodarskih uvjeta iz članka 211. stavka 6.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 214.

Evidencija

1. Osim za postupak provoza ili osim ako je određeno drukčije, korisnik odobrenja, korisnik postupka i sve osobe koje obavljaju radnju koja uključuje smještaj, izradu ili preradu robe ili prodaju ili nabavu robe u slobodnim zonama, vode odgovarajuću evidenciju u obliku koji odobravaju carinska tijela.

Ta evidencija mora sadržavati informacije i podatke koji omogućuju carinskim tijelima da nadziru dotični postupak, posebno u vezi s prepoznavanjem robe koja je stavljena u taj postupak, njezinim carinskim statusom i kretanjem.

2. Smatra se da ovlašteni gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje ispunjava obvezu iz stavka 1. u mjeri u kojoj je njegova evidencija primjerena za svrhu dotičnog posebnog postupka.

Članak 215.

Završetak posebnog postupka

1. U drugim slučajevima osim postupka provoza i ne dovodeći u pitanje članak 254., posebni se postupak završava kada se roba koja je stavljena u postupak ili prerađeni proizvodi koji su stavljeni u sljedeći carinski postupak, iznesu iz carinskog područja Unije ili se unište bez ostataka ili se ustupe u korist države u skladu s člankom 199.

2. Postupak provoza završavaju carinska tijela kada mogu utvrditi, temeljem usporedbe podataka koji su na raspolaganju otpremnom carinskom uredu i podataka na raspolaganju određenoj carinskom uredu, da je postupak ispravno okončan.

3. Carinska tijela poduzimaju sve potrebne mjere za reguliranje stanja robe za koju postupak nije završen prema propisanim uvjetima.

4. Osim ako je drukčije predviđeno, završetak postupak provodi se u određenom roku.

Članak 216.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja roka iz članka 215. stavka 4.

Članak 217.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o završetku posebnog postupka iz članka 216.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 218.

Prijenos prava i obveza

Prava i obveze korisnika postupka u vezi s robom koja je stavljena u posebni postupak osim provoza mogu se potpuno ili djelomično prenijeti na drugu osobu koja ispunjava uvjete utvrđene za dotični postupak.

Članak 219.

Kretanje robe

U posebnim slučajevima, roba koja je stavljena u posebni postupak osim provoza ili u slobodnu zonu može se kretati između različitih mjesta na carinskom području Unije.

Članak 220.

Uobičajeni oblici rukovanja

Roba koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja ili u postupak prerade ili u slobodnu zonu, može biti podvrgnuta uobičajenim oblicima rukovanja koji su namijenjeni očuvanju robe, poboljšanju njezinog izgleda ili tržišne kvalitete ili njezinoj pripremi za distribuciju ili prodaju.

Članak 221.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284.:

(a) za utvrđivanje slučajeva i uvjeta za kretanje robe koja je stavljena u posebni postupak osim provoza ili u slobodnu zonu sukladno članku 219.;

(b) za određivanje uobičajenog oblika rukovanja robom koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja ili u postupak prerade ili u slobodnu zonu iz članka 220.

Članak 222.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za:

(a) prijenos prava i obveza korisnika postupka u vezi s robom koja je u posebnom postupku osim provoza sukladno članku 218.;

(b) kretanje robe koja je stavljena u posebni postupak osim provoza ili u slobodnu zonu sukladno članku 219.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Članak 223.

Istovrijedna roba

1. Istovrijedna se roba sastoji od robe Unije koja se smješta, koristi ili prerađuje umjesto robe koja je stavljena u posebni postupak.

U postupku vanjske proizvodnje, istovrijedna roba se sastoji od robe koja nije roba Unije, koja se prerađuje umjesto robe Unije koja je stavljena u postupak vanjske proizvodnje.

Osim ako je drukčije predviđeno, istovrijedna roba ima jednaku osmoznamenkastu oznaku kombinirane nomenklature, jednaku trgovačku vrijednost i jednake tehničke karakteristike kao i roba koju zamjenjuje.

2. Carinska tijela na zahtjev odobravaju sljedeće, pod uvjetom da je osigurano ispravno provođenje postupka, posebno u vezi s carinskim nadzorom:

(a) uporabu istovrijedne robe u postupku carinskog skladištenja, slobodnih zona, uporabi u posebne svrhe i postupku prerade;

(b) uporabu istovjetne robe u postupku privremenog uvoza, u posebnim slučajevima;

- (c) u slučaju postupka unutarnje proizvodnje, izvoz prerađenih proizvoda koji su dobiveni od istovrijedne robe prije uvoza robe koju zamjenjuju;
- (d) u slučaju postupka vanjske proizvodnje, uvoz prerađenih proizvoda koji su dobiveni od istovrijedne robe prije izvoza robe koju zamjenjuju.

Smatra se da ovlaštenu gospodarski subjekt za carinsko pojednostavljenje ispunjava uvjet da je osigurano ispravno provođenje postupka u mjeri u kojoj je aktivnost vezana uz uporabu istovrijedne robe za dotični posebni postupak uzeta u obzir u odobrenju iz članka 38. stavka 2. točke (a).

3. Uporaba istovrijedne robe ne odobrava se u sljedećim slučajevima:

- (a) ako se uobičajeni oblici rukovanja, kako se definira člankom 220., obavljaju u postupku unutarnje proizvodnje;
- (b) ako se na robu bez podrijetla, koja se koristi u izradi prerađenih proizvoda u postupku unutarnje proizvodnje, primjenjuje zabrana povrata ili izuzeće od uvozne carine, za koju je dokaz o podrijetlu izdan ili sastavljen u okviru povlaštenog postupanja između Unije i određenih zemalja ili područja izvan carinskog područja Unije ili skupina takvih zemalja ili područja;
- (c) ako bi ona dovela do neopravdane prednosti u vezi s uvoznom carinom ili ako je tako predviđeno zakonodavstvom Unije.

4. U slučaju iz stavka 2. točke (c) i ako bi prerađeni proizvodi podlijegali izvoznoj carini ako se ne bi izvozili u kontekstu postupka unutarnje proizvodnje, korisnik odobrenja podnosi osiguranje za plaćanje izvozne carine ako roba koja nije roba Unije ne bi bila uvezena u razdoblju koje se navodi u članku 257. stavku 3.

Članak 224.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) izuzeća iz članka 223. stavka 1. trećeg podstavka;

(b) uvjeta u kojima se koristi istovrijedna roba sukladno članku 223. stavku 2.;

(c) posebnih slučajeva uporabe istovjetne robe u postupku privremenog uvoza sukladno članku 223. stavku 2. točki (b);

(d) slučajeva kada se uporaba istovrijedne robe ne odobrava sukladno članku 223. stavku 3. točki (c).

Članak 225.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za uporabu istovrijedne robe sukladno članku 223. stavku 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 2.

Provoz

Odjeljak 1.

Vanjski i unutarnji provoz

Članak 226.

Vanjski provoz

1. U postupku vanjskog provoza, roba koja nije roba Unije može se kretati od jedne točke do druge točke unutar carinskog područja Unije, a da ne podliježe sljedećemu:

(a) uvoznj carini;

(b) drugim davanjima kako se predviđa drugim relevantnim važećim odredbama;

(c) mjerama trgovinske politike, u mjeri u kojoj ne zabranjuju ulazak u ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.

2. U posebnim slučajevima roba Unije stavlja se u postupak vanjskog provoza.

3. Kretanje iz stavka 1. odvija se na jedan od sljedećih načina:

- (a) u postupku vanjskog provoza Unije;
- (b) u skladu s Konvencijom TIR, pod uvjetom da je takvo kretanje:
- i. započelo ili će završiti izvan carinskog područja Unije;
 - ii. obavljeno između dvije točke na carinskom području Unije na području zemlje ili područja izvan carinskog područja Unije;
- (c) u skladu s Konvencijom ATA/Istanbulskom konvencijom, ako je riječ o kretanju u provozu;
- (d) pod pokrićem Rajnskog manifesta (članak 9. Revidirane konvencije o plovidbi Rajnom);
- (e) pod pokrićem obrasca 302 predviđenog Sporazumom između država stranaka Sjevernoatlantskoga ugovora o pravnom položaju njihovih snaga, koji je potpisan u Londonu 19. lipnja 1951.;
- (f) prema poštanskom sustavu u skladu s aktima Međunarodne poštanske unije, kada robu prevoze nositelji prava i obveza ili se prevozi za nositelje prava i obveza prema tim aktima.

Članak 227.

Unutarnji provoz

1. U postupku unutarnjeg provoza i prema uvjetima koji su utvrđeni u stavku 2., roba Unije može se kretati od jednog do drugog mjesta na carinskom području Unije i proći kroz zemlju ili područje izvan tog carinskog područja bez promjene svojeg carinskog statusa.
2. Kretanje iz stavka 1. odvija se na jedan od sljedećih načina:
 - (a) u postupku unutarnjeg provoza Unije, pod uvjetom da se takva mogućnost predviđa međunarodnim sporazumom;
 - (b) u skladu s Konvencijom TIR;
 - (c) u skladu s Konvencijom ATA/Istanbulskom konvencijom, ako je riječ o kretanju u provozu;

- (d) pod pokrićem Rajnskog manifesta (članak 9. Revidirane konvencije o plovidbi Rajnom);
- (e) pod pokrićem obrasca 302 predviđenog Sporazumom između država stranaka Sjevernoatlantskoga ugovora o pravnom položaju njihovih snaga, koji je potpisan u Londonu 19. lipnja 1951.;
- (f) prema poštanskom sustavu u skladu s aktima Međunarodne poštanske unije, kada robu prevoze nositelji prava i obveza ili se prevozi za nositelje prava i obveza prema tim aktima.

Članak 228.

Jedinstveno područje za potrebe provoza

Ako se roba kreće od jednog mjesta na carinskom području Unije na drugo u skladu s Konvencijom TIR, Konvencijom ATA/Istanbulskom konvencijom, pod pokrićem obrasca 302 ili prema poštanskom sustavu, smatra se da carinsko područje Unije, za potrebe takvog prijevoza, čini jedinstveno područje.

Članak 229.

Izuzeće osoba od djelatnosti TIR

1. Ako carinska tijela države članice odluče izuzeti neku osobu od djelatnosti TIR, sukladno članku 38. Konvencije TIR, ta se odluka primjenjuje na cijelom carinskom području Unije ti carinski uredi ne prihvaćaju karnete TIR-a koje je podnijela ta osoba.
2. Država članica o svojoj odluci iz stavka 1. i datumu njezine primjene obavješćuje druge države članice i Komisiju.

Članak 230.

Ovlašteni primatelj za potrebe TIR-a

Carinska tijela mogu, na zahtjev, ovlastiti neku osobu, navedenu kao „ovlaštenog primatelja” za primanje robe koja se premješta sukladno Konvenciji TIR na ovlaštenom mjestu, tako da se postupak dovršava sukladno članku 1. točki (d) Konvencije TIR.

Članak 231.

Delegirane ovlasti

- Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:
- (a) posebnih slučajeva kada se roba Unije stavlja u postupak vanjskog provoza sukladno članku 226. stavku 2,

(b) uvjeta za davanje odobrenja iz članka 230.

Članak 232.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za primjenu članka 226. stavka 3. točaka od (b) do (f) i članka 227. stavka 2. točaka od (b) do (f) na carinskom području Unije, uzimajući u obzir potrebe Unije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.

Provoz Unije

Članak 233.

Obveze korisnika postupka provoza Unije i prijevoznika i primatelja robe koja se kreće u postupku provoza Unije

1. Korisnik postupka provoza Unije odgovoran je za sve sljedeće:

(a) podnošenje robe u nepromijenjenom stanju i potrebnih podataka odredišnom carinskom uredu u propisanom roku i u skladu s mjerama koje poduzimaju carinska tijela radi osiguranja njezinog prepoznavanja;

(b) poštovanje carinskih odredaba u vezi s postupkom;

(c) osim ako je carinskim zakonodavstvom drukčije predviđeno, polaganje jamstva radi osiguranja plaćanja iznosa uvozne ili izvozne carine koja odgovara carinskom dugu ili ostalim davanjima, kako se predviđa drugim odgovarajućim važećim odredbama, koje mogu nastati u vezi s robom.

2. Obveza korisnika postupka ispunjena je i postupak provoza završen kada su roba koja je stavljena u postupak i potrebne informacije dostupne odredišnom carinskom uredu u skladu s carinskim zakonodavstvom.

3. Prijevoznik ili primatelj robe koji prihvaća robu znajući da se kreće u postupku provoza Unije također je odgovoran za podnošenje robe u nepromijenjenom stanju odredišnom carinskom uredu unutar propisanog roka i u skladu s mjerama koje poduzimaju carinska tijela radi osiguranja njezinog prepoznavanja.

4. Carinska tijela mogu, na zahtjev, odobriti bilo koje od sljedećih pojednostavljenja vezano uz stavljanje robe u postupak provoza Unije ili završetak tog postupka:

(a) status ovlaštenog pošiljatelja koji omogućuje korisniku odobrenja da stavi robu u postupak provoza Unije bez podnošenja carini;

(b) status ovlaštenog primatelja koji omogućuje korisniku odobrenja da primi robu koja se kreće u postupku provoza Unije na odobrenom mjestu kako bi se postupak dovršio u skladu s člankom 233. stavkom 2.;

(c) korištenje posebne vrste pečata, ako je pečaćenje potrebno za osiguranje prepoznavanja robe koja je stavljena u postupak provoza Unije;

(d) uporabu carinske deklaracije s ublaženim zahtjevima za podacima za stavljanje robe u postupak provoza Unije;

(e) uporabu elektroničkih prijevoznih isprava kao carinsku deklaraciju za stavljanje robe u postupak provoza Unije, ako one sadrže podatke takve deklaracije i ako su ti podaci dostupni carinskim tijelima na polasku i odredištu kako bi se omogućio carinski nadzor robe i završetak tog postupka.

Članak 234.

Roba koja prolazi preko područja zemlje ili područja izvan carinskog područja Unije u postupku vanjskog provoza Unije

1. Postupak vanjskog provoza Unije primjenjuje se na robu koja prolazi kroz zemlju ili područje izvan carinskog područja Unije ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) takve je mogućnost predviđena međunarodnim sporazumom;

(b) provoz kroz tu zemlju ili područje obavlja se pod pokrićem jedinstvene prijevozne isprave koja je sastavljena na carinskom području Unije.

2. U slučaju iz stavka 1. točke (b), upravljanje postupkom vanjskog provoza Unije suspendira se dok je roba izvan carinskog područja Unije.

Članak 235.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja uvjeta za izdavanje odobrenja iz članka 233. stavka 4.

Članak 236.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o:

- (a) stavljanju robe u postupak provoza Unije i završetku tog postupka;
- (b) primjeni pojednostavljenja iz članka 233. stavka 4.;
- (c) carinskom nadzoru robe koja prolazi preko područja zemlje ili područja izvan carinskog područja Unije u postupku vanjskog provoza Unije iz članka 234.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 3.**Smještaj****Odjeljak 1.****Zajedničke odredbe****Članak 237.****Područje primjene**

1. U postupku smještaja, roba koja nije roba Unije može se smjestiti na carinskom području Unije, a da ne podliježe sljedećem:

- (a) uvoznj carini;
- (b) drugim davanjima kako se predviđa drugim relevantnim važećim odredbama;
- (c) mjerama trgovinske politike, u mjeri u kojoj ne zabranjuju ulazak u ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.

2. Roba Unije može se staviti u postupak carinskog skladištenja ili u slobodnu zonu u skladu sa zakonodavstvom Unije

koje uređuje posebna područja ili kako bi se okoristila odlukom koja odobrava povrat ili otpust uvozne carine.

3. Ako postoji gospodarska potreba i carinski nadzor neće biti ugrožen, carinska tijela mogu odobriti smještaj robe iz Unije u prostor za smještaj za carinsko skladištenje. Ne smatra se da je ta roba u postupku carinskog skladištenja.

Članak 238.**Trajanje postupka smještaja**

1. Nema ograničenja vremena u kojem roba može ostati u postupku smještaja.

2. U iznimnim okolnostima carinska tijela mogu odrediti rok u kojem se mora završiti postupak smještaja, posebno ako vrsta i priroda robe mogu, u slučaju dugotrajnog smještaja, predstavljati prijetnju zdravlju ljudi, životinja ili biljaka ili okolišu.

Članak 239.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o stavljanju robe Unije u postupak carinskog skladištenja ili slobodne zone iz članka 237. stavka 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

Odjeljak 2.**Carinsko skladištenje****Članak 240.****Skladištenje u carinskim skladištima**

1. U postupku carinskog skladištenja, roba koja nije roba Unije može se smjestiti u prostorima ili na drugim mjestima koja carinska tijela odobre za takav postupak i pod carinskim nadzorom („carinska skladišta”).

2. Carinska skladišta mogu biti na raspolaganju svim osobama za carinsko skladištenje robe („javno carinsko skladište”) ili korisniku odobrenja za carinsko skladištenje za smještaj robe („privatno carinsko skladište”).

3. Roba koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja može se privremeno iznijeti iz tog carinskog skladišta. Osim u slučaju više sile, takvo iznošenje unaprijed odobravaju carinska tijela.

Članak 241.**Prerada**

1. Carinska tijela mogu, ako postoji gospodarska potreba i carinski nadzor neće biti ugrožen, odobriti preradu robe u postupku unutarnje proizvodnje ili postupku krajnje uporabe u carinskom skladištu, u skladu s uvjetima koji se predviđaju tim postupcima.

2. Roba iz stavka 1. ne smatra se robom u postupku carinskog skladištenja.

Članak 242.**Odgovornosti korisnika odobrenja ili postupka**

1. Korisnik odobrenja i korisnik postupka odgovorni su za sljedeće:

(a) osiguravanje da se roba u postupku carinskog skladištenja ne izuzme iz carinskog nadzora; i

(b) ispunjavanje obveza koje proizlaze iz smještaja robe u okviru postupka carinskog skladištenja;

2. Odstupajući od stavka 1., ako se odobrenje odnosi na javno carinsko skladište, ono može predvidjeti da se odgovornosti na koje se odnosi stavak 1. točke (a) ili (b) prenose isključivo na korisnika postupka.

3. Korisnik postupka odgovoran je za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

O djeljak 3.**Slobodne zone****Članak 243.****Imenovanje slobodnih zona**

1. Države članice mogu dijelove carinskog područja Unije imenovati slobodnim zonama.

Država članica za svaku slobodnu zonu određuje područje koje zauzima i određuje ulazne i izlazne prostore.

2. Države članice obavješćuju Komisiji o aktivnim slobodnim zonama.

3. Slobodne zone moraju se ograditi.

Neposredni pristupni prostor i ulazni i izlazni prostor područja slobodnih zona podliježu carinskom nadzoru.

4. Osobe, roba i prijevozna sredstva koja ulaze ili napuštaju slobodne zone mogu podlijegati carinskim provjerama.

Članak 244.**Zgrade i djelatnosti u slobodnim zonama**

1. Za izgradnju bilo koje zgrade u slobodnoj zoni potrebno je prethodno odobrenje carinskih tijela.

2. Podložno carinskom zakonodavstvu, sve su industrijske, trgovinske ili uslužne djelatnosti dozvoljene u slobodnoj zoni. Obavljanje takvih djelatnosti podložno je obavješćivanju carinskih tijela unaprijed.

3. Carinska tijela mogu nametnuti zabrane ili ograničenja djelatnosti iz stavka 2., uzimajući u obzir prirodu robe u pitanju ili zahtjeve carinskog nadzora ili zahtjeve sigurnosti i zaštite.

4. Carinska tijela mogu zabraniti osobama koje ne pribave potrebna uvjerenja o ispunjavanju carinskih odredaba obavljanje djelatnosti u slobodnoj zoni.

Članak 245.**Podnošenje robe i njezino stavljanje u postupak**

1. Roba koja se unosi u slobodnu zonu podnosi se carini i podvrgava propisanim carinskim formalnostima u sljedećim slučajevima:

(a) ako se unosi u slobodnu zonu izravno s područja izvan carinskog područja Unije;

(b) ako je stavljena u carinski postupak koji je završen ili je zaključen kada je roba stavljena u postupak slobodne zone;

(c) ako je stavljena u postupak slobodne zone kako bi iskoristila odluku kojom se odobrava povrat ili otpust od uvozne carine;

(d) ako zakonodavstvo različito od carinskog zakonodavstva predviđa takve formalnosti.

2. Roba koja se unosi u slobodnu zonu u okolnostima različitim od onih obuhvaćenih stavkom 1. ne podnosi se carini.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 246., smatra se da je roba koja se unese u slobodnu zonu stavljena u postupak slobodne zone:

(a) u trenutku njezinog ulaska u slobodnu zonu, osim ako je već bila stavljena u drugi carinski postupak; ili

(b) u trenutku kada se postupak provoza završi, osim ako se odmah stavlja u sljedeći carinski postupak.

Članak 246.

Roba Unije u slobodnim zonama

1. Roba Unije može se unijeti, uskladištiti, kretati, koristiti, preraditi ili potrošiti u slobodnoj zoni. U takvim se slučajevima ne smatra da je roba u postupku slobodne zone.

2. Na zahtjev dotične osobe, carinska tijela utvrđuju carinski status sljedeće robe kao robe Unije:

(a) roba Unije koja je unesena u slobodnu zonu;

(b) roba Unije koja je bila podvrgnuta proizvodnim radnjama u slobodnoj zoni;

(c) roba koja je puštena u slobodni promet u slobodnoj zoni.

Članak 247.

Roba koja nije roba Unije u slobodnim zonama

1. Roba koja nije roba Unije može, dok ostaje u slobodnoj zoni, biti puštena u slobodni promet ili stavljena u postupak unutarnje proizvodnje, postupak privremenog uvoza ili postupak krajnje uporabe, pod uvjetima koji se utvrđuju za te postupke.

U takvim se slučajevima ne smatra da je roba u postupku slobodne zone.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe koje se primjenjuju na zalihe ili na skladište živežnih namirnica, ako postupak koji se na to odnosi tako predviđa, stavak 1. ne isključuje uporabu ili potrošnju robe, čije puštanje u slobodni promet ili privremeni

uvoz ne uključuje primjenu uvozne carine ili mjera koje se navode u zajedničkoj poljoprivrednoj politici ili trgovinskim politikama.

U slučaju takve uporabe ili potrošnje, carinska deklaracija za postupak puštanja u slobodni promet ili privremenog uvoza nije potrebna.

Međutim, takva je deklaracija potrebna ako takva roba podliježe carinskim kvotama ili plafonu.

Članak 248.

Iznošenje robe iz slobodne zone

1. Ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo u drugim područjima osim carinskog, roba u slobodnoj zoni može se izvesti ili ponovno izvesti iz carinskog područja Unije ili unijeti u drugi dio carinskog područja Unije.

2. Članci 134. do 149. primjenjuju se na robu koja je iznesena iz slobodne zone u druge dijelove carinskog područja Unije.

Članak 249.

Carinski status

Ako se roba iznosi iz slobodne zone u drugi dio carinskog područja Unije ili se stavlja u carinski postupak, smatra se da je riječ o robi koja nije roba Unije, osim ako se ne dokaže njezin carinski status kao robe Unije.

Međutim, za potrebe primjene izvozne carine i izvoznih dozvola ili mjera provjere pri izvozu, koje se navode u zajedničkoj poljoprivrednoj politici ili trgovinskim politikama, takva se roba smatra robom Unije, osim ako se utvrdi da nema carinski status robe Unije.

POGLAVLJE 4.

Posebna uporaba

Odjeljak 1.

Privremeni uvoz

Članak 250.

Područje primjene

1. U postupku privremenog uvoza, roba koja nije roba Unije, koja je namijenjena za ponovni izvoz, može podlijevati posebnoj uporabi na carinskom području Unije, s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine, a da ne podliježe sljedećem:

(a) drugim davanjima kako se predviđa drugim relevantnim važećim odredbama;

(b) mjerama trgovinske politike, u mjeri u kojoj one ne zabranjuju ulazak na ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.

2. Postupak privremenog uvoza može se primijeniti samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) roba nije namijenjena podvrgavanju bilo kakvim promjenama, osim uobičajenog smanjenja vrijednosti nastalog njezinom uporabom;

(b) moguće je osigurati da se roba koja se stavi u postupak može prepoznati, osim ako je, s obzirom na prirodu robe ili predviđenu uporabu, vjerojatno da će zbog nedostatka mjera za prepoznavanje doći do zlouporabe postupka ili, u slučaju iz članka 223., ako se usklađenost s uvjetima u vezi s istovrijednom robom može provjeriti;

(c) korisnik postupka ima poslovni nastan izvan carinskog područja Unije, osim ako je određeno drukčije;

(d) ispunjeni su uvjeti, utvrđeni carinskim zakonodavstvom, za potpuno ili djelomično oslobođenje od carine.

Članak 251.

Razdoblje u kojem roba može ostati u postupku privremenog uvoza

1. Carinska tijela određuju razdoblje u kojem roba koja je stavljena u postupak privremenog uvoza mora biti ponovo izvezena ili stavljena u sljedeći carinski postupak. Takvo razdoblje mora biti dovoljno dugo za ispunjenje svrhe odobrene uporabe.

2. Osim ako je određeno drukčije, najdulje razdoblje tijekom kojega roba može ostati u postupku privremenog uvoza u istu svrhu i pod odgovornošću istog korisnika odobrenja iznosi 24 mjeseca, čak i ako je postupak završen stavljanjem robe u drugi posebni postupak i ponovnim stavljanjem robe u sljedeći postupak privremenog uvoza.

3. Ako se, u iznimnim okolnostima, odobrena uporaba ne može ispuniti u razdoblju iz stavaka 1. i 2., carinska tijela mogu, na opravdani zahtjev korisnika odobrenja, produljiti to razdoblje za razumno vrijeme.

4. Ukupno razdoblje tijekom kojeg roba može ostati u postupku privremenog uvoza ne smije premašiti 10 godina, osim u slučaju nepredviđenog događaja.

Članak 252.

Iznos uvozne carine u slučaju privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine

1. Iznos uvozne carine za robu koja se stavlja u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem određuje se na 3 % iznosa uvozne carine koja bi bila plativa na tu robu da je bila puštena u slobodni promet na dan kada je stavljena u postupak privremenog uvoza.

Taj iznos dopijeva svaki mjesec ili dio mjeseca u kojemu je roba bila stavljena u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.

2. Iznos uvozne carine ne smije prijeći iznos koji bi dospio da je dotična roba bila puštena u slobodni promet na dan kada je stavljena u postupak privremenog uvoza.

Članak 253.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 243. radi određivanja:

(a) posebne uporabe iz članka 250. stavka 1.;

(b) uvjeta iz članka 250. stavka 2. točke (d).

Odjeljak 2.

Uporaba u posebne svrhe

Članak 254.

Postupak krajnje uporabe

1. U postupku krajnje uporabe, roba se može pustiti u slobodni promet pod izuzećem od carine ili po smanjenoj stopi carine radi njezine posebne uporabe.

2. Ako je roba u fazi proizvodnje u kojoj se samo propisana uporaba u posebne svrhe može postići na učinkovit način, carinska tijela mogu u odobrenju odrediti uvjete u kojima se smatra da se roba koristi u svrhe koje su utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine.

3. Ako je roba pogodna za višekratnu uporabu, a carinska tijela smatraju da je to prikladno radi izbjegavanja zlouporabe, carinski nadzor nastavlja se za vrijeme koje ne prelazi dvije godine od dana njezine prve uporabe u svrhe koje su utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine.

4. Carinski nadzor u postupku krajnje uporabe završava u sljedećim slučajevima:

- (a) ako se roba koristila u svrhe koje su utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine;
- (b) ako je roba iznesena iz carinskog područja Unije, uništena ili ustupljena u korist države;
- (c) ako se roba koristila u druge svrhe osim onih koje su utvrđene za primjenu izuzeća od carine ili smanjene stope carine a uvozna je carina, koja se primjenjuje na robu, plaćena.

5. Ako se zahtijeva normativ proizvodnje, na postupak krajnje uporabe primjenjuje se na odgovarajući način članak 255.

6. Ostaci i otpaci proizašli iz izrade ili prerade robe prema propisanoj uporabi u posebne svrhe i gubici zbog prirodnog rasipanja resursa smatraju se robom koja je dodijeljena propisanoj uporabi u posebne svrhe.

7. Smatra se da su ostaci i otpaci, proizašli iz uništenja robe koja je stavljena u postupak krajnje uporabe, stavljeni u postupak carinskog skladištenja.

POGLAVLJE 5.

Prerada

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 255.

Normativ proizvodnje

Osim ako je normativ proizvodnje određen u zakonodavstvu Unije koje uređuje posebna područja, carinska tijela određuju ili normativ proizvodnje ili prosječni normativ proizvodnje proizvodne radnje ili metodu kojom se određuje takav normativ, po potrebi.

Normativ proizvodnje ili prosječan normativ proizvodnje određuje se na temelju stvarnih okolnosti u kojima se obavljaju ili će

se obavljati proizvodne radnje. Taj se normativ može prilagoditi, po potrebi, u skladu s člankom 28.

Odjeljak 2.

Unutarnja proizvodnja

Članak 256.

Područje primjene

1. Ne dovodeći u pitanje članak 223., u postupku unutarnje proizvodnje može se koristiti roba koja nije roba Unije, na carinskom području Unije, u jednoj ili više proizvodnih radnji, a da ta roba ne podliježe sljedećem:

- (a) uvoznj carini;
- (b) drugim davanjima kako se predviđa drugim relevantnim važećim odredbama;
- (c) mjerama trgovinske politike, ako one ne zabranjuju ulazak u ili izlazak robe iz carinskog područja Unije.

2. Postupak unutarnje proizvodnje može se primijeniti u drugim slučajevima osim za popravak i uništenje, ako se, ne dovodeći u pitanje uporabu dodatne proizvodne opreme, roba koja je stavljena u postupak može prepoznati u prerađenim proizvodima.

U slučaju iz članka 223., postupak se može primijeniti ako se može provjeriti usklađenost s uvjetima koji se navode u vezi s istovrijednom robom.

3. Osim stavaka 1. i 2., postupak unutarnje proizvodnje može se koristiti za sljedeću robu:

- (a) robu koja je namijenjena podvrgavanju radnjama za osiguravanje usklađenosti s tehničkim uvjetima za njezino puštanje u slobodni promet;
- (b) robu koja se mora podvrgnuti uobičajenim oblicima rukovanja u skladu s člankom 220.

Članak 257.

Razdoblje završetka

1. Carinska tijela određuju razdoblje u kojem se postupak unutarnje proizvodnje mora završiti, u skladu s člankom 216.

To razdoblje teče od dana kad se roba koja nije roba Unije stavlja u postupak te se uzima u obzir vrijeme koje je potrebno za obavljanje proizvodnih radnji i završavanje postupka.

2. Carinska tijela mogu odobriti produljenje, u razumnome trajanju, razdoblja koje se navodi prema stavku 1., na opravdani zahtjev korisnika odobrenja.

To odobrenje može odrediti da razdoblje koje započinje u toku mjeseca, tromjesečja ili polugodišta, istječe posljednjim danom sljedećeg mjeseca, tromjesečja ili polugodišta, tim redom.

3. U slučaju prethodnog izvoza u skladu s člankom 223. stavkom 2. točkom (c), odobrenje mora navesti razdoblje u kojem se roba koja nije roba Unije mora deklarirati za postupak unutarnje proizvodnje, uzimajući u obzir vrijeme potrebno za nabavu i prijevoz na carinsko područje Unije.

Razdoblje iz prvog podstavka određuje se u mjesecima i ne prelazi šest mjeseci. Ono teče od datuma prihvaćanja izvozne deklaracije koja se odnosi na prerađene proizvode koji su dobiveni iz odgovarajuće istovrijedne robe.

4. Na zahtjev korisnika odobrenja, razdoblje od šest mjeseci iz stavka 3. može se produljiti čak i nakon isteka, pod uvjetom da ukupno razdoblje ne prelazi 12 mjeseci.

Članak 258.

Privremeni ponovni izvoz radi daljnje prerade

Carinska tijela mogu, na zahtjev, odobriti da se neka ili sva roba koja je stavljena u postupak unutarnje proizvodnje ili prerađeni proizvodi mogu privremeno ponovo izvesti u svrhu daljnje prerade izvan carinskog područja Unije, u skladu s uvjetima koji se navode u postupku vanjske proizvodnje.

Odjeljak 3.

Vanjska proizvodnja

Članak 259.

Područje primjene

1. U postupku vanjske proizvodnje, roba Unije može se privremeno izvesti iz carinskog područja Unije kako bi se obavile proizvodne radnje. Prerađeni proizvodi koji nastaju iz takve robe mogu se pustiti u slobodni promet s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine na zahtjev korisnika odobrenja ili neke druge osobe koja ima poslovni nastan

na carinskom području Unije, pod uvjetom da je ta osoba pribavila dozvolu korisnika odobrenja i da su uvjeti iz odobrenja ispunjeni.

2. Vanjska proizvodnja nije dozvoljena za sljedeću robu Unije:

(a) robu čiji izvoz dovodi do povrata ili otpusta uvozne carine;

(b) robu koja je prije izvoza bila puštena u slobodni promet uz izuzeće od carine ili po smanjenoj stopi carine na temelju njezine uporabe u posebne svrhe, dok god nije ispunjena svrha za takvu uporabu u posebne svrhe, osim ako takva roba mora biti podvrgnuta popravku;

(c) robu čiji izvoz dovodi do odobravanja povrata izvozne carine;

(d) robu u vezi s kojom se dodjeljuju financijske pogodnosti, osim povrata iz točke (c), prema zajedničkoj poljoprivrednoj politici na temelju izvoza te robe.

3. Carinska tijela određuju razdoblje u kojem privremeno izvezena roba mora biti ponovo uvezena na carinsko područje Unije u obliku prerađenih proizvoda i puštena u slobodni promet kako bi mogla iskoristiti potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine. Ona mogu odobriti produljenje, u razumnome trajanju, tog razdoblja na opravdani zahtjev korisnika odobrenja.

Članak 260.

Roba koja se popravlja bez naplate

1. Ako se na način prihvatljiv za carinska tijela, utvrdi da je roba bila popravljena bez naplate, zbog ugovorne ili zakonske obveze koja proizlazi iz jamstva ili zbog proizvodnog ili materijalnog nedostatka, odobrava se potpuno oslobođenje od uvozne carine.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako je proizvodni ili materijalni nedostatak uzet u obzir u vrijeme kada je dotična roba prvi put puštena u slobodni promet.

Članak 261.

Sustav standardne zamjene

1. U sustavu standardne zamjene, uvezeni proizvod („nadmjesni proizvod”) može, u skladu sa stavcima 2. do 5., nadmjestiti prerađeni proizvod.

2. Carinska tijela izdaju, na zahtjev, odobrenje za korištenje sustava standardne zamjene kada proizvodna radnja uključuje popravak robe Unije s nedostacima, osim one koja podliježe mjerama koje se navode u zajedničkoj poljoprivrednoj politici ili posebnim postupcima koji se primjenjuju na određenu robu koja nastaje preradom poljoprivrednih proizvoda.

3. Nadomjesni proizvodi imaju istu osmoznamenkastu oznaku kombinirane nomenklature, jednaku tržišnu kvalitetu i jednake tehničke karakteristike kao roba s nedostacima koja je kasnije podvrgnuta popravku.

4. Ako je roba s nedostacima korištena prije izvoza, nadomjesni proizvodi su se također morali koristiti.

Međutim, carinska se tijela odriču uvjeta navedenih u prvom podstavku ako je nadomjesni proizvod nabavljen bez naplate i to ili zbog ugovorne ili zakonske obveze koja proizlazi iz jamstva ili zbog materijalnog ili proizvodnog nedostatka.

5. Odredbe koje bi se primjenjivale na prerađene proizvode primjenjuju se na nadomjesne proizvode.

Članak 262.

Prethodni uvoz nadomjesnih proizvoda

1. Carinska tijela, pod uvjetima koje sama određuju, na zahtjev dotične osobe, odobravaju uvoz nadomjesnih proizvoda prije izvoza robe s nedostacima.

U slučaju takvog prethodnog uvoza nadomjesnog proizvoda, podnosi se osiguranje koje pokriva iznos uvozne carine koji dospijeva ako se roba s nedostacima ne izveze u skladu sa stavkom 2.

2. Roba s nedostacima izvozi se u razdoblju od dva mjeseca od dana kada su carinska tijela prihvatila deklaraciju za puštanje nadomjesnih proizvoda u slobodni promet.

3. Ako se, u iznimnim okolnostima, roba s nedostacima ne može izvesti u roku iz stavka 2., carinska tijela mogu, na opravdani zahtjev korisnika odobrenja, produljiti taj rok za razumno vrijeme.

GLAVA VIII.

ROBA KOJA SE IZNOSI IZ CARINSKOG PODRUČJA UNIJE

POGLAVLJE 1.

Formalnosti prije izlaska robe

Članak 263.

Podnošenje deklaracije prije otpreme

1. Roba koja se iznosi iz carinskog područja Unije obuhvaćena je deklaracijom prije otpreme koja se podnosi nadležnom carinskom uredu u određenom roku prije nego što se roba iznese iz carinskog područja Unije.

2. Od obveze iz stavka 1. odustaje se:

(a) za prijevozna sredstva i robu koja se na njima prevozi, a koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskog područja Unije bez zaustavljanja na tom području; ili

(b) u drugim posebnim slučajevima kada je to propisno opravdano vrstama robe ili prometa ili to traže međunarodni ugovori.

3. Deklaracija prije otpreme ima jedan od sljedećih oblika:

(a) carinska deklaracija, kada se roba koja se iznosi iz carinskog područja Unije stavlja u carinski postupak za koji je potrebna takva deklaracija;

(b) deklaracija za ponovni izvoz, u skladu s člankom 270.;

(c) izlazna skraćena deklaracija, u skladu s člankom 271.

4. Deklaracija prije otpreme sadrži podatke koji su potrebni za analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite.

Članak 264.

Analiza rizika

Carinski ured kojem se podnosi deklaracija prije otpreme iz članka 263. dužan je osigurati da se u određenom roku provede analiza rizika, prvenstveno za potrebe sigurnosti i zaštite, na temelju navedene deklaracije te da se poduzmu potrebne mjere na temelju rezultata analize rizika.

Članak 265.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284. radi određivanja:

- (a) određenog roka iz članka 263. stavka 1. u kojem se podnosi deklaracija prije otpreme, prije nego što se roba iznese iz carinskog područja Unije, uzimajući u obzir vrstu prometa;
- (b) posebnih slučajeva u kojima se odustaje od obveze za podnošenjem deklaracije prije otpreme, u skladu s člankom 263. stavkom 2. točkom (c);

Članak 266.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje rok iz članka 264. u kojem se treba provesti analiza rizika uzimajući u obzir rok iz članka 263. stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 2.**Formalnosti kod izlaska robe****Članak 267.****Carinski nadzor i formalnosti kod izlaska**

1. Roba koja se iznosi iz carinskog područja Unije podliježe carinskom nadzoru i može podliježati carinskim provjerama. Po potrebi, carinska tijela mogu odrediti koji će se put koristiti i rok koji se mora poštovati kada se roba iznosi iz carinskog područja Unije.

2. Robu koja se iznosi iz carinskog područja Unije pri izlasku carini podnosi jedna od sljedećih osoba:

- (a) osoba koja iznosi robu iz carinskog područja Unije;
- (b) osoba u čije ime ili za čiji račun osoba koja iznosi robu iz carinskog područja Unije djeluje;
- (c) osoba koja preuzima odgovornost za prijevoz robe prije njezinog izlaska iz carinskog područja Unije.

3. Roba koja se iznosi iz carinskog područja Unije podložna je, po potrebi, sljedećem:

(a) povratu ili otpustu uvozne carine;

(b) plaćanju izvoznih subvencija;

(c) naplati izvoznih carina;

(d) formalnosti koje se zahtijevaju prema važećim odredbama u odnosu na ostala davanja;

(e) primjeni zabrana i ograničenja koja su opravdana na temelju, između ostalog, javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili biljaka, zaštite okoliša, zaštite nacionalnog blaga koje ima umjetničku, povijesnu ili arheološku vrijednost i zaštite industrijskog ili trgovačkog vlasništva, uključujući provjere na prekursore droga, robe koja krši određena prava intelektualnog vlasništva i gotovine koja se iznosi iz Unije, kao i primjenu mjera za očuvanje i upravljanje ribarstvom i mjera trgovinske politike.

4. Puštanje za izlazak odobravaju carinska tijela pod uvjetom da se dotična roba iznese iz carinskog područja Unije u istom stanju kao kada:

(a) je prihvaćena carinska deklaracija ili deklaracija za ponovni izvoz; ili

(b) je podnesena izlazna skraćena deklaracija.

Članak 268.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila o izlasku iz članka 267.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 3.**Izvoz i ponovni izvoz****Članak 269.****Izvoz robe Unije**

1. Roba Unije koja se iznosi iz carinskog područja Unije stavlja se u postupak izvoza.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeću robu Unije:

- (a) robu koja je stavljena u postupak vanjske proizvodnje;
- (b) robu koja se iznosi iz carinskog područja Unije nakon što je stavljena u postupak krajnje uporabe;
- (c) robu koja je dostavljena, s izuzećem od PDV-a ili trošarina, kao zračna ili brodska isporuka, bez obzira na odredište zrakoplova ili broda, za što je potreban dokaz takve isporuke;
- (d) robu koja je stavljena u postupak unutarnjeg provoza;
- (e) robu koja se privremeno premješta izvan carinskog područja Unije u skladu s člankom 155.

3. Formalnosti vezane uz carinsku deklaraciju o izvozu utvrđenu carinskom zakonodavstvom primjenjuju se u slučajevima iz stavka 2., točaka (a) (b) i (c).

Članak 270.

Ponovni izvoz robe koja nije roba Unije

1. Roba koja nije roba Unije a iznosi se iz carinskog područja Unije, podložna je deklaraciji za ponovni izvoz koja se podnosi nadležnom carinskom uredu.

2. Članci 158. do 195. primjenjuju se na deklaraciju za ponovni izvoz.

3. Stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeću robu:

- (a) robu koja je stavljena u postupak vanjskog provoza i koja samo prolazi kroz carinsko područje Unije;
- (b) robu koja se pretovaruje u ili se izravno ponovo izvozi iz slobodne zone;
- (c) robu u privremenom smještaju koja se izravno ponovo izvozi iz privremenog smještajnog prostora.

POGLAVLJE 4.

Izlazna skraćena deklaracija

Članak 271.

Podnošenje izlazne skraćene deklaracije

1. Ako se roba iznosi iz carinskog područja Unije, a carinska deklaracija ili deklaracija za ponovni izvoz nisu podnesene kao deklaracija prije otpreme, izlaznom carinskom uredu podnosi se izlazna skraćena deklaracija.

Carinska tijela mogu dopustiti da se izlazna skraćena deklaracija podnese u drugom carinskom uredu, pod uvjetom da potonja odmah obavijesti izlazni carinski ured ili mu elektroničkim putem omogući pristup potrebnim podacima.

2. Izlaznu skraćenu deklaraciju podnosi prijevoznik.

Neovisno o obvezama prijevoznika, izlaznu skraćenu deklaraciju može umjesto njega podnijeti jedna od sljedećih osoba:

- (a) izvoznik ili primatelj ili druga osoba u čije ime ili za čiji račun prijevoznik djeluje;
- (b) svaka osoba koja može podnijeti dotičnu robu ili koja može organizirati da se roba podnese izlaznom carinskom uredu.

3. Carinska tijela mogu prihvatiti da se sustavi podataka o trgovini, luci ili prijevozu koriste za podnošenje izlazne skraćene deklaracije ako oni sadrže potrebne podatke za takvu deklaraciju te su ti podaci dostupni u određenom roku, prije nego što se roba iznese iz carinskog područja Unije.

4. Carinska tijela mogu, umjesto podnošenja izlazne skraćene deklaracije, prihvatiti podnošenje obavijesti i pristup podacima izlazne skraćene deklaracije u računalnom sustavu gospodarskog subjekta.

Članak 272.

Izmjena i poništenje izlazne skraćene deklaracije

1. Deklarantu se e, na zahtjev, može dopustiti izmjena jednog ili više podataka izlazne skraćene deklaracije nakon što je ona bila podnesena.

Izmjene nisu moguće nakon jednog od sljedećeg:

- (a) nakon što su carinska tijela obavijestila osobu koja je ponijela izlaznu skraćenu deklaraciju da namjeravaju pregledati robu;

(b) nakon što su carinska tijela utvrdila da je jedan ili više podataka izlazne skraćene deklaracije netočan ili nepotpun;

(c) nakon što su carinska tijela već odobrila puštanje robe za izlazak.

2. Ako roba za koju je podnesena izlazna skraćena deklaracija nije iznesena iz carinskog područja Unije, carinska tijela poništavaju deklaraciju u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) na zahtjev deklaranta;

(b) u roku od 150 dana od podnošenja deklaracije.

Članak 273.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za:

(a) podnošenje izlazne skraćene deklaracije iz članka 271.;

(b) izmjenu izlazne skraćene deklaracije u skladu s člankom 272. stavkom 1. prvim podstavkom;

(c) poništenje izlazne skraćene deklaracije, u skladu s člankom 272. stavkom 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 5.

Obavijest o ponovnom izvozu

Članak 274.

Podnošenje obavijesti o ponovnom izvozu

1. Ako se roba koja nije iz Unije iz članka 270. stavka 3. točka (b) i (c) iznosi iz carinskog područja Unije te se odustalo od obveze podnošenja izlazne skraćene deklaracije za tu robu, podnosi se obavijest o ponovnom izvozu.

2. Obavijest o ponovnom izvozu carinskom uredu izlaska robe podnosi osoba koja je odgovorna za podnošenje robe na izlasku u skladu s člankom 267. stavkom 2.

3. Obavijest o ponovnom izvozu sadrži podatke potrebne za završetak postupka slobodne zone ili privremenog skladištenja.

Carinska tijela mogu prihvatiti da se sustavi podataka o trgovini, luci ili prijevozu koriste za podnošenje obavijesti o ponovnom izvozu ako oni sadrže potrebne podatke za takvu obavijest te su ti podaci dostupni u određenom roku, prije nego što se roba iznese iz carinskog područja Unije.

4. Carinska tijela mogu, umjesto podnošenja obavijesti o ponovnom izvozu, prihvatiti podnošenje obavijesti i pristup podacima obavijesti o ponovnom izvozu u računalnom sustavu gospodarskog subjekta.

Članak 275.

Izmjena i poništenje obavijesti o ponovnom izvozu

1. Deklarantu se, na zahtjev, može dopustiti izmjena jednog ili više podataka iz obavijesti o ponovnom izvozu nakon što je ona bila podnesena.

Izmjene nisu moguće nakon jednog od sljedećeg:

(a) nakon što su carinska tijela obavijestila osobu koja je ponijela obavijest o ponovnom izvozu da namjeravaju pregledati robu;

(b) nakon što su carinska tijela utvrdila da je jedan ili više podataka obavijesti o ponovnom izvozu netočan ili nepotpun;

(c) nakon što su carinska tijela već odobrila puštanje robe za izlazak.

2. Ako roba za koju je podnesena obavijest o ponovnom izvozu nije iznesena iz carinskog područja Unije, carinska tijela poništavaju obavijest u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) na zahtjev deklaranta;

(b) u roku od 150 dana od podnošenja obavijesti.

Članak 276.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata određuje postupovna pravila za:

- (a) podnošenje obavijesti o ponovnom izvozu iz članka 274.;
- (b) izmjenu obavijesti o ponovnom izvozu, u skladu s člankom 275. stavkom 1. prvim podstavkom;
- (c) poništenje obavijesti o ponovnom izvozu u skladu s člankom 275. stavkom 2.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 6.

Oslobođenje od izvozne carine**Članak 277.****Oslobođenje od izvozne carine za privremeno izvezenu robu Unije**

Ne dovodeći u pitanje članak 259., roba Unije koja privremeno izvezena iz carinskog područja Unije može iskoristiti oslobođenje od izvozne carine, što je uvjetovano njezinim ponovnim uvozom.

GLAVA IX.

ELEKTRONIČKI SUSTAVI, POJEDNOSTAVLJENJA, DELEGIRANJE OVLASTI, POSTUPAK ODBORA I ZAVRŠNE ODREDBE

POGLAVLJE 1.

Razvoj elektroničkih sustava**Članak 278.****Prijelazne mjere**

Sredstva za razmjenu i pohranu podataka, osim tehnika elektroničke obrade podataka iz članka 61. stavka 1., mogu se koristiti na prijelaznoj osnovi najkasnije do 31. prosinca 2020., ako elektronički sustavi koji su potrebni za primjenu odredbi Zakonika još nisu operativni.

Članak 279.**Delegiranje ovlasti**

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 284., kojima se određuju pravila o razmjeni i pohrani podataka u situacijama iz članka 278.

Članak 280.**Program rada**

1. Kako bi podržala razvoj elektroničkih sustava iz članka 278. i upravljala određivanjem prijelaznih razdoblja, Komisija do 1. svibnja 2014. izrađuje program rada vezan uz razvoj i primjenu elektroničkih sustava iz članka 16. stavka 1.

2. Program rada iz stavka 1. sadrži sljedeće prioritete:

- (a) usklađenu razmjenu podataka na temelju međunarodno prihvaćenih modela podataka i oblika poruka;
- (b) ponovno osmišljavanje carinskih postupaka i postupaka povezanih s carinom radi optimizacije njihove učinkovitosti, ujednačene provedbe i smanjenja troškova usklađivanja; i
- (c) široka ponuda elektroničkih carinskih usluga gospodarskim subjektima koja bi im omogućila jednaku suradnju s carinskim tijelima svih država članica.

3. Program rada iz stavka 1. redovito se ažurira.

Članak 281.**Dodjela provedbenih ovlasti**

Komisija putem provedbenih akata donosi program rada iz članka 280.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

U slučaju da odbor ne donese mišljenje, Komisija ne donosi provedbene akte iz stavka 1. te se primjenjuje članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

POGLAVLJE 2.

Pojednostavljenja u primjeni carinskog zakonodavstva**Članak 282.****Ispitivanja**

Komisija može, na zahtjev, ovlastiti jednu ili više država članica da u ograničenom vremenskom roku ispituju pojednostavljenja u primjeni carinskog zakonodavstva, osobito ako se odnose na informacijske tehnologije. Ispitivanje ne smije utjecati na primjenu carinskog zakonodavstva u onim državama članicama koje ne sudjeluju u takvom ispitivanju te se mora periodično ocjenjivati.

Članak 283.

Dodjela provedbenih ovlasti

Komisija putem provedbenih akata donosi odluke iz članka 282.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 285. stavka 4.

POGLAVLJE 3.

Delegiranje ovlasti i postupak odbora

Članak 284.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., 213., 221., 224., 231., 235., 253., 265., i 279. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 30. listopada 2013. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament i Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., 213., 221., 224., 231., 235., 253., 265., i 279. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članaka 2., 7., 10., 20., 24., 31., 36., 40., 62., 65., 75., 88., 99., 106., 115., 122., 126., 131., 142., 151., 156., 160., 164., 168., 175., 180., 183., 186., 196., 206., 212., 213., 221., 224., 231., 235., 253., 265., ili

279. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 285.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za carinski zakonik. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 4.

4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

5. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

6. Ako se mišljenje odbora mora dobiti na temelju pisanog postupka i kod upućivanja na ovaj stavak, navedeni postupak završava bez rezultata jedino kada to u roku za davanje mišljenja odluči predsjednik odbora.

POGLAVLJE 4.

Završne odredbe

Članak 286.

Stavljanje izvan snage i izmjene propisa na snazi

1. Uredba (EZ) br. 450/2008 stavlja se izvan snage.

2. Uredba (EEZ) br. 3925/91, Uredba (EEZ) br. 2913/92 i Uredba (EZ) br. 1207/2001 stavljaju se izvan snage od datuma iz članka 288. stavka 2.

3. Upućivanja na uredbe stavljene izvan snage tumače se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskim tablicama navedenima u Prilogu.

4. U članku 3. stavku 1. šestoj alineji Uredbe (EEZ) br. 2913/92, izraz „Mayotte” briše se od 1. siječnja 2014.

5. U članku 9. stavku 1. točki (a) Uredbe (EEZ) br. 2658/87 prva alineja briše se od datuma iz članka 288. stavka 2.

Članak 287.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 9. listopada 2013.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Članak 288.

Primjena

1. Članci 2., 7., 8., 10., 11., 17., 20., 21., 24., 25., 31., 32., 36., 37., 40., 41., 50., 52., 54., 58., 62., 63., 65., 66., 68., 75., 76., 88., 99., 100., 106., 107., 115., 122., 123., 126., 131., 132., 138., 142., 143., 151., 152., 156., 157., 160., 161., 164., 165., 168., 169., 175., 176., 178., 180., 181., 183., 184., 186., 187., 193., 196., 200., 206., 207., 209., 212., 213., 216., 217., 221., 222., 224., 225., 231., 232., 235., 236., 239., 253., 265., 266., 268., 273., 276., 279., 280., 281., 283., 284., 285. i 286. primjenjuju se od 30. listopada 2013.

2. Članci koji nisu navedeni u stavku 1. primjenjuju se od 1. lipnja 2016.

Za Vijeće
Predsjednik
V. LEŠKEVIČIUS

PRILOG

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 1. stavci 1. i 2.	Članak 1. stavci 1. i 2.
Članak 1. stavak 3. prvi podstavak	Članak 1. stavak 3
Članak 1. stavak 3. drugi podstavak	Članak 2.
Članak 2.	Članak 3.
Članak 3.	Članak 4.
Članak 4. točke 1. do 8.	Članak 5. točke 1. do 8.
Članak 4. točka 9.	Članak 5. točke 9. i 10.
Članak 4. točka 10.	Članak 5. točka 12.
Članak 4. točke 11. i 12.	Članak 5. točke 15. i 16.
Članak 4. točke 13. do 17.	Članak 5. točke 18. do 22.
Članak 4. točka 18. podtočka (a) prva rečenica	Članak 5. točka 23. podtočka (a)
Članak 4. točka 18. podtočka (a) druga rečenica	Članak 130. stavak 3.
Članak 4. točka 18. podtočke (b) i (c)	Članak 5. točka 23. podtočke (b) i (c)
Članak 4. točke 19. do 26.	Članak 5. točke 24. do 31.
Članak 4. točke 27. do 32.	Članak 5. točke 33. do 38.
Članak 4. točka 33.	—
Članak 5. stavak 1. prvi podstavak	Članak 6. stavak 1.
Članak 5. stavak 1. drugi i treći podstavak	Članak 6. stavak 3. i članak 7. točka (b)
Članak 5. stavak 2.	Članak 6. stavak 2., članak 7. točka (a) i članak 8. stavak 1. točka (a)
Članak 6.	Članak 12.
Članak 7.	Članak 13.
Članak 8.	Članak 14.
Članak 9.	Članak 15.
Članak 10. stavak 1.	Članak 9. i članak 16. stavak 1.
Članak 10. stavak 2.	Članci 10., 11.a i 17.
Članak 11. stavak 1. prvi i drugi podstavak	Članak 18.
Članak 11. stavak 1. treći podstavak	Članak 18. stavak 2. prvi podstavak
Članak 11. stavak 2.	Članak 18. stavak 3.
Članak 11. stavak 3. točka (a)	Članak 18. stavak 2. drugi podstavak i članak 21.
Članak 11. stavak 3. točka (b)	Članak 21
Članak 11. stavak 3. točka (c)	—
Članak 12. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.
Članak 12. stavak 2. prvi podstavak	Članak 19. stavak 2. prvi podstavak
Članak 12. stavak 2. drugi podstavak	Članak 19. stavak 2. drugi podstavak i članak 20. točka (b)

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 13. stavak 1.	Članak 38.a stavak 1.
Članak 13. stavak 2.	Članak 38. stavci 2. i 3.
Članak 13. stavak 3.	Članak 38. stavak 4.
Članak 13. stavak 4.	Članak 38. stavak 5. prva rečenica
Članak 13. stavak 5.	—
Članak 13. stavak 6.	Članak 23. stavak 2.
Članak 14.	Članak 39.
Članak 15. stavak 1. točka (a)	Članak 22., članak 24. točke (a) do (g) i članak 25. točke (a) i (b)
Članak 15. stavak 1. točka (b)	Članak 23.a stavak 4. točka (b) i članak 24. točka (h)
Članak 15. stavak 1. točka (c)	—
Članak 15. stavak 1. točka (d)	Članak 22. stavak 1. treći podstavak i članak 24. točka (a)
Članak 15. stavak 1. točka (e)	Članak 40. točka (b)
Članak 15. stavak 1. točka (f)	Članak 25. točka (b)
Članak 15. stavak 1. točka (g)	Članak 23.a stavak 4. točka (b), članak 24. točka (c), članak 28., članak 31. točka (b) i članak 32.
Članak 15. stavak 1. točka (h)	—
Članak 15. stavak 2.	—
Članak 16. stavak 1.	Članak 22. stavak 1. prvi i drugi podstavak
Članak 16. stavak 2.	Članak 22. stavak 3. prvi i drugi podstavak
Članak 16. stavak 3.	Članak 22. stavak 2.
Članak 16. stavak 4. prvi podstavak	Članak 22. stavak 6. prvi podstavak prva rečenica
Članak 16. stavak 4. drugi podstavak	Članak 22. stavak 6. prvi podstavak prva rečenica i članak 22. stavak 7.
Članak 16. stavak 5. točka (a)	Članak 22. stavak 6. drugi podstavak i članak 24. točka (g)
Članak 16. stavak 5. točka (b)	Članak 24. točka (f)
Članak 16. stavak 6.	Članak 23.a stavak 3.
Članak 16. stavak 7.	Članak 29.
Članak 17.	Članak 26.
Članak 18. stavci 1. do 3.	Članak 27.
Članak 18. stavak 4.	Članak 32.
Članak 19. stavak 1.	Članak 28. stavak 1. točka (a)
Članak 19. stavci 2. i 3.	Članak 28. stavci 2. i 3.
Članak 19. stavak 4.	Članak 28. stavak 4. prvi podstavak i drugi podstavak prva rečenica
Članak 19. stavak 5.	Članak 31. točka (a)
Članak 20. stavci 1. do 4.	Članak 33.
Članak 20. stavak 5.	Članak 34.a stavak 4.
Članak 20. stavak 6. prvi podstavak	Članak 34.a stavak 5. prva rečenica
Članak 20. stavak 6. drugi podstavak	Članak 34.a stavak 6.

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 20. stavak 7.	Članci 22., 23., 24., 25. i 32.
Članak 20. stavak 8. točka (a)	Članak 34.a stavci 1. do 3.
Članak 20. stavak 8. točka (b)	Članak 34. stavak 9. i članak 37. stavak 1. točka (a)
Članak 20. stavak 8. točka (c)	Članak 34. stavak 11. i članak 37. stavak 2.
Članak 20. stavak 9.	Članak 35., članak 36. točka (b) i članak 37. stavak 1. točke (c) i (d)
Članak 21.	Članak 42.
Članak 22.	Članak 43.
Članak 23.	Članak 44.
Članak 24. stavci 1. i 2.	Članak 45. stavci 1. i 2.
Članak 24. stavak 3. prvi podstavak	Članak 45. stavak 3.
Članak 24. stavak 3. drugi podstavak	—
Članak 25. stavak 1.	Članak 46. stavak 1.
Članak 25. stavak 2. prvi podstavak	Članak 46. stavak 2.
Članak 25. stavak 2. drugi i treći podstavak	Članak 46. stavak 3.
Članak 25. stavak 3.	Članak 46. stavci 4. do 8. i članak 50. stavak 1.
Članak 26.	Članak 47.
Članak 27.	Članak 48.
Članak 28. stavci 1. i 2.	Članak 49.
Članak 28. stavak 3.	Članak 50. stavak 2.
Članak 29.	Članak 51.
Članak 30. stavak 1.	Članak 52.
Članak 30. stavak 2.	—
Članak 31. stavak 1.	Članak 53. stavak 1.
Članak 31. stavak 2.	Članak 53. stavak 3.
Članak 31. stavak 3.	Članak 54.
Članak 32.	Članak 55.
Članak 33. stavci 1. do 4.	Članak 56. stavci 1. do 4.
Članak 33. stavak 5.	Članak 56. stavak 5. i članak 58. stavak 1.
Članak 34.	Članak 57. stavci 1., 2. i 3.
Članak 35.	Članak 59.
Članak 36.	Članak 60.
Članak 37.	Članak 61.
Članak 38.	Članci 62, 63, 67 i 68
Članak 39. stavci 1. i 2.	Članak 64. stavak 1. i 2.
Članak 39. stavak 3.	Članak 64. stavak 3., prvi podstavak
Članak 39. stavci 4. i 5.	Članak 64. stavci 4. i 5.

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 39. stavak 6.	Članak 64. stavak 3. drugi podstavak, članak 64. stavak 6. i članci 63. do 68.
Članak 40.	Članak 69.
Članak 41.	Članak 70.
Članak 42. stavak 1.	Članak 74. stavak 1.
Članak 42. stavak 2.	Članak 74. stavak 2. točke (a) do (c) i uvodna rečenica točke (d)
Članak 42. stavak 3.	Članak 74. stavak 3.
Članak 43. točka (a)	Članci 71., 72. te članak 76. točka (a)
Članak 43. točka (b)	Članak 74. stavak 2. točka (d) podtočke i., ii. i iii.
Članak 43. točka (c)	—
Članak 43. točka (d)	Članci 73. i 75. te članak 76. točke (b) i (c)
Članak 44.	Članak 77.
Članak 45.	Članak 78.
Članak 46.	Članak 79.
Članak 47.	Članak 80.
Članak 48.	Članak 81.
Članak 49.	Članak 82.
Članak 50.	Članak 83.
Članak 51.	Članak 84.
Članak 52.	Članak 85.
Članak 53. stavci 1. do 3.	Članak 86. stavci 1. do 3.
Članak 53. stavak 4.	Članak 86. stavak 6.
Članak 54. točke (a) i (b)	Članak 86. stavak 5. i članak 88. točka (a)
Članak 54. točka (c)	Članak 86. stavak 4. i članak 88. točka (b)
Članak 55. stavak 1.	Članak 87. stavak 1.
Članak 55. stavak 2. prvi podstavak	Članak 87. stavak 2.
Članak 55. stavak 2. drugi podstavak	Članak 88. točka (c)
Članak 55. stavci 3. i 4.	Članak 87. stavci 3. i 4.
Članak 56. stavci 1. do 5.	Članak 89. stavci 1. do 5.
Članak 56. stavak 6.	Članak 89. stavak 7.
Članak 56. stavak 7.	Članak 89. stavak 9.
Članak 56. stavak 8.	Članak 89. stavak 2. drugi podstavak
Članak 56. stavak 9. prva alineja	Članak 100. stavak 1. točka (b)
Članak 56. stavak 9. druga alineja	Članak 89. stavak 8. i članak 99. točka (a)
Članak 56. stavak 9. treća alineja	Članak 89. stavak 2.a drugi podstavak
Članak 57. stavci 1. i 2.	Članak 90.
Članak 57. stavak 3.	Članak 100. stavak 1. točka (a)

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 58. prvi stavak	Članak 91.
Članak 58. drugi stavak	—
Članak 59. stavak 1. prvi podstavak	Članak 100. stavak 1.
Članak 59. stavak 1. drugi podstavak	Članak 99. točka (b)
Članak 59. stavak 2.	Članak 92. stavak 2.
Članak 60.	Članak 93.
Članak 61.	Članak 94.
Članak 62. stavci 1. i 2.	Članak 95. stavci 1. i 2.
Članak 62. stavak 3.	Članak 22., članak 24. točke (a) do (g), članak 25. točke (a) i (b) i članak 99. točka (c)
Članak 63. stavci 1. i 2.	—
Članak 63. stavak 3. točka (a)	—
Članak 63. stavak 3. točka (b)	Članak 96. stavak 1. točka (a), članak 96. točka (2), članak 100. stavak 1. točka (c) i članak 100. stavak(2)
Članak 63. stavak 3. točka (c)	Članak 96. stavak 1. točka (b), članak 96. stavak 2., članak 100. stavak 1. točka (c) i članak 100. stavak 2.
Članak 64.	Članak 97.
Članak 65 stavci 1. i 2.	Članak 98.
Članak 65. stavak 3.	Članak 99. točka (d) i članak 100. stavak 1. točka (b)
Članak 66.	Članak 101. stavci 1. i 2.,
Članak 67. stavak 1. prvi i drugi podstavak	Članak 102. stavak 1.
Članak 67. stavak 1. treći podstavak	Članak 106.
Članak 67. stavci 2. i 3.	Članak 102. stavak 2. i stavak 3. prvi podstavak
Članak 68. stavci 1. i 2.	Članak 103. stavci 1. i 2.,
Članak 68. stavak 3.	Članak 103. stavak 3. točka (a)
Članak 68. stavak 4.	Članak 103. stavak 4.
Članak 69.	Članak 104.
Članak 70.	Članak 105. stavci 1. do 5.
Članak 71.	Članak 105. stavak 6.
Članak 72. stavci 1. i 2.	Članak 108. stavci 1. i 2.
Članak 72. stavak 3.	Članak 108. stavak 3. i članak 115.
Članak 73.	Članak 109.
Članak 74.	Članak 110.
Članak 75.	Članak 111.
Članak 76.	—
Članak 77. stavak 1. prvi podstavak	Članak 112. stavak 1.
Članak 77. stavak 1. drugi i treći podstavak	Članak 112. stavak 2.
Članak 77. stavak 2.	Članak 112. stavak 3.
Članak 77. stavak 3.	Članak 112 stavak 4.

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 78. stavak 1. prvi podstavak	Članak 113.
Članak 78. stavak 1. drugi podstavak	Članak 99. točka (d) i članak 100. stavak 1. točka (b)
Članak 78. stavci 2. do 4.	Članak 114. stavci 1. do 3.
Članak 78. stavak 5.	Članak 114.a stavak 4.
Članak 79. stavak 1.	Članak 116 stavak 1.
Članak 79. stavci 2. do 5.	Članak 116 stavci 4. do 7.
Članak 80.	Članak 117. stavak 1.
Članak 81. stavci 1. i 2.	Članak 118. stavci 1. i 2.
Članak 81. stavak 3.	Članak 118. stavak 4.
Članak 82. stavak 1.	Članak 119. stavak 1.
Članak 82. stavak 2.	Članak 119. stavak 3.
Članak 83.	Članak 120. stavak 1.
Članak 84. stavak 1.	Članak 121. stavak 1.
Članak 84. stavak 2.	Članak 121. stavak 3.
Članak 85. prva rečenica	Članak 116. stavak 2., članak 117. stavak 2., članak 118. stavak 3., članak 119. stavak 2., članak 120. stavak 2., članak 121. stavak 2. i članak 123. stavak 1.
Članak 85. druga rečenica	Članak 106. stavak 3., članak 122 i članak 123. stavak 2.
Članak 86. stavak 1. uvodna rečenica	Članak 124. stavak 1. uvodna rečenica i točka (a)
Članak 86. stavak 1. točke (a) do (c)	Članak 124. stavak 1. točke (b) do (d)
Članak 86. stavak 1. točke (d) i (e)	Članak 124. stavak 1. točka (e)
Članak 86. stavak 1. točke (f) do (k)	Članak 124. stavak 1. točke (f) do (k)
Članak 86. stavci 2. i 3.	Članak 124. stavci 2. i 3.
Članak 86. stavci 4. do 6.	Članak 124. stavci 5. do 7.
Članak 86. stavak 7.	Članak 126.
Članak 87. stavak 1.	Članak 127. stavak 1. i članak 127. stavak 2. točka (a)
Članak 87. stavak 2. prvi podstavak	Članak 127. stavak 3. prvi podstavak
Članak 87. stavak 2. drugi podstavak	Članak 127. stavak 8.
Članak 87. stavak 3. prvi podstavak točka (a)	Članak 127. stavak 2. točka (b) i članak 131. točka (a)
Članak 87. stavak 3. prvi podstavak točke (b) i (c)	Članak 131. točka (b)
Članak 87. stavak 3. prvi podstavak točka (d)	Članak 127. stavak 3. i članak 161. točka (a)
Članak 87. stavak 3. drugi podstavak	—
Članak 88. stavak 1. prvi podstavak, prva rečenica	Članak 6. stavak 1.
Članak 88. stavak 1. prvi podstavak, druga rečenica	Članak 127. stavak 7.
Članak 88. stavak 1. drugi podstavak	Članak 6. stavak 2.
Članak 88. stavak 2.	Članak 127. stavak 4. prvi podstavak
Članak 88. stavak 3.	Članak 127. stavak 4. drugi podstavak i stavak 6.
Članak 88. stavak 4. prvi podstavak	Članak 133. stavak 1. prvi podstavak

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 88. stavak 4. drugi i treći podstavak	Članak 6. stavci 2. i 7. točka (a)
Članak 89. stavak 1.	Članak 129. stavak 1.
Članak 89. stavak 2.	—
Članak 90.	Članak 130. stavak 1.
Članak 91.	Članak 134.
Članak 92. stavak 1. prvi podstavak	Članak 135. stavak 1.
Članak 92. stavak 1. drugi podstavak	Članak 135. stavak 2.
Članak 92. stavak 1. treći podstavak	—
Članak 92. stavci 2. do 5.	Članak 135. stavci 3. do 6.
Članak 93. stavak 1.	Članak 136.
Članak 93. stavak 2.	—
Članak 94.	Članak 137.
Članak 95. stavak 1.	Članak 139. stavak 1.
Članak 95. stavci 2. i 3.	Članak 139. stavci 3. i 4.
Članak 95. stavak 4.	Članak 139. stavak 6.
Članak 96. stavci 1. i 2.	Članak 140.
Članak 96. stavak 3.	Članak 139. stavak 7.
Članak 97. stavak 1.	Članak 149
Članak 97. stavak 2.	Članak 150
Članak 98. stavak 1.	Članak 144
Članak 98. stavak 2.	Članak 139(5)
Članak 99.	Članak 141(1)
Članak 100.	Članak 141stavak 2.
Članak 101. stavak 1.	Članak 153(stavak 1.
Članak 101. stavak 2. točka (a)	Članak 153stavak 2. i članak 156točka (a)
Članak 101. stavak 2. točka (b)	Članak 156točka (b) i članak 157
Članak 101. stavak 2. točka (c)	Članci 153 stavak 3. i 156 točka (c)
Članak 102.	Članak 154
Članak 103.	Članci 155 stavak 2. i 156 točka (d)
Članak 104. stavak 1.	Članak 158 stavak 1.
Članak 104. stavak 2.	Članak 158stavak 3.
Članak 105. stavak 1.	Članci 159 stavci 1. i 2
Članak 105. stavak 2. točke (a) i (b)	Članci 159 stavak 3. i 161 točka (a)
Članak 105. stavak 2. točka (c)	Članci 22 stavak 1, treći podstavak, and 25(c)
Članak 106. stavak 1. prvi podstavak prva rečenica	Članak 179. stavak 1. prvi podstavak
Članak 106. stavak 1. prvi podstavak druga rečenica	—
Članak 106. stavak 2.	Članak 179. stavci 3. i 6.

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 106. stavak 3.	Članak 179. stavak 5.
Članak 106. stavak 4. prvi podstavak točka (a)	Članak 22., članak 24. točke (a) do (g) i članak 25. točke (a) i (b)
Članak 106. stavak 4. prvi podstavak točka (b)	Članak 23.a stavak 4. točka (a) i članak 24. točka (h)
Članak 106. stavak 4. prvi podstavak točka (c)	Članak 179. stavak 1. drugi podstavak, članak 179. stavak 2. i članak 180.
Članak 106. stavak 4. prvi podstavak točka (d)	Članak 22. stavak 1. treći podstavak i članak 24. točka (a)
Članak 106. stavak 4. prvi podstavak točka (e)	Članak 25. točka (b)
Članak 106. stavak 4. prvi podstavak točka (f)	Članak 23.a stavak 4. točka (b), članak 24. točka (h), članak 28., članak 31. točka (b) i članak 32.
Članak 106. stavak 4. prvi podstavak točke (g) i (h)	Članak 181.
Članak 106. stavak 4. drugi podstavak	—
Članak 107. stavak 1. prva rečenica	Članak 6. stavak 1.
Članak 107. stavak 1. druga rečenica	Članak 182. stavak 1.
Članak 107. stavak 2.	Članak 158. stavak 2.
Članak 107. stavak 3.	Članak 160., članak 161. točka (b), članak 182. stavci 2. do 4.b te članci 183. i 184.
Članak 108. stavak 1. prvi podstavak prva rečenica	Članak 162.
Članak 108. stavak 1. prvi podstavak druga i treća rečenica	Članak 170. stavak 4.
Članak 108. stavak 1. drugi podstavak	Članak 6. stavak 2., članak 7. točka (a) i članak 8. stavak 1. točka (a)
Članak 108. stavak 2.	Članak 163. stavci 1. i 2.
Članak 108. stavak 3. prvi podstavak	Članak 6. stavak 1.
Članak 108. stavak 3. drugi podstavak	—
Članak 108. stavak 4.	Članak 163. stavak 3., članak 164. i članak 165. točka (b)
Članak 109. stavak 1.	Članak 166. stavak 1.
Članak 109. stavak 2.	Članak 166. stavak 2. i članak 168. točka (a)
Članak 109. stavak 3.	Članak 6. stavak 2., članak 7. točka (a), članak 8. stavak 1. točka (a) i članak 165. točka (a)
Članak 110. stavak 1. prvi podstavak	Članak 167. stavak 1. prvi podstavak
Članak 110. stavak 1. drugi podstavak	Članak 167. stavak 1. treći podstavak
Članak 110. stavak 1. treći podstavak	Članak 167. stavci 2. i 3. i članak 168. točka (d)
Članak 110. stavci 2. i 3.	Članak 167. stavci 4. i 5.
Članak 111. stavak 1.	Članak 170. stavak 1.
Članak 111. stavak 2. prva rečenica	Članak 170. stavak 2.
Članak 111. stavak 2. druga rečenica	Članak 170. stavak 3. točke (a) i (b)
Članak 111. stavak 3.	Članak 170. stavak 3. točka (c)
Članak 112. stavak 1. prvi podstavak	Članak 172. stavak 1.
Članak 112. stavak 1. drugi podstavak prva rečenica	Članak 182. stavak 2.
Članak 112. stavak 1. drugi podstavak druga rečenica	Članak 182. stavak 3.
Članak 112. stavak 2.	—
Članak 112. stavak 3.	Članak 172. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 112. stavak 4.	Članak 176. točka (b)
Članak 113. stavci 1. i 2.	Članak 173. stavci 1. i 2.
Članak 113. stavak 3.	Članak 173. stavak 3. i članak 176. točka (c)
Članak 114. stavak 1.	Članak 174. stavak 1.
Članak 114. stavak 2. prvi podstavak	Članak 172. stavak 2.
Članak 114. stavak 2. drugi podstavak	Članak 175.
Članak 115. prvi stavak	Članak 177. stavak 1.
Članak 115. drugi stavak	Članak 177. stavak 2. i članak 178.
Članak 116. stavak 1.	Članak 185. stavak 1.
Članak 116. stavak 2. prvi podstavak točka (a)	Članak 22, članak 24. točke (a) do (g) i članak 25. točke (a) i (b)
Članak 116. stavak 2. prvi podstavak točka (b)	Članak 23.a stavak 4. točka (b), članak 23.a stavak 5., članak 24. točka(h) i članak 25. točka (c)
Članak 116. stavak 2. prvi podstavak točke (c) i (d)	Članak 185. stavak 2. i članak 186. točka (a)
Članak 116. stavak 2. prvi podstavak točka (e)	Članak 22. stavak 1. treći podstavak i članak 24. točka (a)
Članak 116. stavak 2. prvi podstavak točka (f)	Članak 25. točka (b)
Članak 116. stavak 2. prvi podstavak točka (g)	Članaks 23.a stavak 4. točka (b), članak 24. točka (h),članak 28., članak 31. točka (b) i članak 32.
Članak 116. stavak 2. prvi podstavak točke (h) i (i)	Članak 186. točka (b) i članak 187.
Članak 116. stavak 2. drugi podstavak	—
Članak 117.	Članak 188.
Članak 118.	Članak 189.
Članak 119. stavci 1. i 2.	Članak 190.
Članak 119. stavak 3.	Članak 193.
Članak 120.	Članak 191.
Članak 121.	Članak 192.
Članak 122.	Članak 193.
Članak 123. stavci 1. i 2.	Članak 194.
Članak 123. stavak 3.	Članak 179.a stavak 4.
Članak 124. stavak 1.	Članak 195. stavak 1.
Članak 124. stavak 2.	Članak 195. stavci 2. i 3. i članak 196.
Članak 125.	Članak 197.
Članak 126. stavak 1.	Članak 198. stavak 1.
Članak 126. stavak 2.	Članak 198. stavak 2. prvi podstavak prva rečenica
Članak 127. stavak 1.	Članak 199.
Članak 127. stavak 2.	Članak 198. stavak 3. točka (d)
Članak 128.	Članak 198. stavak 2. prvi podstavak druga rečenica i drugi podstavak, članak 198. stavak 3. točke (a) do (c) i članak 200.
Članak 129.	Članak 201.
Članak 130. stavak 1.	Članak 203. stavak 1. prvi podstavak

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 130. stavci 2. do 5.	Članak 203. stavci 2. do 5.
Članak 131. točka (a)	—
Članak 131. točka (b)	Članak 204.
Članak 132.	Članak 205.
Članak 133.	Članak 208. stavak 1.
Članak 134.	Članak 202., članak 203. stavak 1. drugi podstavak, članak 203. stavak 6. te članci 206., 207. i 209.
Članak 135.	Članak 210.
Članak 136. stavak 1.	Članak 211. stavak 1.
Članak 136. stavak 2. prvi podstavak točka (a)	Članak 22, članak 24. točke (a) do (g) i članak 25. točke (a) i (b)
Članak 136. stavak 2. prvi podstavak točka (b)	Članak 23.a stavak 4. točka (a) i članak 24. točka (h)
Članak 136. stavak 2. prvi podstavak točka (c)	Članak 212. točka (a)
Članak 136. stavak 2. prvi podstavak točka (d)	Članak 22. stavak 1. treći podstavak i članak 24. točka (a)
Članak 136. stavak 2. prvi podstavak točka (e)	Članak 25. točka (b)
Članak 136. stavak 2. prvi podstavak točka (f)	Članak 23.a stavak 4. točka (b), članak 24. točka (h), članak 28., članak 31. točka (b) i članak 32.
Članak 136. stavak 2. prvi podstavak točka (g)	—
Članak 136. stavak 2. prvi podstavak točka (h)	—
Članak 136. stavak 2. drugi podstavak	—
Članak 136. stavak 3. prvi podstavak točka (a)	Članak 211. stavak 3. prvi podstavak točka (a)
Članak 136. stavak 3. prvi podstavak točka (b)	Članak 211. stavak 3. prvi podstavak točke (b) i (c)
Članak 136. stavak 3. prvi podstavak točka (c)	Članak 211. stavak 3. prvi podstavak točka (d)
Članak 136. stavak 3. drugi podstavak	Članak 212. točka (b)
Članak 136. stavak 4. prvi podstavak	Članak 211. stavak 4.
Članak 136. stavak 4. drugi podstavak	Članak 211. stavak 5.
Članak 136. stavak 4. treći podstavak	Članak 211. stavak 6.
Članak 136. stavak 4. četvrti podstavak točke (a) i (b)	Članak 213.
Članak 136. stavak 4. četvrti podstavak točka (c)	Članak 212. točka (c)
Članak 136. stavak 5.	Članak 23.a stavak 2.
Članak 137. stavak 1.	Članak 214. stavak 1.
Članak 137. stavak 2.	Članak 214. stavak 2. i članak 7. točka (c)
Članak 138.	Članak 215. stavci 1. do 3.
Članak 139.	Članak 218.
Članak 140. stavak 1.	Članak 219.
Članak 140. stavak 2.	Članak 221. točka (a) i članak 222. točka (b)
Članak 141.	Članak 220.
Članak 142. stavak 1. prvi, drugi i treći podstavak	Članak 223. stavak 1.
Članak 142. stavak 1. četvrti podstavak	Članak 224. točka (a)

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 142. stavak 2. prvi podstavak točka (a)	Članak 223. stavak 2. prvi podstavak točka (a)
Članak 142. stavak 2. prvi podstavak točke (b) i (c)	Članak 223. stavak 2. prvi podstavak točke (c) i (d)
Članak 142. stavak 2. drugi podstavak	Članak 223. stavak 2. prvi podstavak točka (b) i članak 224. točka (c)
Članak 142. stavak 3. prvi podstavak	Članak 223. stavak 3.
Članak 142. stavak 3. drugi podstavak	Članak 224. točka (d)
Članak 142. stavak 4.	Članak 223. stavak 4.
Članak 143.	Članak 211. stavak 2., članak 216, članak 217., članak 221. točka (b), članak 222. točka (b), članak 224. točka (b), članak 225., članak 228., članak 229., članak 230., članak 231. točka (b), članak 232., članak 233. točka (4), članak 235., članak 236., članak 243. točka (2), članak 251. točka (4), članak 254. točke (2), (3), (6) i (7) te članak 257. točka (4).
Članak 144. stavak 1.	Članak 226. stavak 1.
Članak 144. stavak 2.	Članak 226. stavak 2. i članak 231. točka (a)
Članak 144. stavak 3.	Članak 226. stavak 3.
Članak 144. stavak 4.	—
Članak 145. stavci 1. i 2.	Članak 227.
Članak 145. stavak 3. prvi podstavak	Članak 155. stavak 1.
Članak 145. stavak 3. drugi podstavak	Članak 157.
Članak 146.	Članak 233. stavci 1. do 3.
Članak 147.	Članak 234.
Članak 148. stavak 1.	Članak 237. stavak 1.
Članak 148. stavak 2. prvi podstavak	Članak 237. stavak 2.
Članak 148. stavak 2. drugi podstavak	Članak 237. stavak 3. i članak 239.
Članak 149.	Članak 242.
Članak 150. stavak 1.	Članak 238. stavak 1.
Članak 150. stavak 2. točka (a)	—
Članak 150. stavak 2. točka (b)	Članak 238. stavak 2.
Članak 150. stavak 3.	—
Članak 151. stavak 1. prvi podstavak	Članak 144.
Članak 151. stavak 1. drugi podstavak	Članak 145. stavak 3.
Članak 151. stavak 2.	Članak 145. stavci 5. i 11.
Članak 151. stavak 3.	—
Članak 151. stavak 4.	Članak 147. stavak 4.
Članak 151. stavak 5.	Članak 145. stavci 1., 2., 4. i 6. do 9., članak 146., članak 147. stavci 3. i 4. te članci 148. i 151.
Članak 152.	Članak 147. stavci 1. i 2.
Članak 153.	Članak 240.
Članak 154. stavak 1. točka (a)	Članak 237. stavak 3. prva rečenica
Članak 154. stavak 1. točka (b)	Članak 241. stavak 1.
Članak 154. stavak 2.	Članak 237. stavak 3. druga rečenica i članak 241. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 155. stavak 1.	Članak 243. stavak 1.
Članak 155. stavci 2. i 3.	Članak 243. stavci 3. i 4.
Članak 156.	Članak 244.
Članak 157.	Članak 245.
Članak 158.	Članak 246.
Članak 159.	Članak 247.
Članak 160.	Članak 248.
Članak 161.	Članak 249.
Članak 162.	Članak 250.
Članak 163.	Članak 251. stavci 1. do 3.
Članak 164. prvi stavak	Članak 253.
Članak 164. drugi stavak	—
Članak 165.	Članak 252.
Članak 166. stavak 1.	Članak 254. stavak 1.
Članak 166. stavci 2. i 3.	Članak 254. stavci 4. i 5.
Članak 167.	Članak 255.
Članak 168.	Članak 256.
Članak 169.	Članak 257. stavci 1. do 3.
Članak 170.	Članak 258.
Članak 171. stavci 1. i 2.	Članak 2259. stavci 1. i 2.
Članak 171. stavak 3.	Članak 86. stavak 5.
Članak 171. stavak 4.	Članak 259. stavak 3.
Članak 172.	Članak 260.
Članak 173.	Članak 261.
Članak 174.	Članak 262.
Članak 175. stavak 1. prvi podstavak	Članak 263. stavak 1.
Članak 175. stavak 1. drugi podstavak	Članak 263. stavak 2. točka (a)
Članak 175. stavci 2. i 3.	Članak 263. stavci 3. i 4.
Članak 176. stavak 1. točke (a) i (b)	Članak 263. stavak 2. točka (b) i članak 265. točka (b)
Članak 176. stavak 1. točke (c) i (d)	Članak 265. točka (b)
Članak 176. stavak 1. točka (e)	Članak 161. točka (a)
Članak 176. stavak 2.	—
Članak 177. stavci 1. i 2.	Članak 267. stavci 1. i 3.
Članak 177. stavak 3.	Članak 267. stavak 2.
Članak 177. stavak 4.	Članak 267. stavak 2.
Članak 177. stavak 5.	Članak 268.
Članak 178. stavak 1.	Članak 269. stavak 1.

Uredba (EZ) br. 450/2008	Ova Uredba
Članak 178. stavak 2. točka (a)	Članak 269 stavak 2. točke (a) i (b)
Članak 178. stavak 2. točka (b)	Članak 269 stavak 2. točke (d) i (e)
Članak 178. stavak 3.	Članak 269. stavak 3.
Članak 179.	Članak 270.
Članak 180. stavak 1.	Članak 271. stavak 1. prvi podstavak
Članak 180. stavak 2. prva rečenica	Članak 6. stavak 1.
Članak 180. stavak 2. druga rečenica	Članak 271. stavak 3.
Članak 180. stavak 3. prvi podstavak	Članak 6. stavak 2.
Članak 180. stavak 3. drugi podstavak	Članak 271. stavak 4.
Članak 180. stavak 4.	Članak 271. stavak 2.
Članak 181. prvi i drugi stavak	Članak 272. stavak 1.
Članak 181. drugi i treći stavak	—
Članak 182. stavak 1.	Članak 277.
Članak 182. stavak 2.	—
Članak 183. stavak 1.	Članak 16. stavak 1 i članak 17.
Članak 183. stavak 2. točke (a) i (b)	—
Članak 183. stavak 2. točka (c)	Članci 280. i 283.
Članak 184.	Članak 285.
Članak 185.	—
Članak 186.	Članak 286. stavci 2. i 3.
Članak 187.	Članak 287.
Članak 188. stavak 1.	Članak 288. stavak 1.
Članak 188. stavak 2.	Članak 288. stavak 2.
Članak 188. stavak 3.	Članak 288. stavak 1.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije*, kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremljenih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: <http://europa.eu>

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR